

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 17. december 2010
(OR. en)**

**17195/1/10
REV 1**

**COPEN 275
EJN 72
EUROJUST 139**

DOPIS

Pošiljatelj: generalni sekretariat Sveta

Prejemnik: delegacije

Št. predh. dok.: 8216/2/08 REV 2 COPEN 70 EJN 26 EUROJUST 31

Zadeva: Revidirana različica evropskega priročnika o izdaji evropskega naloga za prijetje

Svet je na zasedanju 3. in 4. junija 2010 sprejel sklepe Sveta o izvajanju priporočil iz končnega poročila o četrtem krogu medsebojnega ocenjevanja v zvezi z evropskim nalogom za prijetje.

V zvezi s priporočilom 9 iz končnega poročila o četrtem krogu medsebojnega ocenjevanja in da bi se na ravni EU poiskala usklajena rešitev glede zahteve po sorazmernosti pri izdajanju evropskih nalogov za prijetje, je bilo v točki 2 sklepov Sveta dogovorjeno, da bi bilo treba drugi odstavek točke 3 evropskega priročnika o izdaji evropskega naloga za prijetje (*Merila, ki se uporabijo pri izdaji naloga – načelo sorazmernosti*) nekoliko spremeniti, zadnji odstavek zadevne točke pa črtati¹.

Delegacijam v prilogi pošiljamo besedilo evropskega priročnika o izdaji evropskega naloga za prijetje, revidirano v skladu z zadevnimi sklepi Sveta.

¹ Dok. 8216/2/08 REV 2 COPEN 70 EJN 26 EUROJUST 31.

V skladu s sklepi sestanka Delovne skupine za sodelovanje v kazenskih zadevah 9. decembra 2010 so bili iz priročnika odstranjeni seznam kontaktnih točk in kontaktni podatki strokovnjakov za evropski nalog za prijetje, ki so bili prvotno vključeni v Prilogo VIII, sedaj pa so navedeni v dok. 17832/10 COPEN 289 EJM 78 EUROJUST 150. Ta novi dokument se bo redno pregledoval, da bi zagotovili posodobitev seznama.

PRILOGA

EVROPSKI PRIROČNIK O IZDAJI EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE¹

¹ Opombe v tem besedilu niso zavezujoče in ne vplivajo na nacionalno zakonodajo za izvajanje okvirnega sklepa. So zgolj priporočila. Pravosodne organe je treba kljub temu opomniti, da morajo nacionalno pravo razlagati v skladu z okvirnim sklepom (glej zadevo Sodišča C-105/03 – Pupino).

UVOD

- Cilj te publikacije je zagotoviti smernice za uporabo dobre prakse na podlagi pridobljenih izkušenj ter pristojnim sodnikom in tožilcem zagotoviti specifične podatke o tem, kako bi bilo treba najboljše izpolniti evropski nalog za prijetje. Besedilo zato vključuje konkretne primere izpolnjevanja evropskega naloga za prijetje.
- Evropski nalog za prijetje je prvi pravni instrument, ki temelji na načelu vzajemnega priznanja sodnih odločb v kazenskih zadevah. Korenito spreminja staro metodo izročitve, ki jo je nadomestil postopek predaje v območju svobode, varnosti in pravice, in vpliva predvsem na postopke, časovne roke in razloge za neizročitev osebe. Evropski nalog za prijetje je tako tesno povezan s ciljem, določenim v členu 29 Pogodbe o Evropski uniji.
- Evropski nalog za prijetje bi se moral uporabljati učinkovito, smotrno in sorazmerno kot orodje za preprečevanje in zatiranje kriminala ob varovanju človekovih pravic osumljenih in obsojenih oseb. Ta instrument, ki temelji na odvzemu osebne svobode, je načeloma zasnovan za zagotovitev pregona hujših kaznivih dejanj ali kaznivih dejanj z večjimi posledicami, kar bi lahko v veliki meri upravičilo uporabo tega instrumenta, ali za izvrševanje obsodb. Uporabi se samo v primeru, če je bil na nacionalni ravni izdan nalog za prijetje ali druga izvršljiva sodna odločba z enakim učinkom.

- "Evropski nalog za prijetje je pripravljen tako, da ima enoten učinek v vsej Evropski uniji. Zagotoviti skuša hitro predajo. Zavedati se je treba tudi, da mnogi evropski nalogi za prijetje iz očitnih praktičnih razlogov niso namenjeni samo eni državi članici: glej poročilo *House of Lords European Union Committee "European Arrest Warrant – Recent Developments"* (HL Paper 156), odstavek 21. Obrazec iz priloge okvirnega sklepa je bil pripravljen na podlagi te predpostavke. Osebi, ki izda evropski nalog za prijetje, tega ni treba nasloviti na točno določeno državo članico. Ko je enkrat izdan, se lahko uporabi, kjerkoli se zahtevana oseba nahaja ob njegovi izvršitvi¹.
- Priročnik je bil pripravljen v času portugalskega in slovenskega predsedovanja, pri njegovi pripravi pa so sodelovali številni uslužbenci, ki se ukvarjajo z evropskim nalogom za prijetje po vsej Evropi, ter Evropska pravosodna mreža, Eurojust, generalni sekretariat Sveta EU in Evropska komisija. Odbor iz člena 36 ga je odobril na seji 14. in 15. maja 2008. Prav ta odbor je o določbah okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje razpravljal že v času belgijskega predsedovanja leta 2001.
- Ta priročnik se lahko v prihodnosti po potrebi posodablja glede na praktične izkušnje, spremembe okvirnega sklepa ali nadaljnji razvoj pri sodnih odločbah.
- Vse predloge v zvezi z besedilom tega priročnika je treba poslati na Svet EU – *Council of the EU, General Secretariat, Unit for Judicial Cooperation in Criminal Matters, Rue de la Loi 175, B-1040 Brussels* (e-pošta: eaw@consilium.europa.eu) – ali na Evropsko komisijo – *European Commission, DG JLS, Unit for Judicial Cooperation in Criminal Matters, European Commission, B-1049 Brussels*.

¹ Mnenje lorda Hope of Craighead v zadevi Dabas proti *High Court of Justice*, Madrid [House of Lords, 2007 UK HL 6].

KAZALO

1.	Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje.....	9
1.1.	Opredelitev in glavne značilnosti evropskega naloga za prijetje	10
1.2.	Obrazec evropskega naloga za prijetje	11
2.	Izvajanje evropskega naloga za prijetje v državah članicah EU	12
2.1.	Izjave držav članic o posebni ureditvi glede datuma storjenih dejanj	12
2.2.	Predaja državljanov	13
3.	Merila, ki se uporabijo pri izdaji evropskega naloga za prijetje – načelo sorazmernosti..	14
4.	Prevod evropskega naloga za prijetje	15
4.1.	Jeziki, sprejemljivi za države članice EU ob prejemu evropskega naloga za prijetje	16
5.	Rok, v katerem mora izvršitveni organ prejeti evropski nalog za prijetje po pridržanju osebe	16
6.	Način izpolnjevanja obrazca evropskega naloga za prijetje	16
7.	Načini pošiljanja evropskega naloga za prijetje	18
7.1.	Kraj nahajanja osebe, ki jo je treba prijeti, je znan	18
7.2.	Kraj nahajanja zahtevane osebe ni znan	19

7.3.	Schengenski informacijski sistem – SIS.....	19
7.4.	Evropski nalog za prijetje v sistemu SISone4all.....	19
7.5.	Pošiljanje prek Interpola	21
8.	Vloga Eurojusta.....	21
9.	Evropska pravosodna mreža	22
10.	" <i>Fiches Françaises</i> " – smernice vseh držav članic	22
11.	Sporazum med Norveško in Islandijo ter Evropsko unijo	23
12.	Relevantne odločbe Sodišča.....	23
13.	Odločbe nekaterih vrhovnih sodišč (povzetek).....	23
14.	Povezave do več informacij o evropskem nalogu za prijetje.....	23
15.	Izpolnjevanje obrazca evropskega naloga za prijetje – primer	24

PRILOGE

Priloga I	Okvirni sklep (2002/584/PNZ) z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami	25
Priloga II	Obrazec evropskega naloga za prijetje	49
Priloga III	Navodila za izpolnjevanje obrazca evropskega naloga za prijetje	55
Priloga IV	Jeziki, sprejemljivi za države članice ob prejemu evropskega naloga za prijetje	76
Priloga V	Roki za prejem evropskega naloga po prijetju zahtevane osebe	78
Priloga VI	Sodba Sodišča (C-105/03) v zadevi Pupino	80
	Sodba Sodišča (C-303/05) v zadevi Advokaten voor de Wereld	99
Priloga VII	Odločbe nekaterih vrhovnih sodišč (povzetek)	119
Priloga VIII	Standardni obrazec odločitve o izdaji evropskega naloga za prijetje	127

1. Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje

Svet je 13. junija 2002 sprejel okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje¹.

V skladu s členom 34(1) navedenega sklepa države članice do 31. decembra 2003 sprejmejo potrebne ukrepe za izpolnjevanje določb tega okvirnega sklepa. Ta novi sistem je s 1. januarjem 2004 z nekaterimi izjemami metodo izročitve nadomestil z novim postopkom predaje. V okviru predaje med državami članice so se nadomestile ustrezne določbe naslednjih konvencij:

- Evropske konvencije o izročitvi z dne 13. decembra 1957, protokola Konvencije z dne 15. oktobra 1975 in drugega dodatnega protokola Konvencije z dne 17. marca 1978 ter Evropske konvencije o zatiranju terorizma z dne 27. januarja 1977 glede izročitve oseb;
- Sporazuma med dvanajstimi državami članicami Evropskih skupnosti o poenostavitvi in posodobitvi metod pošiljanja zahtev po izročitvi z dne 26. maja 1989;
- Konvencije o poenostavljenem postopku izročitve med državami članicami Evropske unije z dne 10. marca 1995;
- Konvencije o izročitvi oseb med državami članicami Evropske unije z dne 27. septembra 1996;
- poglavja 4 naslova III Konvencije z dne 19. junija 1990 o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah.

Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, izvršljiva v Evropski uniji, ki jo izda država članica in se izvrši v drugi državi članici na podlagi načela vzajemnega priznavanja.

¹ UL L 190, 18.7.2002, str. 1.

1.1. Opredelitev in glavne značilnosti evropskega naloga za prijetje

Evropski nalog za prijetje je nadomestil tradicionalni sistem izročitve z enostavnejšim in hitrejšim mehanizmom predaje zahtevanih oseb z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti. Nalog za prijetje se lahko izda za namene kazenskega pregona v zvezi z dejanji, ki se po nacionalnem pravu kaznujejo s kaznijo zapora ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, *najmanj 12 mesecev*¹ (med preiskavo, obravnavo in sojenjem, dokler obsodba ni končna), ali pa se lahko izda za izvršitev kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, *najmanj 4 mesecev*. Ta načela se ne kumulirajo.

Centralni organi, ki so nekoč igrali pomembno vlogo v postopku izročitve, so sedaj praviloma izključeni iz postopka evropskega naloga za prijetje, čeprav lahko na splošno še vedno zagotavljajo podporo in informacije ter so zadolženi za posredovanje. Da bi bile zahteve enostavnejše in bi jih bilo lažje izpolniti, se sedaj izdajajo enotno z *izpolnitvijo obrazca evropskega naloga za prijetje*.

V okvirnem sklepu se odraža filozofija povezovanja v skupno pravosodno območje, v njem pa je zajet nov vzorec sodelovanja, ki temelji na vzajemnem zaupanju med državami članicami. Predaja državljanov je sedaj načelo in splošno pravilo z redkimi izjemami, ki se nanašajo na časovne roke in na zahteve, povezane z izvršitvijo². Iz prakse je razvidno, da je približno ena petina vseh predaj v Uniji predaja lastnih državljanov, čeprav se pri izvršitvi predaje pogosto določijo pogoji za vrnitev ali izvršitev kazni v skladu z okvirnim sklepom.

¹ Opozoriti je treba, da bi bilo treba " *najmanj 12 mesecev*", kot je določeno v členu 2(1) okvirnega sklepa, razlagati v skladu s prejšnjim postopkom izročitve (tj. Evropsko konvencijo o izročitvi iz leta 1957, Konvencijo EU o izročitvi iz leta 1995). Zato bi bilo treba v zakonodaji za izvajanje člena 2(1) okvirnega sklepa navesti, da se evropski nalog za prijetje lahko izda v primerih, v katerih je kazen, ki se lahko naloži za kaznivo dejanje, 12 mesecev ali več.

² Glej poglavje 2.2. o predaji lastnih državljanov.

Razlogov za zavrnitev sodelovanja je manj. Z okvirnim sklepom se je odpravilo načelo ugotavljanja dvojne kaznivosti kot podlage za neizvršitev in neizročitev v zvezi z 32 kategorijami kaznivih dejanj, kot so opredeljena v odreditveni državi članici in če se v njej kaznujejo s kaznijo zapora ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, najmanj treh let. Če se zadevno kaznivo dejanje kaznuje z manj kot tremi leti ali ni vključeno na seznam, dvojna kaznivost še vedno velja.

Izvršitveni pravosodni organ zato ne sme preverjati dvojne kaznivosti kaznivega dejanja, če kaznivo dejanje, ki se preiskuje ali o katerem se presoja, v posebnem primeru ustreza značilni opredelitvi v zakonodaji odreditvene države članice.

1.2. Obrazec evropskega naloga za prijetje

Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki se izda v obliki, kot je določena z okvirnim sklepom. Obrazec evropskega naloga za prijetje je priložen okvirnemu sklepu o evropskem nalogu za prijetje. Obrazec je treba uporabljati, čeprav to iz zakonodaje nekaterih držav članic mogoče ni vedno razvidno. Svet je skušal uvesti delovno orodje, ki ga lahko odreditveni pravosodni organi enostavno izpolnijo, izvršitveni pravosodni organi pa priznajo. Eden od ciljev je, da bi z obrazcem odpravili dolgotrajne in drage prevode ter olajšali dostopnost podatkov. Uporabljati bi se moral samo ta obrazec, ki se ne sme spreminjati. Ta obrazec bo načeloma edina podlaga za prijetje in naknadno predajo zahtevane osebe, zato ga je treba izpolniti zelo natančno, da bi se tako izognili nepotrebnim zahtevam po dodatnih informacijah. Obrazec je mogoče izpolniti in natisniti na spletni strani Evropske pravosodne mreže: <http://www.ejn-crimjust.europa.eu/documents.aspx>.

2. Izvajanje evropskega naloga za prijetje v državah članicah EU

2.1. Izjave držav članic o posebni ureditvi glede datuma storjenih dejanj

V skladu s členom 32(1) okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje lahko vsaka država članica ob sprejetju okvirnega sklepa v izjavi navede, da bo kot izvršitvena država članica uporabljala okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje samo za dejanja, storjena po datumu, ki ga bo določila in sme biti najpozneje 7. avgust 2002. Če so bila dejanja storjena pred datumi, navedenimi v nadaljevanju, je treba za predajo zahtevane osebe uporabiti tradicionalno zahtevo za izročitev.

Takšno izjavo so dale naslednje države članice:

- Avstrija: dejanja, storjena po 7. avgustu 2002
- Češka: dejanja, ki so jih storili češki državljani po 1. novembru 2004¹
- Francija: dejanja, storjena po 1. novembru 1993
- Italija: dejanja, storjena po 7. avgustu 2002; Italija v skladu z nacionalno zakonodajo ne more izvrševati evropskih nalogov za prijetje, izdanih pred 14. majem 2005.
- Luksemburg: dejanja, storjena po 7. avgustu 2002 (predlog zakona bo predložen parlamentu)

Samo Avstrija, Francija in Italija so Svet uradno obvestile v skladu z okvirnim sklepom. V primeru Italije se zakonodaja razlikuje od izjave.

Če so bila dejanja storjena pred zgoraj navedenimi datumi, se bo postopek predaje zahtevane osebe izpeljal s predložitvijo tradicionalne zahteve za izročitev in ne obrazca evropskega naloga za prijetje.

¹ Dok. 10750/06 COPEN 69 EJN 17 EUROJUST 31.

2.2. Predaja državljanov

Z evropskim nalogom za prijetje se odpravlja postopek neizvršitve predaje na podlagi državljanstva zahtevane osebe, ki je bil del predhodne metode izročitve. Ta posplošitev predaje državljanov je eden največjih dosežkov okvirnega sklepa, kar pa je v nekaterih državah članicah povzročilo nekaj težav, povezanih z ustavo.

V *Nemčiji* je bil zakon o prenosu razveljavljen z odločbo zveznega ustavnega sodišča z dne 18. julija 2005; odločba je do 2. avgusta 2006, ko je začel veljati novi zakon z dne 20. julija 2006, preprečevala predajo nemških državljanov, ne pa tudi izročitve tujih državljanov.

Na *Poljskem* je ustavno sodišče z odločbo z dne 27. aprila 2005 odložilo učinkovanje delne razveljavitve zakona o prenosu do 6. novembra 2006. Spremembe so bile pravočasne in Poljska od 7. novembra 2006 svoje državljane predaja pod pogojem, da kaznivo dejanje, zaradi katerega se zahteva predaja, ni bilo storjeno na Poljskem in da po poljskem pravu šteje za kaznivo dejanje.

Na *Cipru* je ciprsko vrhovno sodišče z odločbo z dne 7. novembra 2005 razglasilo, da je zakon o prenosu evropskega naloga za prijetje v nasprotju s ciprsko ustavo. Sprememba je začela veljati 28. julija 2006, vendar pa se s tako spremenjenim novim členom 11 postavlja časovni pogoj za predajo ciprskih državljanov, saj za kazniva dejanja, storjena pred pristopom Cipra k Evropski uniji 1. maja 2004, predaja ni mogoča.

V skladu s členom 33 okvirnega sklepa lahko Avstrija do spremembe nacionalne zakonodaje, kar naj bi bilo najpozneje do 31. decembra 2008, zavrne izvršitev naloga za avstrijske državljane, če zadevna dejanja niso kazniva po avstrijskem pravu.

Češka bo zahteve v zvezi z dejanji, ki so jih češki državljani storili po 1. novembru 2004, še naprej obravnavala v skladu z metodo izročitve, ki se je uporabljala pred dnem pristopa Češke k Evropski uniji, tj. v skladu z Evropsko konvencijo o izročitvi z dne 12. decembra 1957, dvema protokoloma z dne 15. oktobra 1975 in 17. marca 1978, ki jo spreminjata, Konvencijo o izvajanju Schengenskega sporazuma in veljavnimi dvostranskimi sporazumi. V skladu z določbo iz odstavka 2 oddelka 403 zakona o kazenskem postopku (zakon št. 141/1961 Coll., kot je bil spremenjen) lahko Češka preda svoje državljane drugim državam članicam EU samo pod pogojem vzajemnosti.

3. Merila, ki se uporabijo pri izdaji evropskega naloga za prijetje – načelo sorazmernosti

Jasno je, da okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje ne vključuje obveznosti za odreditveno državo članico, da preverja sorazmernost, in da ima pri tem ključno vlogo zakonodaja držav članic. Glede na resne posledice izvrševanja evropskega naloga za prijetje, kar zadeva omejitve fizične svobode in prostega gibanja zahtevane osebe, bi morali pristojni organi kljub temu pred odločitvijo o izdaji naloga upoštevati sorazmernost in oceniti številne pomembne dejavnike. Mednje spadajo zlasti ocena resnosti kaznivega dejanja, možnost zadržanja osumljenca in verjetna kazen, če je zahtevana oseba spoznana za krivo domnevnega kaznivega dejanja. Med drugimi dejavniki sta tudi zagotavljanje učinkovite zaščite javnosti in upoštevanje interesa žrtev kaznivega dejanja.

Nalog se, na primer, ne bi smel izdati, če se lahko kljub temu, da je preventivni pripor dopusten, izbere drug prisilni ukrep brez odvzema prostosti, na primer izjava o istovetnosti in prebivališču, ali drug ukrep, na podlagi katerega bi se oseba izpustila takoj po prvi sodni obravnavi. Uporabniki evropskega naloga za prijetje bi poleg tega morda želeli upoštevati in poiskati nasvet glede uporabe nadomestnih možnosti. Ob upoštevanju splošne učinkovitosti kazenskega postopka bi med te nadomestne možnosti lahko spadali:

- po možnosti uporaba blažjih instrumentov medsebojne pravne pomoči;
- uporaba videokonferenc za osumljence;

- poziv osumljencev pred sodišče;
- uporaba schengenskega informacijskega sistema za določitev kraja prebivanja osumljenca;
- uporaba okvirnega sklepa o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni.

To oceno bi moral izvesti odreditveni organ.

Ta razlaga je v skladu z določbami okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje in s splošno filozofijo izvrševanja nalog, po kateri naj bi ta postal učinkovito orodje zlasti za boj proti hujšim kaznivim dejanjem in organiziranemu kriminalu. Tožilci bi se lahko sklicevali tudi na zadevo *Advocaten voor de Wereld v Prilogi VII in člen 49 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah*.

Pregled v okviru ustreznih teles je treba nadaljevati, da bi uporabnikom zagotovili učinkovite pravne instrumente, da bi se pričevanje osumljencev po potrebi pridobilo z medsebojno pravno pomočjo ali instrumenti, temelječimi na načelu vzajemnega priznavanja, kar pa ne vključuje predaje osebe.

Vendar pa se je Svet ob upoštevanju razlik med pravnimi sistemi držav članic, kadar izvajanje nezakonodajnih ukrepov ne bi zadoščalo, odločil, da bo v prihodnje znova preučil to vprašanje na podlagi poročila, ki ga bo bodisi na lastno pobudo bodisi na zahtevo Sveta in ob upoštevanju dejanskih informacij pripravila Komisija. Svet bo nato odločil o sprejetju nujnih ukrepov, s katerimi bi spodbudili iskanje usklajene rešitve na ravni EU.

(...)

4. Prevod evropskega naloga za prijetje

Evropski nalog za prijetje je treba poslati skupaj s prevodom v jezik izvršitvene države članice ali v drug uradni jezik institucij Evropske unije, ki ga ta država odobri z izjavo, shranjeno pri generalnem sekretariatu Sveta Evropske unije (glej Prilogo IV).

Zaradi kratkih rokov za izvršitev evropskega naloga za prijetje je zaželeno, da se zadevni nalog za prijetje – če je znano, kje se zahtevana oseba nahaja – že vnaprej prevede v jezik države, v kateri bi se ta oseba verjetno lahko nahajala. Če se evropski nalog za prijetje pošlje neposredno izvršitvenemu pravosodnemu organu ali centralnemu organu, mu je treba priložiti prevod.

V drugih primerih bi bilo treba nalog nujno prevesti v enega od jezikov, sprejemljivih za izvršitveno državo članico, v kateri je bila oseba prijeta, in sicer v roku, ki ga določi država članica ob prejemu evropskega naloga za prijetje.

Večina držav članic, ki uporabljajo schengenski informacijski sistem, ima posebne prakse. Sistem SIS one4all deluje od 1. septembra 2007 načeloma v večini držav članic, razen v Bolgariji, na Cipru, v Romuniji, na Irskem in v Združenem kraljestvu. To pomeni, da bosta t.i. obrazca SIRENE A in M načeloma vsebovala iste podatke kot evropski nalog za prijetje in da se bodo začasni prevodi opravili v angleščino. Sistem deluje od septembra 2007.

Ko bo začela delovati druga generacija schengenskega informacijskega sistema (SIS II) (predvidoma leta 2009), se bo evropski nalog za prijetje skeniral v sistem in bo takoj na voljo. To ne vpliva na obveznosti iz člena 8(2) okvirnega sklepa.

4.1. Jeziki, sprejemljivi za države članice EU ob prejemu evropskega naloga za prijetje

Glej Prilogo IV.

5. Rok, v katerem mora izvršitveni organ prejeti evropski nalog za prijetje po pridržanju osebe

Po prijetju osebe mora izvršitveni organ v določenem roku prejeti evropski nalog za prijetje, kateremu je priložen prevod v enega od jezikov, sprejemljivih za to državo, da bi izvedli postopek predaje in/ali pridržali prijeto osebo. Časovni roki in jeziki, ki jih države članice odobrijo, se razlikujejo glede na nacionalno zakonodajo. Glede na zakonodajo ali sodno prakso ima lahko neizpolnjevanje rokov ali jezikovnih zahtev različne posledice, na primer izpustitev prijete osebe.

Za veljavne roke glej Prilogo V.

6. Način izpolnjevanja obrazca evropskega naloga za prijetje

Podrobna navodila so navedena v Prilogi III.

Pri izpolnjevanju obrazca evropskega naloga za prijetje je treba posebno pozornost nameniti opisu okoliščin, v katerih se je zgodilo kaznivo dejanje (polje (e)), saj sodišče, pristojno za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ne sme preverjati dvojne kaznivosti za kazniva dejanja s seznama 32 kategorij kaznivih dejanj, če se kaznivo dejanje kaznuje z najvišjo zagroženo zaporno kaznijo najmanj treh let.

Seznam iz člena 2(2) okvirnega sklepa deloma temelji na kategorijah kaznivih dejanj, usklajenih v besedilih, sprejetih (ali v postopku sprejetja) v skladu s pravom EU. Večina teh kategorij ustreza kaznivim dejanjem, ki so lahko opredeljiva v nacionalni zakonodaji držav članic EU in zato ne potrebujejo dodatne razlage. Kljub temu pa je treba poudariti, da velja opredelitev kaznivega dejanja, kot jo uporablja odreditvena država članica. Ta seznam se ne sme razlagati, kakor da se navezuje na točno določena kazniva dejanja, ampak na kategorije kaznivih dejanj takšne vrste, kakor je navedena na seznamu.

V primeru odprave načela dvojne kaznivosti se uporablja opredelitev kazenskega dejanja po kazenskem zakoniku (splošnem ali posebnem) odreditvene države članice. Po prvotni zamisli avtorjev okvirnega sklepa naj ne bi bilo nujno, da se besedilo zakonika vključi v evropski nalog za prijetje (ali se mu priloži, kot to počnejo nekateri pravosodni organi), s čimer bi se izognili nepotrebnim prevodom pravnih besedil. Okoliščine primera je vedno treba opisati podrobno in izčrpno, da se lahko ocenijo uporaba pravila specialnosti, *ne bis in idem* in zastaranje. Vedno je treba navesti čas, kraj in stopnjo vpletenosti zahtevane osebe v kaznivo dejanje oziroma kazniva dejanja. Če kaznivega dejanja ni na seznamu, bi moral biti opis kaznivega dejanja takšen, da se izvršitvenemu pravosodnemu organu omogoči ocena dvojne kaznivosti.

Predaja v zvezi z udeležbo pri kaznivem dejanju je predaja zaradi enega ali več kaznivih dejanj, ki se kaznujejo s kaznijo, nižjo od praga, predvidenega v členu 2(1) okvirnega sklepa. V okvirnem sklepu ni izrecno določen način obravnave vprašanja predaje v zvezi z udeležbo pri kaznivem dejanju. Nekatere države članice jo dopuščajo, druge ne. Pred izdajo evropskega naloga za prijetje je treba upoštevati, da bi zaradi te okoliščine nalog lahko bil neveljaven, zlasti pri obsodbah, v katerih je namen naloga kumulativna zaporna kazen, deli kaznivih dejanj pa s pragom niso zajeti.

Obrazec se lahko natisne in izpolni, **vendar se preglednice ne smejo spreminjati ali izbrisati**. Če se določena zadeva ne uporablja, je treba vedno navesti "se ne uporablja", polje pa se ne sme izbrisati. Obrazec evropskega naloga za prijetje **se lahko natisne in izpolni**, potem ko se naloži s spletne strani:

<http://www.ejn-crimjust.europa.eu/forms.aspx> => Form

Ta obrazec je bil pred kratkim spremenjen (novembra 2007). Polja se sedaj lahko povečajo, če je treba vpisati več podatkov.

Da bi se izognili težavam pri dostopu do spletne strani, kadar jo potrebujemo, je priporočljivo, da se obrazec naloži in shrani v datoteki na osebem računalniku ali na zgoščenki.

Obrazcu evropskega naloga za prijetje ni treba prilagati dodatnih dokumentov, če je ustrezno izpolnjen. Vseeno pa je treba ustrezne identifikacijske podatke po potrebi poslati prek Interpola ali SIRENE, kot je navedeno v obrazcu na koncu polja (a).

Treba je navesti, da obstajajo fotografije in prstni odtisi zahtevane osebe, če so ti na voljo. Poleg tega je treba vedno navesti kontaktne podatke in številko prenosnega telefona dežurnega urada in odgovorne osebe, da bi jih lahko nemudoma obvestili, če bi našli zahtevano osebo.

Podrobna navodila za izpolnjevanje nekaterih polj so v prilogah III in IV. Ta navodila za pravosodne organe držav članic niso zavezujoča, vendar imajo določeno težo, saj so jih sestavili strokovnjaki in druge osebe, ki so sodelovale pri pripravi okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje.

7. Načini pošiljanja evropskega naloga za prijetje

7.1. Kraj nahajanja osebe, ki jo je treba prijeti, je znan

Če je kraj nahajanja osebe, ki jo je treba prijeti, znan, je treba evropski nalog za prijetje poslati neposredno v izvršitev pristojnemu organu države, v kateri je bila oseba najdena. Vse informacije o odreditvenih in izvršitvenih organih držav članic so na voljo na spletni strani Evropske pravosodne mreže: <http://www.ejn-crimjust.europa.eu> => poiščite EAW Atlas => izberite državo.

Da bi obenem zagotovili, da zadevna oseba ostane na istem mestu, odreditveni organ navadno pošlje evropski nalog za prijetje neposredno tudi nacionalnemu uradu SIRENE, ki je pristojen za posredovanje evropskega naloga za prijetje državam članicam EU, ki so del schengenskega informacijskega sistema. Tako bodo lahko policijske oblasti v državah članicah ugotovile istovetnost osebe, ki jo je treba prijeti.

Evropski nalog za prijetje se pošlje ustreznemu nacionalnemu uradu Interpola, ki ga posreduje tistim državam članicam EU, ki zaenkrat še niso del SIS, to so Bolgarija, Ciper, Irska, Romunija in Združeno kraljestvo. Treba pa je opozoriti, da v nekaterih državah članicah osebe ni mogoče prijeti na podlagi opozorila Interpola. V tem primeru je treba še posebej poudariti, da obstaja evropski nalog za prijetje, ki bi lahko bil potreben za odvzem prostosti.

7.2. Kraj nahajanja zahtevane osebe ni znan

Če kraj nahajanja zahtevane osebe ni znan, je treba evropski nalog za prijetje poslati nacionalnemu uradu SIRENE, pristojnemu za posredovanje naloga tistim državam članicam, ki so del SIS. Kanali Interpola se uporabijo za posredovanje naloga tistim državam članicam EU, ki zaenkrat še niso del SIS, to so Bolgarija, Ciper, Irska, Romunija in Združeno kraljestvo.

7.3. Schengenski informacijski sistem – SIS

Člen 9(1) okvirnega sklepa omogoča neposredno pošiljanje evropskega naloga za prijetje izvršitvenemu organu, kadar je kraj zahtevane osebe znan. V skladu s členom 9(2) se lahko odreditveni pravosodni organ v vsakem primeru odloči, da za zahtevano osebo razpiše ukrep v schengenskem informacijskem sistemu (SIS).

Ukrep, razpisan v schengenskem informativnem sistemu, je enakovreden evropskemu nalogu za prijetje, opremljenemu s podatki iz člena 8(1). V prehodnem obdobju, tj. dokler prek SIS ne bo mogoče poslati vseh podatkov iz člena 8, je razpisan ukrep enakovreden evropskemu nalogu za prijetje, dokler izvršitveni pravosodni organ ne prejme izvirnika v predpisani pravilni in ustrezni obliki.

7.4. Evropski nalog za prijetje v sistemu SISone4all

Svet PNZ je na zasedanju 4. in 5. decembra 2006 sklenil¹, da bo nadaljeval izvajanje portugalskega predloga za projekt SISone4all in tako skušal poiskati začasno rešitev za odpravljanje zamud in drugih težav, ki so nastale pri izvajanju projekta SIS II. Cilj je bil povezati države članice, ki so se EU pridružile maja 2004, s sedanjim sistemom SIS1+. S pridobitvijo dostopa do SIS1+ bi se odpravile kontrole na notranjih mejah. Vse zadevne države članice, razen Cipra, so sklenile, da bodo sodelovale pri projektu (skupaj 9 držav).

¹ Sklepi Sveta o SIS II, SIS 1+ in širitvi schengenskega območja, dokument 16391/1/06.

Po tehničnih pripravah in oceni varstva podatkov v zadevnih državah članicah sta bila izmenjana obrazca A in M, saj so nekatere države članice zahtevale, da se opozorilom iz člena 95 dodajo schengenske označitve. Delo se je začelo 21. maja 2007 in vztrajno napreduje.

S pravnega vidika je Svet sprejel dva sklepa:

- 2007/471/ES: Sklep Sveta z dne 12. junija 2007 o uporabi določb schengenskega pravnega reda, ki se navezujejo na schengenski informacijski sistem, v Češki republiki, Republiki Estoniji, Republiki Latviji, Republiki Litvi, Republiki Madžarski, Republiki Malti, Republiki Poljski, Republiki Sloveniji in Slovaški republiki¹
- 2007/472/ES: Sklep Sveta z dne 25. junija 2007 o spremembi Sklepa Izvršnega odbora ustanovljenega s Schengensko konvencijo iz leta 1990 o spremembi Finančne uredbe o stroških postavitve in delovanja za tehnični podporni del schengenskega informacijskega sistema (C.SIS)²

Prvi sklep

- omogoča, da se lahko zadevnim državam članicam od 7. julija 2007 posredujejo pravi SIS podatki.

V skladu s tem prvim aktom se nacionalne kopije SIS držav članic lahko naložijo, ne da bi se dejansko uporabljale. Njihov namen je zgolj tehnične narave;

- omogoča zadevnim državam članicam, da od 1. septembra 2007 vnašajo podatke v SIS in podatke SIS uporabljajo ob upoštevanju nekaterih pogojev. Pogoji so povezani z dejstvom, da se določbe o zavrnitvi vstopa ne smejo izvajati do odprave kontrol na mejah. Ta drugi akt devetim zadevnim državam članicam omogoča, da SIS dejansko uporabljajo na isti podlagi kot druge, že operativne države.

¹ UL L 179 z dne 7.7.2007, str. 46.

² UL L 179 z dne 7.7.2007, str. 50.

7.5. Pošiljanje prek Interpola

Člen 10(3) okvirnega sklepa je pravna podlaga za pošiljanje evropskega naloga za prijetje po Interpolu, če ga ni mogoče poslati prek schengenskega informacijskega sistema.

Uporaba Interpolove mreže je eden od možnih načinov za pošiljanje evropskih nalogov za prijetje v zvezi s tistimi državami članicami, ki trenutno ne sodelujejo v SIS (Bolgarija, Ciper, Irska, Romunija in Združeno kraljestvo).

8. Vloga Eurojusta

V skladu s členom 3 sklepa Sveta z dne 28. februarja 2002 (2002/187/PNZ)¹ je eden od ciljev Eurojusta izboljšati sodelovanje med pristojnimi organi držav članic, predvsem z olajševanjem izvajanja mednarodne medsebojne pravne pomoči in izvrševanjem zahtev za izročitev. Tako ima lahko Eurojust v primerih, povezanih z evropskim nalogom za prijetje, in primerih izročitve spodbujevalno in usklajevalno vlogo.

V skladu s členom 16 okvirnega sklepa o evropskem pripornem nalogu odloča o tem, kateri od evropskih nalogov za prijetje, če sta ga za isto osebo izdali dve ali več držav članic, se bo izvršil, izvršitveni pravosodni organ, pri tem pa ustrezno upošteva vse okoliščine, še posebno sorazmerno težo in kraj kaznivih dejanj, datume posameznih evropskih nalogov za prijetje in dejstvo, ali je nalog izdan zaradi uvedbe kazenskega postopka ali zaradi izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti. Če obstaja več zahtev, lahko izvršitveni organ pri odločanju o njih zaprosi za pravni nasvet Eurojust.

Člen 17 okvirnega sklepa določa časovne roke in postopke pri odločitvi o izvršitvi evropskega naloga za prijetje. Če se država članica zaradi posebnih okoliščin ne more držati časovnih rokov iz tega člena, mora o tem obvestiti Eurojust in navesti razloge za zamudo.

¹ UL L 63, 6.3.2002, str. 1.

9. Evropska pravosodna mreža

Evropska pravosodna mreža (EJN) je vzpostavila orodje IT (evropski pravosodni atlas), ki omogoča identifikacijo izvršitvenega pravosodnega organa, kateremu je treba neposredno poslati evropski nalog za prijetje (http://www.ejn-crimjust.europa.eu/eaw_atlas.aspx). Orodje vključuje naslednje podatke:

- kontaktne podatke izvršitvenih organov;
- podatke o jeziku, v katerem bi bilo treba izdati nalog;
- rok za prejem prvotnega naloga, ki šteje od dne, ko je bila oseba, ki jo je treba predati, prijeta, če je bila prijeta na podlagi ukrepa, razpisanega v SIS;
- kontaktni podatki odreditvenih organov;
- kontaktni podatki centralnih organov in podatki o njihovih pooblastilih (tj. za prejem in pošiljanje evropskih nalogov za prijetje; pomoč pristojnim organom; zahteve za tranzit; nujni primeri).

Atlas evropskega naloga za prijetje je na voljo na strani EJN: <http://www.ejn-crimjust.europa.eu>.

Atlas priskrbi informacije, ki se zahtevajo ob vnosu podatkov o kraju, kamor je treba poslati evropski nalog o priprtju (država, okrožje, regija, okraj, kraj, poštna številka). Omogoča tudi vzpostavitev stika s kontaktnimi točkami EJN.

10. "Fiches Françaises" – smernice vseh držav članic

Trenutno se do osnovnih informacij o evropskem nalogu za prijetje, na primer do izjav držav članic o področju uporabe okvirnega sklepa, informacij o pravnih postopkih in drugih praktičnih podrobnostih, znanih pod imenom "Fiches Françaises", ter obrazcev evropskega naloga za prijetje v vseh uradnih jezikih EU in nacionalne zakonodaje lahko dostopa prek naslednjih spletnih strani:

Spletna stran Evropske pravosodne mreže – podatkovna baza dokumentov

– <http://www.ejn-crimjust.europa.eu/documents.aspx> (login: rje; geslo: dgsi)

(Kliknite na "Document by category" in izberite "EAW Notifications" ter "EAW reports and documents.")

Spletna stran generalnega sekretariata Sveta

- http://www.consilium.europa.eu/cms3_Applications/applications/PolJu/details.asp?lang=EN&cmsid=545&id=66

Splošne informacije na spletni strani Evropske komisije

- http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/criminal/extradition/fsj_criminal_extradition_en.htm

11. Sporazum med Norveško in Islandijo ter Evropsko unijo

28. junija 2006 je bil podpisan sporazum o postopku predaje med Norveško in Islandijo ter Evropsko unijo. Ta sporazum, z nekaterimi spremembami, razširja postopek predaje na Norveško in Islandijo. Ni še začel veljati.

12. Relevantne odločbe Sodišča

V prilogi VI sta priloženi dve odločbi Sodišča, ki bi lahko zanimali pravosodne organe držav članic, tj. zadeva Pupino (C-105/03) in zadeva Advocaten voor de Wereld (C-303/05).

13. Odločbe nekaterih vrhovnih sodišč (povzetek)

Odločbe nekaterih vrhovnih sodišč držav članic so povzete v Prilogi VII.

14. Povezave do več informacij o evropskem nalogu za prijetje

Več informacij o uporabi okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje in sodni praksi je na naslednjih spletnih straneh:

- <http://www.ejn-crimjust.europa.eu/>
spletna stran Evropske pravosodne mreže

- http://www.ejn-crimjust.europa.eu/eaw_atlas.aspx

Atlas evropskega naloga za prijetje na spletni strani Evropske pravosodne mreže

- <http://www.ejn-crimjust.europa.eu/european-arrest-warrant.aspx>

Informacije o evropskem nalogu za prijetje so na voljo na spletni strani Evropske pravosodne mreže.

15. Izpolnjevanje obrazca evropskega naloga za prijetje – primer

V Prilogi III je naveden primer za lažje izpolnjevanje obrazca evropskega naloga za prijetje. Primer je razdeljen na dva dela, in sicer na navodila za primere, ko se evropski nalog za prijetje izda za namene kazenskega pregona/preiskave (predhodni postopek), ter za primere izvrševanja kazni in kazni, ki so izrečene v odsotnosti.

PRILOGA I

Okvirni sklep (2002/584/PNZ) z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami¹

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 31(a) in (b) ter člena 34(2)(b) te pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Po zaključkih Evropskega sveta iz Tampereja 15. in 16. oktobra 1999 in zlasti točke 35 teh zaključkov je treba med državami članicami odpraviti uradni postopek izročitve oseb, ki so po izrečni končni sodbi na begu pred zakonom, in skrajšati postopek izročitve oseb, ki so osumljene kaznivega dejanja.
- (2) Program ukrepov za izvajanje načela medsebojnega priznavanja sodnih odločb v kazenskih zadevah iz točke 37 Zaključkov Evropskega sveta iz Tampereja, ki ga je Svet sprejel 30. novembra 2000, ureja medsebojno izvrševanje nalogov za prijetje.
- (3) Vse ali nekatere države članice so podpisnice vrste konvencij na področju izročitve oseb, vključno z Evropsko konvencijo o izročitvi s 13. decembra 1957 in Evropsko konvencijo o zatiranju terorizma z 27. januarja 1977. Nordijske države imajo enako besedilo zakonov o izročitvi.

¹ UL L 190, 18.7.2002, str. 1.

- (4) Poleg tega so se države članice sporazumele o naslednjih treh konvencijah, ki v celoti ali delno urejajo izročitev oseb in so del pravnega reda Unije: Konvenciji z 19. junija 1990 o izvajanju Schengenskega sporazuma z 14. junija 1985 o postopni odpravi nadzora na skupnih mejah (v odnosih med državami članicami, ki so podpisnice te konvencije), Konvenciji z 10. marca 1995 o poenostavljenem postopku izročitve med državami članicami Evropske unije in Konvenciji z 27. septembra 1996 o izročitvi med državami članicami Evropske unije.
- (5) Zastavljeni cilj Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi. Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, bi moralo, v območju svobode, varnosti in pravice, v kazenskoopravnih zadevah nadomestiti sistem prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.
- (6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je "temeljni kamen" pravosodnega sodelovanja.
- (7) Ker cilja o nadomestitvi sistema večstranske izročitve oseb, ki se je oblikoval na podlagi Evropske konvencije o izročitvi z 13. decembra 1957, ni mogoče zadostno uresničiti z enostranskim delovanjem držav članic in ga je torej, zaradi njegovega obsega in učinkov, lažje uresničiti na ravni Unije, lahko Svet sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 2 Pogodbe o Evropski uniji in člena 5 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. V skladu z načelom sorazmernosti, kakor je predstavljeno v slednjem členu, ta okvirni sklep ne presega okvirov tega, kar je potrebno za uresničitev tega cilja.
- (8) Odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje morajo biti pod zadostnim nadzorom, kar pomeni, da bo pravosodni organ države članice, kjer bodo zahtevano osebo prijeli, moral odločiti o njeni predaji.
- (9) Vloga centralnih organov pri izvršitvi evropskega naloga za prijetje mora biti omejena na praktično in administrativno pomoč.

- (10) Mehanizem evropskega naloga za prijetje temelji na visoki stopnji zaupanja med državami članicami. Njegovo izvajanje se lahko zaustavi samo v primeru resnih in nenehnih kršitev načel iz člena 6(1) Pogodbe o Evropski uniji ene od držav članic, ki jih ugotovi Svet na podlagi člena 7(1) omenjene pogodbe s posledicami, navedenimi v členu 7(2) te pogodbe.
- (11) V odnosih med državami članicami naj bi evropski nalog za prijetje zamenjal vse prejšnje dokumente o izročitvi, vključno z vsemi določbami Naslova III Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma, v delih, v katerih ta ureja izročitev oseb.
- (12) Ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 Pogodbe o Evropski uniji in jih izraža Listina o temeljnih pravicah Evropske unije, zlasti poglavje VI Listine. Nič v tem okvirnem sklepu se ne sme razlagati kot prepoved zavrnitve predaje osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, kadar obstaja razlog za prepričanje, da je na podlagi objektivnih elementov, bil nalog izdan z namenom kazenskega pregona in kaznovanja osebe na podlagi njenega spola, rase, vere, etničnega izvora, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti, ali da bo oseba zaradi katerega od teh razlogov v slabšem položaju. Ta okvirni sklep ne preprečuje, da ne bi država članica uporabljala svojih ustavnih pravil v zvezi z rednim sodnim postopkom, svobodo združevanja, svobodo tiska in svobodo izražanja v drugih medijih.
- (13) Osebe se ne sme odstraniti, izgnati ali izročiti, kadar obstaja resna nevarnost, da bi v tisti državi osebo obsodili na smrt, jo mučili ali z njo kako drugače nečloveško in poniževalno ravnali ali kaznovali.
- (14) Ker so vse države članice ratificirale Konvencijo Sveta Evrope o varstvu posameznikov glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov z 28. januarja 1981, morajo biti osebni podatki, ki se obdelajo v zvezi z izvajanjem tega okvirnega sklepa, varovani v skladu z načeli te konvencije –

SPREJEL NASLEDNJI OKVIRNI SKLEP:

Člen 1 Opredelitev evropskega naloga za prijetje in obveznost njegove izvršitve

1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.
2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.
3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 Pogodbe o Evropski uniji.

Člen 2 Področje uporabe evropskega naloga za prijetje

1. Evropski nalog za prijetje se lahko izda za dejanja, ki se po pravu odreditvene države članice kaznujejo s kaznijo zapora ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, najmanj 12 mesecev ali, kadar sta izrečena kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, za kazni do najmanj štirih mesecev.
2. Naslednja kazniva dejanja, če so v odreditveni državi članici kazniva z zaporno kaznijo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, najmanj treh let in kot so opredeljena po pravu odreditvene države članice, so po tem okvirnem sklepu in brez ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja razlog za predajo osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje:
 - pripadnost kriminalni združbi,
 - terorizem,
 - trgovina z ljudmi
 - spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija,
 - nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami
 - nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in eksplozivi
 - korupcija

- goljufije, vključno s tistimi, ki ogrožajo finančne interese Evropske unije v smislu Konvencije o varovanju finančnih interesov Evropske unije z dne 26.7.1995,
- pranje denarja
- ponarejanje denarja, vključno z evrom,
- kazniva dejanja, storjena z uporabo računalnika,
- kazniva dejanja storjena zoper okolje, prostor in naravne dobrine, vključno z nedovoljeno trgovino z ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami,
- omogočanje prepovedanega prehoda čez državno mejo in bivanja v državi,
- umor in povzročitev hudih telesnih poškodb
- nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi
- ugrabitev, protipraven odvzem prostosti, jemanje talcev
- rasizem in ksenofobija,
- rop v skupini ali oborožen rop,
- nedovoljena trgovina s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli
- goljufije
- izsiljevanje v skupini ali z uporabo orožja ali nevarnega orodja
- ponarejanje industrijskih izdelkov in prodaja takih izdelkov
- ponarejanje in promet z uradnimi dokumenti
- ponarejanje različnih oblik plačilnih sredstev
- nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi spodbujevalci rasti
- nedovoljena trgovina z jedrskimi in radioaktivnimi snovmi
- trgovina z ukradenimi vozili
- posilstvo
- požig
- kazniva dejanja, za katera je pristojno Mednarodno kazensko sodišče
- ugrabitev letala ali ladje
- sabotaža.

3. Svet lahko kadarkoli soglasno odloči, po posvetovanju z Evropskim parlamentom, kot to določajo pogoji iz člena 39(1) Pogodbe, da se seznamu iz odstavka 2 dodajo še druge kategorije kaznivih dejanj. Svet, glede na poročilo, ki mu ga predloži Komisija na podlagi člena 34(3), preuči, ali je treba seznam razširiti ali spremeniti.

4. Pri drugih kaznivih dejanjih, ki niso zajeta v odstavku 2, se zahtevana oseba lahko preda pod pogojem, da dejanja, za katera je bil odrejen nalog za prijetje, po zakonu izvršitvene države članice pomenijo kaznivo dejanje, kakršni koli že so njegovi sestavni elementi ali opis.

Člen 3 Razlogi za obvezno neizvršitev evropskega naloga za prijetje

Izvršitveni pravosodni organ države članice (v nadaljevanju "izvršitveni pravosodni organ") zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje v naslednjih primerih:

1. če za kaznivo dejanje, na katerem temelji nalog za prijetje, velja amnestija v izvršitveni državi članici, če je ta država pristojna za pregon tega dejanja po svojem kazenskem pravu;
2. če izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo, da je zahtevani osebi država članica izrekla pravnomočno sodbo za ista dejanja, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni ta kazen že bila prestana ali se po zakonodaji izvršitvene države članice ne more več izvršiti;
3. če oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje, po zakonodaji izvršitvene države članice zaradi svoje starosti ne more biti kazensko odgovorna za dejanja, na katerih temelji ta nalog.

Člen 4 Razlogi za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje

Izvršitveni pravosodni organ lahko zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje:

1. če, v katerem od primerov iz člena 2(4), dejanje, na katerem temelji evropski nalog za prijetje, po zakonu izvršitvene države članice ni kaznivo dejanje; vendar se v povezavi z davki in dajatvami, carino in deviznim poslovanjem izvršitev evropskega naloga za prijetje ne zavrne z razlogom, da zakonodaja izvršitvene države članice ne odmerja enakih davkov in dajatev ali da ne vsebuje enakih pravil glede davkov, dajatev ter carinskih in deviznih predpisov kot zakonodaja odreditvene države članice;
2. kadar je oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje, v izvršitveni državi v kazenskem postopku zaradi istega dejanja, kot je tisto, na katerem temelji nalog za prijetje;

3. kadar pravosodne oblasti izvršitvene države članice sklenejo, da za dejanje, na katerem temelji evropski nalog za prijetje, ne bodo uvedle kazenskega postopka ali da bodo postopek ustavile, ali kadar je bila zahtevani osebi v državi članici za ista dejanja izrečena pravnomočna sodba, ki onemogoča nadaljnji postopek;
4. kadar sta kazenski pregon ali kaznovanje zahtevane osebe po zakonodaji izvršitvene države članice zastarala in spadajo ta dejanja v pristojnost te države članice po njenem kazenskem pravu;
5. če izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo, da je zahtevani osebi tretja država izrekla pravnomočno sodbo za ista dejanja, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni ta kazen že prestana ali se prestaja ali se po zakonodaji kaznujoče države ne more več izvršiti;
6. če je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, in se v primeru, ko se zahtevana oseba nahaja v izvršitveni državi članici ali je državljan ali prebivalec te države, in se ta država zaveže, da bo izvršila kazen ali ukrep v skladu s svojim notranjim pravom;
7. kadar evropski nalog za prijetje zadeva kazniva dejanja, ki:
 - (a) se po zakonodaji izvršitvene države članice obravnavajo, kakor da so bila v celoti ali deloma storjena na ozemlju izvršitvene države članice ali na kraju, ki se kot tak šteje; ali
 - (b) so bila storjena zunaj ozemlja izvršitvene države članice, zakonodaja izvršitvene države članice pa ne dovoljuje kazenskega preгона za ista kazniva dejanja, kadar so storjena zunaj njenega ozemlja.

Člen 5 Jamstva, ki jih mora dati odreditvena država članica v nekaterih primerih

Za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki jo izvede izvršitveni pravosodni organ, lahko po zakonu izvršitvene države članice veljajo naslednji pogoji:

1. kadar je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, ki ju odreja sodna odločba, izrečena v odsotnosti in če zahtevana oseba ni bila osebno pozvana na obravnavo ali kako drugače ni bila obveščena o datumu in kraju obravnave, zaradi česar je bila odločba izdana v odsotnosti, se oseba lahko preda pod pogojem, da odreditvena država članica z ustreznim zagotovilom zajamči, da bo oseba, za katero je predvideno prijetje, imela možnost zaprositi za ponovno obravnavo svoje zadeve v odreditveni državi članici in biti navzoča pri sojenju;
2. če je dejanje, za katerega je bil izdan evropski nalog za prijetje, kaznivo z dosmrtno zaporno kaznijo ali doživljenjskim ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, se omenjeni nalog za prijetje lahko izvrši pod pogojem, da pravni sistem odreditvene države članice vsebuje določbe o reviziji izrečene kazni ali ukrepa na zahtevo ali najpozneje po dvajsetih letih, ali o ukrepu pomilostitve, za katero lahko oseba po zakonodaji ali praksi odreditvene države članice upravičeno zaprosi, da bi se taka kazen ali ukrep ne izvršila;
3. kadar je oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje z namenom uvedbe kazenskega postopka, državljan ali prebivalec izvršitvene države članice, se lahko preda pod pogojem, da se oseba po obravnavi vrne izvršitveni državi članici, da bi v njej prestajala zaporno kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, na katerega jo je obsodila odreditvena država članica.

Člen 6 Opredelitev pristojnih pravosodnih organov

1. Odreditveni pravosodni organ je pravosodni organ odreditvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za odreditev evropskega naloga za prijetje.
2. Izvršitveni pravosodni organ je pravosodni organ izvršitvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za izvršitev evropskega naloga za prijetje.
3. Vsaka država članica obvesti Generalni sekretariat Sveta, kateri sodni organ je pristojen po njenem pravu.

Člen 7 Udeležba centralnih organov

1. Vsaka država članica lahko imenuje centralni organ ali, kadar tako določa njen pravni sistem, več centralnih organov za pomoč pristojnim pravosodnim organom.
2. Država članica lahko, kadar je to potrebno zaradi notranje organiziranosti njenega pravosodnega sistema, sklene, da bo(do) njen(i) centralni organ(i) odgovorni za administrativno pošiljanje in prejemanje evropskih nalogov za prijetje in za vso s tem povezano uradno korespondenco.

Država članica, ki želi izkoristiti možnosti iz tega člena, pošlje Generalnemu sekretariatu Sveta podatke o imenovanem centralnem organu ali organih. Te navedbe so zavezujoče za vse organe odreditvene države članice.

Člen 8 Vsebina in oblika evropskega naloga za prijetje

1. Evropski nalog za prijetje vsebuje naslednje podatke podane v skladu z obrazcem v prilogi:
 - (a) identiteta in državljanstvo zahtevane osebe;
 - (b) naziv, naslov, številka telefona in faksa in elektronski naslov odreditvenega pravosodnega organa;
 - (c) dokazilo o izvršljivi sodbi, nalogu za prijetje ali kateri koli drugi izvršljivi sodni odločbi z enakim učinkom, ki sodi v okvir členov 1 in 2;
 - (d) zakonska označba kaznivega dejanja, zlasti glede na člen 2;
 - (e) opis okoliščin, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno, vključno s časom, krajem in stopnjo vpletenosti zahtevane osebe;
 - (f) odmerjena kazen v primeru končne sodbe ali predpisane možne kazni, ki jih za to kaznivo dejanje predvideva zakonodaja odreditvene države članice;
 - (g) če je mogoče še druge posledice kaznivega dejanja.
2. Evropski nalog za prijetje mora biti preveden v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov izvršitvene države članice. Vsaka država članica lahko, po sprejetju tega okvirnega sklepa ali pozneje, navede v izjavi, ki bo shranjena pri generalnem sekretariatu Sveta, da sprejme prevod v enega ali več uradnih jezikov institucij Evropskih skupnosti.

Člen 9 Pošiljanje evropskega naloga za prijetje

1. Kadar je kraj nahajanja zahtevane osebe znan, lahko odreditveni pravosodni organ pošlje evropski nalog za prijetje neposredno izvršitvenemu pravosodnemu organu.
2. Odreditveni pravosodni organ se lahko v vsakem primeru odloči, da za zahtevano osebo izda opozorilo v schengenskem informacijskem sistemu (SIS).
3. Takšno opozorilo se razpiše v skladu z določbami člena 95 Konvencije z 19. junija 1990 o izvajanju Schengenskega Sporazuma s 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah. Opozorilo v schengenskem informativnem sistemu, opremljen s podatki iz člena 8(1), je enakovreden evropskemu nalogu za prijetje. V vmesnem času, dokler SIS ni zmožen poslati vseh podatkov iz člena 8, je razpisan ukrep enakovreden evropskemu nalogu za prijetje, dokler izvršitveni pravosodni organ ne prejme izvirnika v predpisani pravilni in ustrezni obliki.

Člen 10 Podrobnosti postopka pošiljanja evropskega naloga za prijetje

1. Če odreditveni pravosodni organ ne pozna pristojnega izvršitvenega pravosodnega organa, z ustreznimi poizvedbami, tudi prek kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže, pridobi te podatke od izvršitvene države članice.
2. Če odreditveni pravosodni organ tako želi, lahko pošlje po varovanem telekomunikacijskem sistemu Evropske pravosodne mreže.
3. Če ni mogoče uporabiti storitev SIS, lahko odreditveni pravosodni organ pošlje evropski nalog za prijetje po Interpolu.
4. Odreditveni pravosodni organ lahko za pošiljanje evropskega naloga za prijetje uporabi vsako varovano sredstvo, po katerem je mogoče poslati pisne dokumente po pogojih, ki izvršitveni državi članici omogočijo ugotavljanje avtentičnosti.
5. Vse težave v zvezi s pošiljanjem ali avtentičnostjo katerega koli dokumenta, potrebnega za izvršitev evropskega naloga za prijetje, se rešujejo v neposrednih stikih med vpletenimi pravosodnimi organi ali, kjer je primerno, z udeležbo centralnih organov držav članic.

6. Če pravosodni organ, ki prejme evropski nalog za prijetje, ni pristojen za ukrepanje v zvezi z njim, evropski nalog za prijetje avtomatično pošlje pristojnemu organu v svoji državi ter o tem obvesti odreditveni pravosodni organ.

Člen 11 Pravice zahtevane osebe

1. Po prijemu zahtevane osebe izvršitveni pravosodni organ po pravu svoje države zahtevano osebo obvesti o evropskem nalogu za prijetje in o njegovi vsebini ter o možnosti soglašanja s predajo odreditvenemu pravosodnemu organu.
2. Zahtevana oseba, ki je bila prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje, ima pravico do pravnega zastopnika in tolmača v skladu z notranjim pravom izvršitvene države članice.

Člen 12 Pridržanje osebe v priporu

Kadar je oseba prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje, izvršitveni pravosodni organ v skladu z zakonodajo izvršitvene države članice odloči, ali bo oseba ostala v priporu. Oseba je lahko kadar koli začasno izpuščena na prostost v skladu z notranjim pravom izvršitvene države članice, pod pogojem, da pristojni organ te države z vsemi potrebnimi ukrepi osebi prepreči pobeg.

Člen 13 Privolitev s predajo

1. Če prijeta oseba navede, da soglaša s svojo predajo, poda svoje soglasje in, kadar je primerno, izrecno odpoved pravici do "pravila specialnosti", omenjenega v členu 27(2), pred izvršitvenim pravosodnim organom v skladu z notranjim pravom izvršitvene države članice.
2. Vsaka država članica z ustreznimi ukrepi zagotovi, da sta soglasje in, kadar je primerno, odpoved iz odstavka 1 podana na način, ki kaže, da ju je prijeta oseba izrekla prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima oseba pravico do pravnega zastopnika.
3. Soglasje in, kadar je primerno, odpoved iz odstavka 1 se uradno zapišeta v skladu s postopkom, ki ga določa notranje pravo države članice.

4. Načeloma soglasja ni mogoče preklicati. Vsaka država članica lahko predvidi v skladu z veljavnimi pravili uporabljenimi na podlagi svojega nacionalnega prava, da se soglasje in, kadar je primerno, odpoved lahko prekličeta. V takem primeru se čas od datuma danega soglasja do datuma preklica ne upošteva pri uveljavljanju časovnih rokov iz člena 17. Država članica, ki se želi zateči k tej možnosti, o tem obvesti Generalni sekretariat Sveta, ko bo sprejet ta okvirni sklep, in podrobno navede postopke, po katerih je mogoče preklicati soglasje, in vse njihove spremembe.

Člen 14 Zaslišanje zahtevane osebe

Kadar prijeta oseba ne soglaša s predajo, kakor je navedeno v členu 13, ima pravico do zaslišanja pred izvršitvenim pravosodnim organom v skladu z zakonodajo izvršitvene države članice.

Člen 15 Odločitev o predaji

1. Izvršitveni pravosodni organ odloči, v časovnih rokih in pod pogoji, opredeljenimi v tem okvirnem sklepu, ali bo predal prijeto osebo.
2. Če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da podatki, ki mu jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije, zlasti v zvezi s členi 3 do 5 in členom 8, in lahko določi rok za njihovo sprejetje, pri tem pa mora upoštevati časovne roke določene v členu 17.
3. Odreditveni pravosodni organ lahko izvršitvenemu pravosodnemu organu kadar koli pošlje kakršen koli dodaten koristen podatek.

Člen 16 Odločitev v primeru več nalogov

1. Če sta dve ali več držav članic izdale evropski nalog za prijetje za isto osebo, odloči o tem, katerega od evropskih nalogov bo izvršil, izvršitveni pravosodni organ, pri tem pa ustrezno upošteva vse okoliščine, še posebno sorazmerno težo in kraj kaznivih dejanj, datume posameznih evropskih nalogov za prijetje in dejstvo, ali je nalog izdan zaradi uvedbe kazenskega postopka ali zaradi izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti.
2. Izvršitveni pravosodni organ lahko pri odločanju iz odstavka 1 poišče pravni nasvet pri Eurojustu.
3. V primeru navzkrižja med evropskim nalogom za prijetje in zahtevo po izročitvi, ki jo je podala tretja država, odloči o tem, ali ima prednost evropski nalog ali zahteva po izročitvi, izvršitveni pravosodni organ, pri tem pa ustrezno upošteva vse okoliščine, zlasti tiste iz odstavka 1 in tiste iz konvencije, ki se uporablja.
4. Ta člen ne vpliva na obveznosti, ki jih imajo države članice po statutu Mednarodnega kazenskega sodišča.

Člen 17 Časovni roki in postopki pri odločitvi o izvršitvi evropskega naloga za prijetje

1. Evropski nalog za prijetje je treba obravnavati in izvršiti kot nujno zadevo.
2. V primeru, ko zahtevana oseba soglaša s predajo, mora biti končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje sprejeta v 10 dneh po soglasju.
3. V drugih primerih mora biti končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje sprejeta v 60 dneh po prijemu zahtevane osebe.
4. Kadar se v posebnih primerih evropski nalog za prijetje ne more izvršiti v časovnih rokih iz odstavkov 2 in 3, izvršitveni pravosodni organ o tem nemudoma obvesti odreditveni pravosodni organ in pojasni razloge za zamudo. V takem primeru se časovni rok lahko podaljša za dodatnih 30 dni.
5. Dokler izvršitveni pravosodni organ ne sprejme dokončne odločitve o evropskem nalogu za prijetje, mora zagotoviti, da ostanejo izpolnjeni materialni pogoji, potrebni za dejansko predajo osebe.
6. Pri vsaki zavrnitvi izvršitve evropskega naloga za prijetje se morajo navesti razlogi.

7. Kadar v posebnih okoliščinah država članica ne more upoštevati časovnih rokov iz tega člena, o tem obvesti Eurojust in navede razloge za zamudo. Poleg tega država članica, ki s strani druge države članice doživlja ponavljajoče se zamude pri izvrševanju evropskega naloga za prijetje, o tem obvesti Svet, da bi se izvajanje te okvirne odločbe ocenilo na ravni držav članic.

Člen 18 Razmere do odločitve

1. Kadar se evropski nalog za prijetje odredi zaradi uvedbe kazenskega postopka, mora izvršitveni pravosodni organ:
 - (a) privoliti v zaslišanje zahtevane osebe v skladu s členom 19;
 - (b) ali privoliti v začasno premestitev zahtevane osebe.
2. Pogoje in trajanje začasne premestitve določita odreditveni in izvršitveni pravosodni organ v medsebojnem sporazumu.
3. V primeru začasne premestitve mora imeti oseba možnost vrnitve v izvršitveno državo članico, da bi se udeležila zaslišanj, ki so del postopka njene predaje.

Člen 19 Zaslišanje osebe do odločitve

1. Zahtevano osebo zasliši pravosodni organ, pri tem pa mu pomaga oseba, imenovana po pravu države članice zahtevanega sodišča.
2. Zaslišanje zahtevane osebe poteka po pravu izvršitvene države članice in po pogojih, ki jih v medsebojnem sporazumu določita odreditvena in izvršitvena pravosodna organa.
3. Pristojni izvršitveni pravosodni organ lahko določi še drugi pravosodni organ v svoji državi članici, da sodeluje pri zaslišanju zahtevane osebe, da bi tako zagotovil pravilno uporabo tega člena in predpisanih pogojev.

Člen 20 Privilegiji in imunitete

1. Kadar zahtevana oseba uživa privilegij ali imuniteto v zvezi z pristojnostjo ali izvršitvijo v izvršitveni državi članici, začnejo teči časovni roki iz člena 17 šele z dnem, ko izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo o odpovedi privilegiju ali imuniteti. Izvršitveni pravosodni organ zagotovi, da so materialni pogoji, potrebni za dejansko predajo, izpolnjeni, potem, ko oseba preneha uživati privilegij ali imuniteto.
2. Kadar je za odpoved privilegija ali imunitete pooblaščen organ v izvršitveni državi članici, ga izvršitveni pravosodni organ zaprosi za takojšnjo odpoved. Kadar je za odpoved privilegija in imunitete pooblaščen organ neke druge države članice ali mednarodna organizacija, za odpoved zaprosi odreditveni pravosodni organ.

Člen 21 Konkurenčne mednarodne obveznosti

Ta okvirni sklep ne vpliva na obveznosti izvršitvene države članice, kadar je zahtevano osebo tej državi izročila tretja država in kadar to osebo ščitijo tiste določbe dogovora o njeni izročitvi, ki zadevajo specialnost. Izvršitvena država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da bi državo, ki ji je izročila zahtevano osebo, nemudoma zaprosila za soglasje glede predaje te osebe državi članici, ki je odredila evropski nalog za prijetje. Časovni roki iz člena 17 začnejo teči šele z dnem, ko pravila specialnosti prenehajo veljati. Dokler država, ki je zahtevano osebo izročila, ne sprejme odločitve, izvršitvena država članica zagotovi, da ostanejo izpolnjeni materialni pogoji, potrebni za dejansko predajo.

Člen 22 Obvestilo o odločitvi

Izvršitveni pravosodni organ takoj obvesti odreditveni pravosodni organ o svoji odločitvi glede ukrepov v zvezi z evropskim nalogom za prijetje.

Člen 23 Časovni roki za predajo osebe

1. Zahtevana oseba se preda v najkrajšem možnem času na dan, o katerem se dogovorita pravosodna organa.
2. Oseba se preda najpozneje v 10 dneh po končni odločitvi o izvršitvi naloga za prijetje.
3. Če predajo zahtevane osebe v časovnem roku iz odstavka 2 preprečijo okoliščine, na katere državi članici nimata vpliva, se izvršitvena in odreditvena pravosodna organa takoj povežeta med seboj in se dogovorita o novem datumu. V tem primeru se predaja opravi v roku 10 dni po dogovorjenem novem datumu.
4. Predaja se lahko izjemoma začasno preloži iz resnih humanitarnih razlogov, na primer kadar obstaja upravičen razlog za prepričanje, da bo očitno ogrozila življenje ali zdravje zahtevane osebe. Evropski nalog za prijetje se izvrši, kakor hitro ti razlogi prenehajo. Izvršitveni pravosodni organ nemudoma obvesti odreditveni pravosodni organ in se dogovori o novem dnevu predaje. V tem primeru se predaja opravi v roku 10 dni po dogovorjenem novem datumu.
5. Če je po poteku časovnih rokov iz odstavkov 2 do 4 oseba še vedno v priporu, se oseba izpusti.

Člen 24 Preložena ali pogojna predaja

1. Izvršitveni pravosodni organ lahko potem, ko se odloči za izvršitev evropskega naloga za prijetje, preloži predajo zahtevane osebe, da bi ji lahko sodili v izvršitveni državi članici ali, če je oseba že obsojena, da bi lahko na ozemlju te države prestala kazen, ki ji je bila izrečena za neko drugo dejanje, kot je tisto v evropskem nalogu za prijetje.
2. Namesto da izvršitveni pravosodni organ preloži predajo, lahko odreditveni pravosodni organ zahtevano osebo začasno preda pod pogoji, ki jih v medsebojnem sporazumu določita oba pravosodna organa. Sporazum je v pisni obliki, pogoji pa so zavezujoči za vse organe v izvršitveni državi članici.

Člen 25 Prevoz osebe

1. Vsaka država članica, razen če uporabi možnost zavrnitve, ko se prevoz državljana ali prebivalca zahteva zaradi izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, dovoli prevoz čez svoje ozemlje ob predaji zahtevane osebe, pod pogojem, da je dobila podatke o:
 - (a) identiteti in državljanstvu osebe, za katero je odrejen evropski nalog za prijetje;
 - (b) obstoju evropskega naloga za prijetje;
 - (c) vrsti in pravni kvalifikaciji kaznivega dejanja;
 - (d) opis kaznivega dejanja, vključno z datumom in krajem.Kadar je oseba, za katero je bil evropski nalog za prijetje odrejen zaradi uvedbe kazenskega postopka, državljan ali prebivalec tranzitne države članice, lahko država članica dovoli prevoz osebe pod pogojem, da se oseba po obravnavi vrne v tranzitno državo članico, da bi na njenem ozemlju prestala kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, ki ji je bil izrečen v odreditveni državi članici.
2. Vsaka država članica imenuje organ, ki je odgovoren za prejem zahtev za prevoz s spremljajočimi potrebnimi dokumenti ter vseh drugih uradnih dopisov v zvezi z zahtevami za prevoz. Države članice obvestijo o tem imenovanju Generalni sekretariat Sveta.
3. Zahteva za prevoz in podatki iz odstavka 1 se imenovanemu organu iz odstavka 2 lahko pošljejo na kateri koli način, ki omogoča pošiljanje pisnih dokumentov. Država članica prevoza pošlje uradno obvestilo o svoji odločitvi po isti poti.
4. Ta okvirni sklep se ne uporablja v primeru zračnega prevoza brez načrtovanega vmesnega pristanka. Vendar v primeru nenačrtovanega pristanka odreditvena država članica pošlje podatke iz odstavka 1 organu, imenovanemu na podlagi odstavka 2.
5. Pri prevozu osebe, ki jo tretja država izroča državi članici, se ta člen smiselno uporablja. Zlasti za izraz "evropski nalog za prijetje" velja, da se nadomesti z izrazom "zahteva po izročitvi".

Člen 26 Vštevanje pripora, prebitega v izvršitveni državi

1. Odreditvena država članica odšteje celoten čas pripora, ki je bil prebit pri izvršitvi evropskega naloga za prijetje, od celotnega časa pripora, ki ga mora oseba prestati v odreditveni državi članici po izrečeni kazni zapor ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti.
2. V ta namen izvršitveni pravosodni organ ali centralni organ, imenovan na podlagi člena 7, ob predaji osebe pošlje odreditvenemu pravosodnemu organu vse podatke v zvezi s trajanjem pripora zahtevane osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje.

Člen 27 Možnost kazenskega pregona zaradi drugih kaznivih dejanj

1. Vsaka država članica lahko uradno obvesti generalni sekretariat Sveta, da v njenih odnosih z drugimi državami članicami, ki so podale enako izjavo, velja domneva o soglasju s kazenskim pregonom, sojenjem ali priporom z namenom izvršitve kazni zapor ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo osebe in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, razen če v posameznem primeru izvršitveni pravosodni organ ne navede drugače v svoji odločitvi o predaji.
2. Razen v primerih iz odstavkov 1 in 3 se predane osebe ne sme kazensko preganjati, kaznovati ali ji kako drugače odvzeti prostost za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila predana.
3. Odstavek 2 se ne uporablja v naslednjih primerih:
 - (a) kadar oseba, ki ima možnost zapustiti ozemlje države članice, ki ji je bila predana, tega ne stori v 45 dneh po svoji dokončni izpustitvi ali se na to ozemlje po odhodu znova vrne;
 - (b) storjeno dejanje ni kaznivo s kaznijo zapor ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti;
 - (c) kazenski postopek ne daje podlage za uporabo ukrepov, vezanih na odvzem prostosti;
 - (d) kadar bi bila oseba kaznovana s kaznijo ali ukrepom, ki ni vezan z odvzemom prostosti, zlasti z denarno kaznijo ali kakim nadomestnim ukrepom, četudi bi lahko ta kazen ali ukrep povzročila omejevanje osebne prostosti;

- (e) kadar se oseba, če je to primerno, hkrati s soglasjem o svoji predaji odpove pravilu specialnosti v skladu s členom 13;
 - (f) kadar se oseba po predaji izrecno odpove upravičenosti do pravila specialnosti v zvezi s posameznimi dejanji, ki so bila storjena pred predajo. Odpovedna izjava se poda pred pristojnimi pravosodnimi organi odreditvene države članice in se zapiše v skladu z nacionalno zakonodajo te države. Odpoved se poda na način, ki kaže, da jo je oseba izrekla prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima oseba pravico do pravnega zastopnika.
 - (g) kadar izvršitveni pravosodni organ, ki je osebo predal, poda svoje soglasje v skladu z odstavkom 4.
4. Zahteva po soglasju se predloži izvršitvenemu pravosodnemu organu skupaj s podatki iz člena 8(1) in s prevodom iz člena 8(2). Soglasje se poda, kadar tudi za dejanje, za katerega se zahteva, veljajo določbe o predaji iz tega okvirnega sklepa. Soglasje se zavrne iz razlogov iz člena 3, drugače pa se lahko zavrne samo zaradi razlogov iz člena 4. Odločitev o zahtevi se sprejme najpozneje v 30 dneh po prejemu zahteve. Za primere iz člena 5 mora odreditvena država članica dati zagotovila, predvidena s tem členom.

Člen 28 Predaja ali poznejša izročitev

1. Vsaka država članica lahko obvesti Generalni sekretariat Sveta, da v odnosih z državami članicami, ki so podale enako izjavo, velja domneva o soglasju s predajo osebe državi članici, ki ni odreditvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, odrejenega za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo osebe, razen če v posameznem primeru izvršitveni pravosodni organ ne navede drugače v svoji odločitvi o predaji osebe.
2. V vsakem primeru se lahko oseba, ki je bila predana odreditveni državi članici na podlagi evropskega naloga za prijetje, brez soglasja izvršitvene države članice preda državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, odrejenega za katero koli dejanje, ki je bilo storjeno pred njeno predajo, in sicer v naslednjih primerih:

- (a) kadar zahtevana oseba, ki ima možnost zapustiti ozemlje države članice, ki ji je bila predana, tega ne stori v 45 dneh po svoji dokončni izpustitvi ali se na to ozemlje po odhodu znova vrne;
 - (b) kadar zahtevana oseba soglaša s svojo predajo državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje. Soglasje se poda pred pristojnim pravosodnim organom odreditvene države članice in zapiše po pravu te države. Soglasje se poda na način, ki kaže, da ga je oseba izrekla prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima zahtevana oseba pravico do pravnega zastopnika;
 - (c) kadar za zahtevano osebo ne velja pravilo specialnosti v skladu s členom 27(3)(a), (e), (f) in (g).
3. Izvršitveni pravosodni organ soglaša s predajo osebe drugi državi članici po naslednjih pravilih:
- (a) zahteva po soglasju se predloži v skladu s členom 9 s podatki, ki jih omenja člen 8(1) in prevodom, ki ga navaja člen 8(2);
 - (b) soglasje se poda, kadar tudi za dejanje, za katerega se zahteva, veljajo določbe o predaji iz tega okvirnega sklepa;
 - (c) odločitev se sprejme najpozneje v 30 dneh po prejemu zahteve;
 - (d) soglasje se zavrne zaradi razlogov iz člena 3, drugače pa se lahko zavrne samo zaradi razlogov iz člena 4. V primerih iz člena 5 mora dati odreditvena država članica zagotovila po tem členu.
4. Ne glede na odstavek 1 se oseba, ki je bila predana na podlagi evropskega naloga za prijetje, ne izroči tretji državi brez soglasja pristojnega pravosodnega organa države članice, ki je to osebo predala. To soglasje se poda v skladu s konvencijami, ki zavezujejo to državo članico, ter z njeno notranjo zakonodajo.

Člen 29 Predaja lastnine

1. Na zahtevo odreditvenega pravosodnega organa ali na lastno pobudo izvršitvenega pravosodnega organa po pravu svoje države, odvzame in izroči lastnino, ki:
- (a) se lahko zahteva kot dokazno gradivo, ali
 - (b) jo je zahtevana oseba pridobila s kaznivim dejanjem.

2. Lastnina iz odstavka 1 se izroči tudi v primeru, ko se evropskega naloga za prijetje ne more izvršiti zaradi smrti ali bega zahtevane osebe.
3. Če je treba lastnino iz odstavka 1 odvzeti ali zapleniti na ozemlju izvršitvene države članice, lahko ta država lastnino, če jo potrebuje v zvezi z nedokončanim kazenskim postopkom, začasno zadrži ali jo izroči odreditveni državi članici pod pogojem, da jo ta vrne.
4. Ohranijo se vse pravice, ki jih izvršitvena država članica ali tretja stran pridobi do lastnine iz odstavka 1. Kadar te pravice obstajajo, odreditvena država članica vrne lastnino brez zaračunavanja stroškov izvršitveni državi članici takoj po končanem kazenskem postopku.

Člen 30 Stroški

1. Stroške, ki nastanejo na ozemlju izvršitvene države članice zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje, krije ta država članica.
2. Vse ostale stroške krije odreditvena država članica.

POGLAVJE 4 SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 31 Razmerje do drugih pravnih aktov

1. Brez poseganja v uporabo konvencij v odnosih med državami članicami in tretjimi državami ta okvirni sklep s 1. januarjem 2004 nadomesti ustrezne določbe naslednjih konvencij, ki se uporabljajo na področju izročitve oseb v odnosih med državami članicami:
 - (a) Evropske konvencije o izročitvi s 13. decembra 1957, njenega dodatnega protokola s 15. oktobra 1975, in drugega dodatnega protokola s 17. marca 1978 in Evropske konvencije o zatiranju terorizma s 27. januarja 1977, v delu, v katerem ta konvencija ureja izročitve oseb;
 - (b) Sporazuma med dvanajstimi državami članicami Evropskih skupnosti o poenostavitvi in posodobitvi metod pošiljanja zahtev po izročitvi s 26. maja 1989;

- (c) Konvencije o poenostavljenem postopku izročitve med državami članicami Evropske unije z 10. marca 1995;
 - (d) Konvencije o izročitvi oseb med državami članicami Evropske unije s 27. septembra 1996;
 - (e) poglavja 4 naslova III Konvencije z 19. junija 1990 o izvajanju Schengenskega sporazuma z 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah.
2. Države članice lahko tudi potem, ko bo ta okvirni sklep sprejet, uporabljajo veljavne dvostranske in večstranske sporazume in dogovore, če ti sporazumi in dogovori širijo cilje tega okvirnega sklepa ter pomagajo poenostaviti in pospešijo postopke predaje oseb, ki so predmet evropskih nalogov za prijetje.

Države članice lahko sklenejo dvostranske in večstranske sporazume in dogovore tudi po začetku veljavnosti tega okvirnega sklepa, če ti sporazumi in dogovori omogočajo razširitev predpisov tega okvirnega sklepa in pomagajo še bolj poenostaviti in pospešiti postopke predaje oseb, ki so predmet evropskih nalogov za prijetje, zlasti z določitvijo krajših časovnih rokov, kot so tisti iz člena 17, z razširitvijo seznama kaznivih dejanj iz člena 2(2), z dodatnim krčenjem razlogov za zavrnitev iz členov 3 in 4 in z nižanjem praga, predvidenega v členu 2(1) in (2).

Sporazumi in dogovori iz drugega pododstavka nikakor ne smejo vplivati na odnose z državami članicami, ki niso njihove podpisnice. Države članice v treh mesecih po začetku veljavnosti tega okvirnega sklepa uradno obvestijo Svet in Komisijo o obstoječih sporazumih in dogovorih iz prvega pododstavka, ki jih želijo še naprej uporabljati. Države članice uradno obvestijo Svet in Komisijo tudi o vseh novih sporazumih in dogovorih, kakor so navedeni v drugem pododstavku, v treh mesecih po njihovem podpisu.

3. Kadar se konvencije in sporazumi iz odstavka 1 uporabljajo na tistih ozemljih držav članic ali na ozemljih, kjer je država članica odgovorna za njihove zunanje odnose, na katerih se ta okvirni sklep ne uporablja, te listine še naprej urejajo odnose med temi ozemlji in drugimi državami članicami.

Člen 32 Prehodna določba

Zahteve za izročitev, ki jih države članice prejmejo pred 1. januarjem 2004, bodo še naprej urejali obstoječi pravni akti o izročitvi. Zahteve, ki jih bodo države članice prejele po tem datumu, bodo urejala pravila, ki jih bodo sprejele države članice na podlagi tega okvirnega sklepa. Vendar lahko vsaka država članica, potem ko bo Svet sprejel ta okvirni sklep, v izjavi navede, da bo kot izvršitvena država članica obravnavala zahteve v zvezi z dejanji, storjenimi pred datumom, ki ga bo določila, v skladu z metodami izročitve, ki se uporabljajo do 1. januarja 2004. Za ta datum lahko določi najpozneje 7. avgust 2002. Omenjena izjava bo objavljena v Uradnem listu Evropskih skupnosti. Ta se lahko kadar koli umakne.

Člen 33 Določbi glede Avstrije in Gibraltarja

1. Dokler Avstrija ne spremeni člena 12(1) "Auslieferungs und Rechtshilfegesetz" in najpozneje do 31. decembra 2008, lahko dovoli svojim izvršitvenim pravosodnim organom, da zavrnejo izvršitev evropskega naloga za prijetje, če je zahtevana oseba avstrijski državljan in če dejanje, za katerega je bil evropski nalog za prijetje odrejen, ni kaznivo po avstrijski zakonodaji.
2. Ta okvirni sklep se uporablja za Gibraltar.

Člen 34 Izvajanje

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za izpolnjevanje določb tega okvirnega sklepa do 31. decembra 2003.
2. Države članice pošljejo generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji besedilo določb, s katerimi v svojo notranjo zakonodajo prenašajo obveznosti, ki jim jih nalaga ta okvirni sklep. Pri tem lahko vsaka država članica navede, da bo ta okvirni sklep takoj uporabljala v odnosih s tistimi državami članicami, ki podajo enako izjavo. Generalni sekretariat Sveta sporoči državam članicam in Komisiji podatke, ki jih prejme na podlagi člena 7(2), člena 8(2), člena 13(4) in člena 25(2). Te podatke objavi tudi v Uradnem listu Evropskih skupnosti.

3. Na podlagi podatkov, ki jih Komisiji sporoči Generalni sekretariat Sveta, Komisija najpozneje do 31. decembra 2004 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o izvajanju tega okvirnega sklepa, skupaj z zakonodajnimi predlogi, kadar je primerno.
4. Svet v drugi polovici leta 2003 naredi oceno praktičnega uporabljanja določb tega okvirnega sklepa v državah članicah in delovanja schengenskega informacijskega sistema.

Člen 35 Začetek veljavnosti

Ta okvirni sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropskih skupnosti.

PRILOGA II

OBRAZEC EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE

Evropski nalog za prijetje ¹⁾

Ta nalog je odredil pristojni pravosodni organ. Zahtevam prijetje spodaj omenjene osebe in njeno predajo zaradi uvedbe kazenskega postopka ali izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti.

¹⁾ Ta nalog mora biti napisan, ali preveden v enega izmed uradnih jezikov države članice izvršiteljice, kadar je ta država znana, ali v kateri koli drug jezik sprejet s strani te države.

- (a) Podatki o identiteti zahtevane osebe:
- Priimek:
Rojstno ime:
Dekliški priimek, če se uporablja:
Vzdevek, če se uporablja:
Spol:
Državljanstvo:
Datum rojstva:
Kraj rojstva:
Bivališče in/ali znan naslov:
- Jezik(-), ki jih zahtevana oseba razume (če je znano):
- Opis zahtevane osebe in prepoznavna znamenja:
- Fotografija in prstni odtisi zahtevane osebe, če so znani in se lahko posredujejo, ali podatek o osebi, ki se jo lahko kontaktira, da se preskrbijo ti podatki ali DNA (če ob nalogu teh podatkov ni bilo moč vključiti)

- (b) Odločba, na kateri temelji nalog:
1. Sklep o priporu ali pravosodna odločitev z enakim učinkom:
- Vrsta:
2. Izvršljiva sodba:
- Referenca:
- (c) Podatki o predpisani kazni:
1. Najvišja predpisana kazen zapora ali pripora, ki se lahko izreče za obravnavano kaznivo dejanje:
2. Višina predpisane kazni zapora ali pripora, ki se lahko izreče za obravnavano kaznivo dejanje :
- Višina še neprestane kazni:

(d) Sodba izrečena v odsotnosti in:

– zahtevana oseba je bila vabljen osebno ali je bila kako drugače obveščena o datumu in kraju zaslišanja, kar je privedlo do odločitve v odsotnosti

ali

– zahtevana oseba ni bila osebno ali kako drugače obveščena o datumu in kraju obravnave, kar je privedlo do odločitve v odsotnosti, vendar ima naslednja pravna jamstva po predaji (takšna jamstva se lahko dajo vnaprej)

Specifikacija pravnega jamstva

(e) Kazniva dejanja:

Ta nalog se nanaša na skupno: kaznivih dejanj.

Opis okoliščin, v katerih je bilo dejanje storjeno (so bila dejanja storjena), vključno s časom, krajem in vrsto udeležbe zahtevane osebe v kaznivem dejanju (kaznivih dejanjih)

Zakonska oznaka kaznivega dejanja/dejanj in veljaven zakonski predpis:

I. Če primerno, ustrezno označi enega ali več kaznivih dejanj, ki so kazniva po pravu odreditvene države članice zaradi kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti najmanj treh let, kot eno izmed naslednjih vrst kaznivih dejanj::

- 0 pripadnost kriminalni združbi;
- 0 terorizem;
- 0 trgovina z ljudmi;
- 0 spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija;
- 0 nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami ;
- 0 nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in eksplozivi;
- 0 korupcija;

- 0 goljufije, vključno s tistimi, ki ogrožajo finančne interese Evropske unije v smislu Konvencije o varovanju finančnih interesov Evropske unije z dne 26.7.1995;
- 0 pranje denarja;
- 0 ponarejanje denarja, vključno z evrom;
- 0 kazniva dejanja, storjena z uporabo računalnika;
- 0 kazniva dejanja storjena zoper okolje, prostor in naravne dobrine, vključno z nedovoljeno trgovino z ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami;
- 0 omogočanje prepovedanega prehoda čez državno mejo in bivanja v državi;
- 0 umor in povzročitev hudih telesnih poškodb;
- 0 nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi;
- 0 ugrabitev, protipraven odvzem prostosti, jemanje talcev;
- 0 rasizem in ksenofobija;
- 0 rop v skupini ali oborožen rop;
- 0 nedovoljena trgovina s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli;
- 0 goljufija;
- 0 izsiljevanje v skupini ali z uporabo orožja ali nevarnega orodja;
- 0 ponarejanje industrijskih izdelkov in prodaja takih izdelkov;
- 0 ponarejanje in promet z uradnimi dokumenti;
- 0 ponarejanje različnih oblik plačilnih sredstev;
- 0 nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi spodbujevalci rasti;
- 0 nedovoljena trgovina z jedrskimi in radioaktivnimi snovmi;
- 0 trgovina z ukradenimi vozili;

- 0 posilstvo;
- 0 požig;
- 0 kazniva dejanja, za katera je pristojno Mednarodno kazensko sodišče;
- 0 ugrabitev letala ali ladje;
- 0 sabotaža.

II. Podroben opis kaznivega dejanja/dejanj, ki niso zajeta v I. oddelku zgoraj:

(f) Druge okoliščine, pomembne za zadevo (fakultativne informacije):

(NB: Lahko obsegajo dejstva o eksteritorialnosti, prekinitvi zastaranja ali druge posledice kaznivih dejanj)

(g) Ta nalog zajema tudi zaseg in izročitev lastnine, ki se potrebuje kot dokaz:

Ta nalog zajema tudi zaseg in izročitev lastnine, ki jo je zahtevana oseba pridobila s kaznivim dejanjem:

Opis in označba lastnine ter kraj nahajanja (če je znano):

(h) Kaznivo dejanje/dejanja, zaradi katerega je bil ta nalog odrejen, je kaznivo z dosmrtnim zaporom ali z dosmrtnim ukrepom, vezanim na odvzem prostosti:

– pravni sistem odreditvene države članice dopušča revizijo odmerjene kazni ali ukrepa - na zahtevo ali vsaj po 20 letih – z namenom, da se ta kazen ali ukrep ne izvršita,

in/ali

– pravni sistem odreditvene države članice dopušča uporabo ukrepa pomilostitve, do katere je oseba upravičena po zakonu ali praksi odreditvene države članice, z namenom, da se ta kazen ali ukrep ne izvršita.

(i) Pravosodna oblast, ki je odredila nalog:
Uradni naziv:

Ime in priimek njegovega predstavnika ¹⁾ :

Njegov položaj (naziv/stopnja):

Referenčna številka:
Naslov:

Tel.: (klicna številka države) (klicna številka mesta) (...)
Faks.: (klicna številka države) (klicna številka mesta) (...)
E-pošta:
Kontaktna oseba, s katero se opravljajo potrebni praktični dogovori o predaji:

¹⁾ Različne jezikovne različice bodo vključevale sklicevanje na „nosilca” sodne pristojnosti.

Kadar je centralni organ odgovoren za administrativno pošiljanje in prejemanje evropskega naloga za prijetje:

Naziv centralnega organa:

Kontaktna oseba, kjer ustreza (naziv/funkcija in ime):

Naslov:

Tel.: (klicna številka države) (klicna številka mesta) (...)

Faks.: (klicna številka države) (klicna številka mesta) (...)

E-pošta:

Podpis odreditvenega pravosodnega organa in/ali njegovega predstavnika:

Ime in priimek:

Položaj (naziv/funkcija):

Datum:

Uradni žig (če je na voljo)

PRILOGA III

NAVODILA ZA IZPOLNJEVANJE OBRAZCA EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE

Ta nalog je odredil pristojni pravosodni organ. Zahtevam prijetje spodaj omenjene osebe in njeno predajo zaradi uvedbe kazenskega postopka ali izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti.

Opomba¹

- *Priporočljivo je, da se obrazec naloži s spletne strani Evropske pravosodne mreže (EJN) in shrani na osebni računalnik, če dostop do spletne strani ne bi bil mogoč, ko bo potrebno.*
- *Obrazec izpolnite z računalnikom.*
- *Če polje ne zadeva primera, napišite "se ne uporablja" ali s posebnim znakom (npr. "-") jasno označite, da se ne uporablja.*
- *Če evropski nalog za prijetje zajema več kaznivih dejanj, jih ustrezno oštevilčite z 1, 2, 3 ter takšno številčenje ohranite v celotnem evropskem nalogu za prijetje, zlasti v polju (b).*

¹ Opombe v tem besedilu niso zavezujoče. Pravosodne organe je treba kljub temu opomniti, da morajo nacionalno pravo razlagati v skladu z okvirnim sklepom (glej zadevo Pupino, C-105/03).

Polje (a)

Podatki, potrebni za identifikacijo zahtevane osebe

Opomba:

Po možnosti izpolnite vsa polja.

(a) Podatki o identiteti zahtevane osebe:

Priimek: *Opomba: obvezno polje. Navedite prejšnje uradno ime, če je znano, in napišite ime v nacionalnem jeziku; imena se ne smejo prevajati.*

Rojstno ime (imena): *Opomba: obvezno polje*

Dekliški priimek, če se uporablja:

Vzdevek, če se uporablja: *Opomba: navedite lažna imena. Vzdevke navedite v oklepajih. Če oseba uporablja lažno identiteto, jo je treba navesti v vseh poljih, na primer lažni datum rojstva in lažni naslov.*

Spol: *Opomba: obvezno polje.*

Državljanstvo: *Opomba: obvezno polje.*

Datum rojstva: *Opomba: obvezno polje.*

Kraj rojstva: *Opomba: obvezno polje, če je podatek znan.*

Bivališče in/ali znan naslov: *Opomba: obvezno polje, če je podatek znan. Navedite "ni znan", če ni podatka.*

Jezik(i), ki jih zahtevana oseba razume (če je znano):

Opis zahtevane osebe in prepoznavna znamenja: *Opomba: obvezno polje, če je podatek na voljo. Navedite tudi, ali je oseba nevarna in/ali če nosi orožje.*

Fotografija in prstni odtisi zahtevane osebe, če so znani in se lahko posredujejo, ali podatek o osebi, ki se lahko kontaktira, da se priskrbijo ti podatki ali DNA (če ob nalogu teh podatkov ni bilo mogoče vključiti). *Opomba: če je podatek znan, ga je treba obvezno posredovati prek Interpola ali SIS. To je bistveno, da bi zagotovili, da je prijeta prava oseba.*

Polje (b)
Podatki o odločbi, na kateri temelji evropski nalog za prijetje

Opomba:

Obrazec je treba izpolniti samo za zahtevan namen – pregon ali obsodbo. V polju (b) se uporablja izraz "odločba", kar lahko pomeni odločbo sodišča ali sodno odločbo, vključno z odločbo preiskovalnega sodnika ali enakovrednega pristojnega pravosodnega organa. V nekaterih državah članicah je lahko glavni ukrep, vezan na odvzem prostosti, odločba, s katero se osumljenca preda sodišču, na katerem poteka sodna obravnava, če je ta odločba podlaga za pridržanje (v predkazenskem postopku) v zadevnih državah članicah. Če se je odločba, na podlagi katere je bil izrečen ukrep, vezan na odvzem prostosti, spremenila v (na primer) sodbo, izrečeno v odsotnosti, je treba izdati nov evropski nalog za prijetje (z novim naslovom).

Predhodni postopek (evropski nalog za prijetje se izda za uvedbo kazenskega postopka)

- (b) 1. Navedite odločbo, na podlagi katere je bil izdan nalog (odločbo sodišča ali sodno odločbo, izdano dd/mm/llll, s katero je bil določen prisilni ukrep preventivnega pripora). Če ste izpolnili polje (b) 1., morate izpolniti tudi polje (c) 1.
- (b) 2. Napišite "se ne uporablja".

Obdobje po kazenskem postopku (evropski nalog za prijetje, izdan za izvršitev kazni oziroma kazni, izrečene v odsotnosti).

- (b) 1. Pri evropskem nalogu za prijetje, izdanem v primeru odločbe, izrečene v odsotnosti, navedite sodno odločbo. Izpolniti je treba le eno polje. Če je bila sodna odločba izrečena v odsotnosti, potem sodba v večini držav članic ni izvršljiva in je treba izpolniti polje (b)1. Polje (f) lahko uporabite tudi za pojasnitev primera.
- (b) 2. Navedite sklic na ustrezno sodbo ali odločitev sodišča, ki je postala dokončna dne dd/mm/llll, in vnesite številko zadeve in naziv sodišča, ki je sodbo izdalo.

(b) Odločba, na kateri temelji nalog:

1. Sklep o priporu ali pravosodna odločitev z enakim učinkom:

Vrsta: *Opomba: navedite odločbo sodišča ali drugo sodno odločbo ter datum in sklic zadeve.*

2. Izvršljiva sodba: *Opomba: Če je sodba izvršljiva, navedite datum, ko je postala dokončna.*

Referenca: *Opomba: navedite datum, številko zadeve, vrsto odločbe.*

Polje (c)
Podatki o predpisani kazni/kazni zapora

Opomba:

V tem polju se zabeleži, ali evropski nalog za prijetje presega časovne roke sankcij iz člena 2(1) okvirnega sklepa. V predhodnem postopku se najkrajši rok uporablja za kazen, ki bi lahko bila načeloma naložena, pri izrečenih kaznih pa se uporablja višina dejanske kazni. Tako kot v polju (b) je treba tudi tu načeloma izpolniti le en odstavek.

Predhodni postopek (evropski nalog za prijetje se izda za uvedbo kazenskega postopka)

- (c) 1. Navedite, kakšna kazen se lahko načeloma naloži. Prosim, da upoštevate, da se lahko v skladu s členom 2(1) okvirnega sklepa evropski nalog za prijetje izda le za dejanja, ki se kaznujejo s kaznijo zapora ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, najmanj 12 mesecev. Če ste izpolnili polje (b) 1., je treba izpolniti tudi polje (c) 1.
- (c) 2. Napišite "se ne uporablja".

Obdobje po kazenskem postopku (evropski nalog za prijetje, izdan za izvršitev kazni/kazni, izrečene v odsotnosti)

- (c) 2. Navedite višino predpisane kazni zapora oziroma ukrepa, vezanega na odvzem prostosti. Prosim, da upoštevate, da se lahko v skladu s členom 2(1) okvirnega sklepa evropski nalog za prijetje izda za kazni najmanj štirih mesecev, kadar je kazen izrečena ali je izdan ukrep, vezan na odvzem prostosti. Če ste izpolnili polje (b) 2., je treba izpolniti tudi polje (c) 2.
- (c) 2. Navedite leta, mesece in dni. Opozoriti je treba, da v okvirnem sklepu ni določen najkrajši čas še neprestane kazni, za katero se izda evropski nalog za prijetje. Vsekakor določbe iz člena 2(1) veljajo le za kazni, izrečene za najmanj štiri mesece, ali izdane ukrepe, vezane na odvzem prostosti. Priporočljivo je, da se pri odločanju o izdaji evropskega naloga za prijetje skrbno preučijo primeri, v katerih je višina **še neprestane kazni** nižja od štirih mesecev, prvotna kazen pa je bila določena za štiri mesece ali več. Običajno je v takšnih primerih priporočljivo, da se evropski nalog za prijetje ne izda.

(c) Podatki o predpisani kazni:

1. Najvišja predpisana kazen zavora ali pripora, ki se lahko izreče za obravnavano kaznivo dejanje:

2. Višina predpisane kazni zavora ali pripora, ki se lahko izreče za obravnavano kaznivo dejanje: *Opomba: v primeru izrečene predpisane kazni zavora ali izdanega ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, je lahko čas trajanja odvzema prostosti neomejen, npr. pri dosmrtnem zaporu ali ukrepu za psihiatrično oskrbo.*

Višina še neprestane kazni: *Opomba: če je trajanje kazni neomejeno, navedite, da je treba prestatí še najmanj štiri mesece.*

Polje (d)

Primeri, pri katerih so odločbe izrečene v odsotnosti

Opomba:

Alinee v obrazcu so spremenjene v polja; označite ustrezno polje. Obstajata dva primera: ali je bila oseba osebno vabljen na obravnavo ali pa je bila kako drugače obveščena o datumu in kraju obravnave oziroma ni bila. V drugem primeru ima oseba pravno jamstvo za ponovno sojenje, pritožbo ali ugovor (pravni sistemi se razlikujejo). Ta jamstva se med državami članicami razlikujejo. Prosimo, da ste pri navajanju jamstev natančni.

Predhodni postopek (evropski nalog za prijetje se izda za uvedbo kazenskega postopka)

- Se ne uporablja. Označite v polju, da se ne uporablja.

Obdobje po kazenskem postopku (evropski nalog za prijetje, izdan za izvršitev kazni/kazni, izrečene v odsotnosti)

- **Če ste označili polje 1, pravnih jamstev ni treba navajati.**
- "Obveščena drugače" pomeni, da je bila oseba obveščena v skladu z nacionalnim pravom. Navedite posebne okoliščine. Kako je bila oseba dejansko obveščena? Koristno bi bilo, če bi poznali podrobnosti o tem, kako je bila oseba obveščena (glej polje (f)), četudi se ta podatek v okvirnem sklepu ne zahteva. Prosimo, da navedete, če je treba pri ponovni uvedbi kazenskega postopka upoštevati časovne roke itn. Koristno bi bilo tudi navesti, kdaj lahko oseba zaprosi za ponovno uvedbo kazenskega postopka in koliko časa je ta prošnja veljavna. Ali je prošnja za ponovno uvedbo kazenskega postopka mogoče vložiti po dejanski predaji osebe? V nekaterih državah se obvestilo o evropskem nalogu za prijetje šteje za uradno obvestilo o sami sodbi in posledično začnejo veljati roki za ponovno uvedbo kazenskega postopka. V tem primeru mora odreditveni organ to jasno označiti, da bi lahko izvršitveni organ pravilno obvestil osebo, ki je odsotna.
- **Če primeri, pri katerih so odločbe izrečene v odsotnosti, v državah ne obstajajo, navedite: "Se ne uporablja, ker ni primerov, pri katerih se sodbe izrečejo v odsotnosti."**

(d) Sodba, izrečena v odsotnosti, in:

- ☐ zahtevana oseba je bila vabljen osebno ali je bila kako drugače obveščena o datumu in kraju zaslišanja, kar je privedlo do odločitve v odsotnosti,

ali

- ☐ zahtevana oseba ni bila osebno ali kako drugače obveščena o datumu in kraju obravnave, kar je privedlo do odločitve v odsotnosti, vendar ima naslednja pravna jamstva po predaji (takšna jamstva se lahko dajo vnaprej).

Specifikacija pravnega jamstva:

Opomba: v nekaterih državah članicah bosta zajeti obe vrsti primera, zato bo sodnik natančno opredelil tudi pravna jamstva za možnost iz prvega primera. Natančno opredelite možnosti za pritožbo/ponovno sojenje ali ugovor ter pogoje za vložitev pravnega sredstva.

[Opozarjamo vas, da bo sedanje polje (d) ob koncu leta 2010 nadomeščeno z naslednjim obrazcem]¹

(d) Navedite, ali je bila oseba osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo:

1. σ Da, oseba je bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo.
2. σ Ne, oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo.
3. Če ste na drugo vprašanje odgovorili z "ne", prosimo, navedite, ali:

¹ Svet za pravosodje in notranje zadeve se je 6. junija 2008 dogovoril o splošnem pristopu glede pobude Republike Slovenije, Francoske republike, Češke republike, Kraljevine Švedske, Slovaške republike, Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske in Zvezne republike Nemčije z namenom sprejetja Okvirnega sklepa Sveta o izvrševanju odločb, izdanih v nenavzočnosti, in spremembi Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, Okvirnega sklepa 2005/214/PNZ o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni, Okvirnega sklepa 2006/783/PNZ o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi in Okvirnega sklepa 2008/.../PNZ o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji. Po pričakovanjih bo ta sklep uradno sprejet pred koncem leta 2008, izvedbeni postopek pa bo trajal dve leti.

σ 3.1a je bila oseba osebno povabljen in tako obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, in ali je bila obveščena, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži.

Datum, ko je bila oseba osebno povabljen: (dan/mesec/leto)

Kraj, kjer je bila oseba osebno povabljen:

ALI

σ 3.1b oseba ni bila osebno povabljen, temveč je bila kako drugače dejansko uradno obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, in sicer tako, da je mogoče nedvoumno sklepati, da je bila zadevna oseba seznanjena z načrtovanim sojenjem, obveščena je bila tudi, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži;

Opišite, kako je bilo ugotovljeno, da je bila zadevna oseba seznanjena s sojenjem:

.....
.....
.....

ALI

3.2 je bila seznanjena z načrtovanim sojenjem in je pooblastila pravnega zastopnika, ki ga je imenovala sama ali ga je imenovala država, da jo zastopa na sojenju, in jo je ta zastopnik na sojenju dejansko zastopal;

Navedite, kako je bil ta pogoj izpolnjen:

.....

ALI

3.3 je oseba po vročitvi odločbe izrecno izjavila, da ne izpodbija te odločbe.

Opišite, kdaj in kako je oseba izrecno izjavila, da ne izpodbija odločbe:

.....

ALI

3.4 je bila oseba upravičena do ponovnega sojenja ali pritožbe pod naslednjimi pogoji:

3.4.1 osebi je bila odločba osebno vročena dne (dan/mesec/leto) in

- oseba je bila izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe in pravici, da je prisotna na tem sojenju, ter
- oseba potem, ko je bila obveščena o tej pravici, ni zahtevala ponovnega sojenja ali se pritožila v ustreznem roku.

ALI

3.4.2 osebi odločba ni bila osebno vročena, ampak

- osebi bo ta odločba osebno vročena nemudoma po predaji in
- ko ji bo odločba vročena, bo oseba izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe in pravici do navzočnosti na tem sojenju, ter

- potem ko ji bo vročena odločba, bo imela oseba pravico, da zahteva ponovno sojenje ali se pritoži v roku dni.

Če ste označili polje 3.4.2, prosimo, da potrdite, da

če bo iskana oseba, ko je bila v državi izvršiteljici obveščena o vsebini evropskega naloga za prijetje, pred predajo zahtevala izvod sodbe, ji bo izvod sodbe na takšno zahtevo prek izvršilnega organa nemudoma zagotovljen;

in

če je oseba zahtevala ponovno sojenje ali postopek pritožbe, se pridržanje osebe, ki čaka na ponovno sojenje ali postopek pritožbe, pregleduje redno ali na njeno zahtevo v skladu s pravom države izvršiteljice, dokler ni postopek ponovnega sojenja ali pritožbe zaključen; takšen pregled zlasti dovoljuje možnost opustitve ali prekinitve pridržanja

ter

če je oseba zahtevala ponovno sojenje ali postopek pritožbe, se ponovno sojenje ali postopek pritožbe začne v ustreznem času po predaji.

Polje (e)
Zadevna kazniva dejanja

Opomba:

Prvotna zamisel je bila, da se v polju (e) razmeroma na kratko, a natančno opišejo okoliščine posameznega primera, vključno s časom, krajem in stopnjo vpletenosti zahtevane osebe v kaznivo dejanje. Izvršitveni sodnik pri večini primerov, za katere je bil izdan evropski nalog za prijetje, ne bi smel "iti izven polja", tj. ne bi smel preučevati dejstev v zadevi, če bi bilo označeno eno od polj za 32 kategorij kaznivih dejanj. Zato je bilo tudi mišljeno, da bi v takšnih primerih zadostoval kratek, a natančen opis, celoten opis pa bi bil potreben le v oddelku II, ko bi bilo treba preveriti dvojno kaznivost.

Vendar se je v praksi izkazalo, da je zadeva pogosto podrobno opisana že na začetku polja. Kjer je načelo dvojne kaznivosti odpravljeno, se uporablja opredelitev kaznivega dejanja po kazenskem zakoniku odreditvene države članice, besedila zakonika pa ni treba vključiti v evropski nalog za prijetje (ali ga priložiti, kot to počnejo nekateri pravosodni organi – tako se lahko izognemo nepotrebnim prevodom pravnih besedil, čeprav nekatere sodne oblasti zahtevajo izvod pravnega besedila). Okoliščine primera je vedno treba opisati podrobno in izčrpno, da se lahko oceni uporaba pravila specialnosti, *ne bis in idem* in zastaranja.

Predhodni postopek in obdobje po kazenskem postopku

- Vnesite število zadevnih kaznivih dejanj.
- Natančno pojasnite dejstva, ki upravičujejo zahtevo: uporabljajte kratke, lahko prevedljive stavke. Opis dejstev mora biti kratek povzetek in ne popoln prepis vseh strani spisa. V bolj zapletenih primerih, predvsem pri uporabi pravila dvojne kaznivosti, pa je podrobnejši opis potreben, da bi se utemeljili glavni vidiki dejstev. V teh primerih vključite podatke, ki so **bistveni** za odločitev izvršitvenega organa o evropskem nalogu za prijetje, predvsem da bi opredelili vse morebitne razloge za zavrnitev priznanja ali uporabo pravila specialnosti ali pravila *ne bis in idem*. Kratek opis bo služil tudi za vnos razpisanih ukrepov v SIS s strani nacionalnega urada SIRENE.

- Vnesite zakonsko oznako kaznivega dejanja in opredelite, katere predpise krši.
- Če odreditveni organ spozna kaznivo dejanje za kaznivo dejanje s seznama, mora označiti kategorijo kaznivega dejanja s seznama.
- Če se poskus kaznivega dejanja kaznuje s kaznijo zapor ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, najmanj 3 let, je treba označiti ustrezno polje (ki se nanaša na kaznivo dejanje).
- Po prvotni zamisli avtorjev okvirnega sklepa naj ne bi bilo nujno, da se pravna besedila vključijo v evropski nalog za prijetje, saj bi zaradi tega prihajalo do nepotrebnega prevajanja. Obstajajo tehnični razlogi, da se pravna besedila ne vključujejo, saj je dolžina polja pri elektronskem prenosu v sistemu SIRENE omejena na 1024 znakov (približno 15 vrstic z velikostjo črk 12 v programu MS Word); če bi presegli to omejitev, bi moral sistem SIRENE del podatkov prenesti v dopolnilni obrazec (obrazec M) in poskrbeti tudi za njihov prevod, kar lahko preobremeni omrežje, saj so za ta proces na voljo le omejeni viri.
- Priporočljivo je, da se za posamezen evropski nalog za prijetje, ki zadeva eno osebo, uporabi le en obrazec. Če nalog vsebuje več kaznivih dejanj, je treba jasno označiti (npr. z izrazom "kaznivo dejanje 1", "kaznivo dejanje 2", "kaznivo dejanje 3"...), katera označba se navezuje na katero kaznivo dejanje (glej predvsem polje (b)). Upoštevajte, da sistem SIS omogoča vnos le enega evropskega naloga za prijetje.
- Predaja *v zvezi z udeležbo pri kaznivem dejanju* je predaja zaradi enega ali več kaznivih dejanj, ki se kaznujejo s kaznijo, nižjo od praga, predvidenega v členu 2(1) okvirnega sklepa. V okvirnem sklepu ni izrecno določen način obravnave vprašanja predaje v zvezi z udeležbo pri kaznivem dejanju. Nekatere države članice jo dopuščajo, druge ne. Pred izdajo evropskega naloga za prijetje je treba upoštevati, da bi zaradi te okoliščine nalog lahko bil neveljaven, zlasti pri obsodbah, pri katerih je namen naloga kumulativna zaporna kazen, deli kaznivih dejanj pa s pragom niso zajeti.
- Če je bilo v eni sami državi izdanih več evropskih nalogov za prijetje iste osebe, se za te evropske naloge za prijetje ne šteje, da jih je več. Vendar pa nekatere sodne oblasti sprejmejo le en evropski nalog za prijetje, ki se nanaša na isto osebo, iz iste odreditvene države članice.

(e) Kazniva dejanja:

Ta nalog se nanaša na skupno: kaznivih dejanj.

Opis okoliščin, v katerih je bilo dejanje storjeno (so bila dejanja storjena), vključno s časom, krajem in vrsto udeležbe zahtevane osebe v kaznivem dejanju (kaznivih dejanjih):

Opomba: Zaradi jasnosti je treba pri, na primer, treh kaznivih dejanjih oštevilčiti opise z 1, 2 in 3. Uporabljajte kratke stavke, vendar dejstva opišite v celoti. Prosimo, bodite natančni.

.....

Zakonska oznaka kaznivega dejanja/dejanj in veljaven zakonski predpis:

Opomba: Vnesite zakonsko oznako kaznivega dejanja in opredelite, katere predpise kazenskega zakonika krši.....

I. Če primerno, ustrezno označi enega ali več naslednjih kaznivih dejanj, ki so kazniva po pravu odreditvene države članice s kaznijo zapor ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, najmanj treh let, kot eno od naslednjih vrst kaznivih dejanj:

- ☐ pripadnost kriminalni združbi
- ☐ terorizem
- ☐ trgovina z ljudmi
- ☐ spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija
- ☐ nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami
- ☐ nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in eksplozivi
- ☐ korupcija
- ☐ goljufije, vključno s tistimi, ki ogrožajo finančne interese Evropske unije v smislu Konvencije o varovanju finančnih interesov Evropske unije z dne 26.7.1995

- ☐ pranje denarja
- ☐ ponarejanje denarja, vključno z evrom
- ☐ kazniva dejanja, storjena z uporabo računalnika
- ☐ kazniva dejanja storjena zoper okolje, prostor in naravne dobrine, vključno z nedovoljeno trgovino z ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami

- ☐ omogočanje prepovedanega prehoda čez državno mejo in bivanja v državi
- ☐ umor in povzročitev hudih telesnih poškodb
- ☐ nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi
- ☐ ugrabitev, protipraven odvzem prostosti, jemanje talcev
- ☐ rasizem in ksenofobija
- ☐ rop v skupini ali oborožen rop
- ☐ nedovoljen trgovina s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli
- ☐ goljufija
- ☐ izsiljevanje v skupini ali z uporabo orožja ali nevarnega orodja

- ☐ ponarejanje industrijskih izdelkov in prodaja takih izdelkov
- ☐ ponarejanje in promet z uradnimi dokumenti
- ☐ ponarejanje različnih oblik plačilnih sredstev
- ☐ nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi spodbujevalci rasti
- ☐ nedovoljena trgovina z jedrskimi in radioaktivnimi snovmi
- ☐ trgovina z ukradenimi vozili
- ☐ posilstvo
- ☐ požig
- ☐ kazniva dejanja, za katera je pristojno Mednarodno kazensko sodišče
- ☐ ugrabitev letala ali ladje
- ☐ sabotaza.

II. Podroben opis kaznivega dejanja/dejanj, ki niso zajeta v I. oddelku zgoraj:

Opomba: Karkoli ste opisali že zgoraj pod točko (e), naj ne bi še enkrat ponovili v oddelku II. Razen podrobnega opisa ni treba navesti nobenega podatka v zvezi z nacionalno zakonodajo.

Če so okoliščine že opisane v zgornjem delu, jih ne ponavljajte. Ne vnašajte pravnih besedil, če so okoliščine jasno opredeljene zgoraj; to polje izpolnite le, če velja pravilo dvojne kaznivosti in želite zgoraj navedene okoliščine opisati še bolj natančno. Sodnik, ki preverja dvojno kaznivost, ne potrebuje pravnega besedila, pač pa mora biti le seznanjen s točnimi okoliščinami primera, čeprav nekatere sodne oblasti vseeno zahtevajo izvode pravnega besedila.

.....

.....

Polje (f)
Druge okoliščine, pomembne za zadevo

Opomba:

To polje se navadno ne izpolni. Izpolnite ga le, če se predvidevajo težave pri izvrševanju evropskega naloga za prijetje kljub pojasnitvam v okviru neposrednega pravosodnega komuniciranja. Tukaj se lahko zaprosi za začasno predajo, če pričakujete negativno odločbo ali če je potreben poseben proceduralni akt (zlasti izjava osumljenca). Če pravila izvršitvene države to dopuščajo, se na tem mestu lahko zaprosi za zaslišanje prek videokonference. To polje naj bi uporabili za predložitev zahteve za soglasje v skladu s členom 27(4) okvirnega sklepa.

Predhodni postopek (evropski nalog za prijetje se izda za uvedbo kazenskega postopka)

- Opišite druge okoliščine, ki so pomembne za zadevo, na primer, ali je od storitve kaznivega dejanja preteklo že dalj časa, zakaj se je evropski nalog za prijetje izdal šele zdaj...

Obdobje po kazenskem postopku (evropski nalog za prijetje, izdan za izvršitev kazni/kazni, izrečene v odsotnosti)

- Opišite druge okoliščine, pomembne za zadevo, na primer: "...nezakonita odsotnost iz zapora, ker se storilec ni vrnil po začasni izpustitvi od 13. do 19. novembra 1995..."

(f) Druge okoliščine, pomembne za zadevo (fakultativne informacije):

(NB: lahko obsegajo dejstva o eksteritorialnosti, prekinitvi zastaranja ali druge posledice kaznivih dejanj.) Opomba: Vključijo se lahko tudi opombe glede omejevanja stikov s tretjimi stranmi po prijetju, navedbe, da obstaja nevarnost uničenja dokazov ali nevarnost zaradi povratništva.

Ponavadi ni treba navesti prekinitve zastaranja, vendar pa bi lahko bila takšna navedba koristna pri kaznivih dejanjih, ki so bila storjena pred dalj časa. Nekatere države članice lahko to zahtevajo redno, čeprav tega okvirni sklep ne predpisuje.

.....
.....

Polje (g)
Zaseg

Opomba:

Predhodni postopek (evropski nalog za prijetje se izda za uvedbo kazenskega postopka)

- Kratko opišite zahtevani predmet (npr. orožje, osebni dokument, potovalno listino itn.) Če se tovrstno sodelovanje ne zahteva, napišite "se ne uporablja".
- Na primer, opišite orožje, ki naj bi ga zasegli.
- Po možnosti je treba navesti podatke v zvezi z ločeno prošnjo za medsebojno pravno pomoč ali sklepom o zasegu.
- Polje (g) se ne nanaša na "osebne predmete"; navedite predmete, ki bi lahko služili kot dokaz, npr. prenosni računalnik, osebni dokumenti ali prenosni telefoni, da bi se lahko lastnina zasegla brez izdaje še enega evropskega naloga za prijetje.
- Med izpolnjevanjem upoštevajte dejstvo, da bi se lahko z zasegom izognili naknadnemu pošiljanju zahtev za pravno pomoč.

Obdobje po kazenskem postopku (evropski nalog za prijetje, izdan za izvršitev kazni/kazni, izrečene v odsotnosti)

- Navedite "se ne uporablja" (razen če je v sodbi omenjena odredba o zaplembi).

(g) Ta nalog zajema tudi zaseg in izročitev lastnine, ki se potrebuje kot dokaz:

Ta nalog zajema tudi zaseg in izročitev lastnine, ki jo je zahtevana oseba pridobila s kaznivim dejanjem:

Opis in označba lastnine ter kraj nahajanja (če je znano): **Opomba: čim natančneje se to polje izpolni, tem bolj je verjetno, da bo naknadno poslanih manj zahtev za pravno pomoč.**

.....
.....
.....

Polje (h)

Opomba:

Alinee so bile spremenjene v polja – ustrezno označite. Če ustava ne dovoljuje dosmrtnega zapora, napišite "se ne uporablja".

Predhodni postopek (evropski nalog za prijetje se izda za uvedbo kazenskega postopka)

- Označite polje, če se uporablja.

Obdobje po kazenskem postopku (evropski nalog za prijetje, izdan za izvršitev kazni/kazni, izrečene v odsotnosti)

- Označite polje, če se uporablja.

(h) Kaznivo dejanje/dejanja, zaradi katerega je bila ta nalog odrejen, je kaznivo z dosmrtnim zaporom ali z dosmrtnim ukrepom, vezanim na odvzem prostosti:

- ☐ pravni sistem odreditvene države članice dopušča revizijo odmerjene kazni ali ukrepa – na zahtevo ali vsaj po 20 letih – z namenom, da se ta kazen ali ukrep ne izvršita,

in/ali

- ☐ pravni sistem odreditvene države članice dopušča uporabo ukrepa pomilostitve, do katere je oseba upravičena po zakonu ali praksi odreditvene države članice, z namenom, da se ta kazen ali ukrep ne izvršita.

Polje (i)
Podatki o odreditvenem organu

Opomba:

- Ime in priimek njegovega predstavnika: v različne jezikovne različice se bo vključilo sklicevanje na "pooblaščen osebno" pravosodnega organa.
- Vnesite naslov odreditvenega organa.
- Vnesite telefonsko številko/številko faksa/elektronsko pošto odreditvenega organa.
- Kontaktna oseba, s katero se opravijo praktični dogovori; po možnosti navedite ime in priimek ter kontaktne
- podatke pravosodnega uradnika, ki zna tuj jezik (angleški/francoski).

(i)..... Pravosodna oblast, ki je odredila nalog:
Uradni naziv:

Ime in priimek njegovega predstavnika:

Njegov položaj (naziv/stopnja):

Referenčna številka:

Naslov:

Tel.: (klicna številka države) (klicna številka mesta) (...)

Faks: (klicna številka države) (klicna številka mesta) (...)

E-pošta:

Kontaktna oseba, s katero se opravijo potrebni praktični dogovori o predaji:

Kontaktne podatke centralnega organa

Opomba:

Pazljivo vnesite vse kontaktne podatke, če je ustrezno.

Kadar je centralni organ odgovoren za administrativno pošiljanje in prejemanje evropskega naloga za prijetje:

Naziv centralnega organa:

.....

Kontaktna oseba, kjer ustreza (naziv/funkcija in ime):

.....

Naslov:

.....

Tel.: (klicna številka države) (klicna številka mesta) (...)

Faks: (klicna številka države) (klicna številka mesta) (...)

E-pošta:

Podpis odreditvenega pravosodnega organa in podatki o njem

Opomba:

- Ta je lahko pravosodni organ ali, na primer, sodni tajnik, ki podpisuje v imenu sodišča.
- Upoštevajte, da lahko zahtevana država zahteva žig odreditvenega organa.

Podpis odreditvenega pravosodnega organa in/ali njegovega predstavnika:

.....

Ime in priimek:

.....

Položaj (naziv/funkcija):

Datum:

Uradni žig (če je na voljo) ***Opomba: to je uradni žig odreditvenega organa v skladu z nacionalnim pravom. Vedno uporabite, če je na voljo.***

PRILOGA IV

JEZIKI, KI SO SPREJEMLJIVI ZA DRŽAVE ČLANICE OB PREJEMU EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE

V skladu s členom 8(2) okvirnega sklepa so države članice dale naslednje izjave v zvezi z jeziki, ki so za njih sprejemljivi ob prejemu evropskega naloga za prijetje:

Avstrija:	nemški ali drug jezik po načelu vzajemnosti (dopušča prejem evropskih nalogov za prijetje v uradnem jeziku države članice, ki tudi dopušča prejem evropskih nalogov za prijetje, ki jih avstrijski pravosodni organi izdajo v nemškem jeziku).
Belgija:	francoski, nizozemski, nemški jezik.
Bolgarija:	bolgarski jezik.
Ciper:	grški, turški, angleški jezik.
Češka:	češki jezik; v primeru Slovaške republike sprejme Češka evropske naloge za prijetje v slovaškem jeziku ali s priloženim prevodom v slovaški jezik; v primeru Avstrije sprejme Češka evropske naloge za prijetje v nemškem jeziku.
Danska:	danski, angleški, švedski jezik.
Estonija:	estonski ali angleški jezik.
Finska:	finski, švedski, angleški jezik.
Francija:	francoski jezik.
Nemčija:	Nemčija uporablja načelo vzajemnosti (dopušča prejem evropskih nalogov za prijetje v uradnem jeziku države članice, ki tudi dopušča prejem evropskih nalogov za prijetje, ki jih nemški pravosodni organi izdajo v nemškem jeziku).
Grčija:	grški jezik.
Madžarska:	madžarski jezik ali prevod evropskega naloga za prijetje v madžarski jezik. Pri državah članicah, ki evropskih nalogov za prijetje ne sprejemajo izključno v svojem lastnem jeziku ali enem od njihovih uradnih jezikov, Madžarska sprejme evropski nalog za prijetje v angleškem, francoskem ali nemškem jeziku oziroma s priloženim prevodom v enega od teh jezikov.

Irska:	irski ali angleški jezik oziroma jezik, ki ga lahko določi ministrstvo za pravosodje, ali evropski nalog za prijetje s prevodom v irski ali angleški jezik.
Italija:	italijanski jezik.
Latvija:	latvijski, angleški jezik.
Litva:	litovski, angleški jezik.
Luksemburg:	francoski, nemški, angleški jezik.
Malta:	malteški, angleški jezik.
Nizozemska:	nizozemski, angleški ali katerikoli drug uradni jezik Evropske unije, če se hkrati priloži prevod v angleški jezik.
Poljska:	poljski jezik.
Portugalska:	portugalski jezik.
Romunija:	romunski, francoski ali angleški jezik.
Slovaška:	slovaški jezik ali na podlagi predhodno sklenjenih dvostranskih sporazumov nemški jezik za Avstrijo, češki za Češko in poljski jezik za Poljsko.
Slovenija:	slovenski in angleški jezik.
Španija:	španski jezik. Če je evropski nalog za prijetje izdan z razpisanim ukrepom v SIS, bo izvršitveni pravosodni organ poskrbel za prevod, če nalog ne bo v španskem jeziku.
Švedska:	švedski, danski, norveški, angleški jezik ali prevod v enega od teh jezikov.
Združeno kraljestvo:	angleški jezik ali prevod evropskega naloga za prijetje v angleški jezik.

PRILOGA V

ROKI ZA PREJEM EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE PO PRIJETJU ZAHTEVANE OSEBE

Avstrija:	40 dni.
Belgija:	10 dni.
Bolgarija:	24 ur.
Ciper:	3 dni, če je bil evropski nalog za prijetje izdan pred prijetjem zahtevane osebe.
Češka:	40 dni.
Danska:	čimprej (v skladu z danskim zakonom o upravnih odločbah naj bi se izročitev opravila v najkrajšem možnem času ali po možnosti v 10 dneh po prijetju osebe ali potem, ko je ta oseba privolila v izročitev).
Estonija:	3 delovni dnevi.
Finska:	čimprej ali na zahtevo v roku, ki ga določi pristojni finski izvršitveni organ; vendar po finski zakonodaji evropskega naloga za prijetje ni treba obvezno predložiti, če je bila zahteva za evropski nalog za prijetje že vključena v razpisan ukrep v SIS.
Francija:	6 delovnih dni.
Nemčija:	40 dni.
Grčija:	15 dni, lahko se podaljša na 30 dni.
Madžarska:	40 dni.
Irska:	zahtevana oseba je prijeta po prejemu evropskega naloga za prijetje in potem, ko ga odobri višje sodišče. Rok 7 dni se bo začel uporabljati, ko se bo na Irskem začel uporabljati SIS.
Italija:	10 dni.
Latvija:	48 ur.
Litva:	48 ur po prijetju osebe.

Luksemburg:	6 delovnih dni.
Malta:	če obstaja razpisan ukrep v SIS, ta šteje kot evropski nalog za prijetje, sodišče pa lahko določi rok za prejem evropskega naloga za prijetje. V drugih primerih se prijetje lahko opravi na podlagi začasnega naloga za prijetje, za prejem naloga pa velja rok 48 ur. Začasno prijetje se bo opravilo le v izjemnih okoliščinah.
Nizozemska:	v zvezi z državami članicami, ki sodelujejo v SIS: najkasneje 23. dan po prijetju, če je to sledilo razpisanemu ukrepu v SIS. V zvezi z državami članicami, ki ne sodelujejo v SIS, mora Nizozemska evropski nalog za prijetje prejeti v najkrajšem možnem času.
Poljska:	48 ur.
Portugalska:	presodi sodišče, ponavadi 10 dni.
Romunija:	48 ur po prijetju osebe ob sodelovanju državnega tožilca, zastopnika prijete osebe ter po potrebi tolmača v skladu z romunskim zakonom o kazenskem postopku.
Slovaška:	18 dni po prijetju osebe za prejem izvirnika evropskega naloga za prijetje in izvirnega dokumenta s prevodom evropskega naloga za prijetje v slovaški jezik. Če Slovaška omenjenih dokumentov ne prejme v 18 dneh, lahko tožilec predloži sodniku zahtevo za izpustitev osebe iz pripora, če je to ustrezno; če Slovaška dokumentov ne prejme v 40 dneh, je treba osebo obvezno izpustiti.
Slovenija:	10 dni.
Španija:	španska zakonodaja ne določa roka za prejem izvirnika evropskega naloga za prijetje. Kljub temu izvršitveni pravosodni organi zahtevajo, da se evropski nalog za prijetje prejme v najkrajšem možnem času, v vsakem primeru pa v 10 dneh od prijetja osebe.
Švedska:	v najkrajšem možnem času (v nekaj dnevih, o čemer odloča tožilec).
Združeno kraljestvo:	48 ur po začasnem prijetju; vendar se bo začasno prijetje izvedlo le v izjemnih okoliščinah; če Združeno kraljestvo zahteva za evropski nalog za prijetje, ga je treba poslati, drugače bo oseba izpuščena.

PRILOGA VI

SODBA SODIŠČA (veliki senat),

z dne 16. junija 2005

(Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Člena 34 EU in 35 EU – Okvirni Sklep 2001/220/PNZ – Položaj žrtev v kazenskem postopku – Varstvo ranljivih oseb – Zaslišanje mladoletnikov kot prič – Učinki okvirnega sklepa)

V zadevi C-105/03,

katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 35 EU, ki ga je vložil sodnik, zadolžen za preiskavo pri Tribunale di Firenze (Italija), z odločbo z dne 3. februarja 2003, ki je na Sodišče prispela dne 5. marca 2003, v kazenskem postopku proti

Maria Pupino,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta in A. Borg Barthet, predsedniki senata, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, (poročevalec), P. Kūris, E. Juhász, G. Arestis in M. Ilešič, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: L. Hewlett, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave dne 26. oktobra 2004,
ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za go. Pupino M. Guagliani in D. Tanzarella, avvocati,
- za italijansko vlado I. M. Braguglia, zastopnik, skupaj s P. Gentilijem, avvocato dello Stato,
- za grško vlado A. Samoni-Rantou in K. Boskovits, zastopnika,
- za francosko vlado R. Abraham, G. de Bergues in C. Isidoro, zastopniki,
- za nizozemsko vlado H. G. Sevenster in C. Wissels, zastopnici,
- za portugalsko vlado L. Fernandes, zastopnik,
- za švedsko vlado A. Kruse in K. Wistrand, zastopnika,
- za vlado Združenega kraljestva R. Caudwell in E. O'Neill, zastopnici, skupaj z M. Hoskinsom, barrister,
- za Komisijo Evropskih skupnosti M. Condou-Durande in L. Visaggio, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi dne 11. novembra 2004
izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejem predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 2, 3 in 8 Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ z dne 15. marca 2001 o položaju žrtev v kazenskem postopku (UL L 82, str. 1, v nadaljevanju: okvirni sklep).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru kazenskega postopka proti ge. Pupino, vzgojiteljici v otroškem vrtcu, obdolženi, da je prizadejala poškodbe otrokom, ki so bili takrat stari manj kot pet let.

Pravni okvir

Pogodba o Evropski uniji

- 3 Člen 34(2) EU, v različici, ki izhaja iz Amsterdamske pogodbe, ki je vključen v Naslov VI Pogodbe o Evropski uniji, z naslovom Določbe o policijskem in pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah, določa:

Svet sprejema ukrepe in spodbuja sodelovanje z uporabo ustrezne oblike in ustreznih postopkov iz tega naslova, s čimer prispeva k doseganju ciljev Unije. V ta namen lahko Svet na pobudo katere koli države članice ali Komisije soglasno:

...

- (b) sprejema okvirne sklepe zaradi približevanja zakonov in drugih predpisov držav članic. Okvirni sklepi so za vsako državo članico zavezujoči glede cilja, ki ga je treba doseči, nacionalnim organom pa prepuščajo izbiro oblike in metod. Sklepi nimajo neposrednega učinka;

...'

- 4 Člen 35 PEU določa:

- ‘1. Sodišče Evropskih skupnosti je ob upoštevanju pogojev iz tega člena pristojno za predhodno odločanje o veljavnosti in razlagi okvirnih sklepov in sklepov o razlagi konvencij na podlagi tega naslova ter o veljavnosti in razlagi ukrepov za njihovo izvajanje.
2. Vsaka država članica lahko z izjavo, dano ob podpisu Amsterdamske pogodbe ali kadar koli pozneje, prizna pristojnost Sodišča za predhodno odločanje v skladu z odstavkom 1.

3. Država članica, ki da izjavo v skladu z odstavkom 2, podrobno navede, ali:
- (a) lahko sodišče te države, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, zaprosi Sodišče za predhodno odločanje o vprašanju v zadevi, ki jo obravnava in ki se nanaša na veljavnost ali razlago akta iz odstavka 1, če to sodišče meni, da je za izrek njegove sodbe potrebna odločitev o tem vprašanju, ali
 - (b) lahko sodišče te države zaprosi Sodišče za predhodno odločanje o vprašanju v zadevi, ki jo obravnava in ki se nanaša na veljavnost ali razlago akta iz odstavka 1, če to sodišče meni, da je za izrek njegove sodbe potrebna odločitev o tem vprašanju.

...

- 5 Iz podatkov, ki se nanašajo na datum začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe, objavljenih v Uradnem listu Evropskih skupnosti z dne 1. maja 1999 (UL L 114, str. 56), izhaja, da je Italijanska republika podala izjavo na podlagi člena 35(2) EU, s katero je priznala pristojnost Sodišča za odločanje v skladu z določbo člena 35(3)(b) EU.

Okvirni sklep

- 6 Člen 2 okvirnega sklepa, z naslovom Spoštovanje in priznavanje, določa:

‘1. Vsaka država članica zagotovi, da imajo žrtve resnično in primerno vlogo v njenem kazenskoopravnem sistemu. Še naprej si mora prizadevati po svojih najboljših močeh, da zagotovi obravnavo žrtev z ustreznim spoštovanjem posameznikovega osebnega dostojanstva med postopkom in priznava pravice in pravne interese žrtev s posebnim ozirom na kazenski postopek.

2. Vsaka država članica zagotovi, da so žrtve, ki so posebej ranljive, lahko deležne posebne obravnave, ki je glede na okoliščine najprimernejša.

7 Člen 3 okvirnega sklepa, z naslovom Zaslišanja in predložitev dokazov, določa:

Vsaka država članica varuje možnost, da se zasliši žrtve med postopkom in da predložijo dokaze.

Vsaka država članica sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da njeni organi zaslišujejo žrtve samo toliko, kot je potrebno za namen kazenskega postopka.

8 Člen 8 okvirnega sklepa, z naslovom Pravica do zaščite, v odstavku 4 določa:

Vsaka država članica zagotovi, da so tam, kjer je potrebno zaščititi žrtve - predvsem tiste najbolj ranljive - pred posledicami pričanja na javni obravnavi, žrtve s sklepom sodišča lahko upravičene do pričanja na način, ki omogoča doseganje tega cilja s pomočjo sredstva, ki ustreza njenim osnovnim pravnim načelom.

9 V skladu s členom 17 okvirnega sklepa vsaka država članica uveljavi zakone in druge predpise, ki so potrebni za uskladitev z zgoraj navedenimi členi 22. mar[ca] 2002.

Nacionalna ureditev

10 Člen 392 italijanskega zakona o kazenskem postopku (v nadaljevanju: CPP) iz knjige V, z naslovom Preiskava in preizkus obtožnega akta, določa:

‘1. Med preiskavo lahko državni tožilec in oseba, proti kateri je uvedena preiskava, od sodišča zahtevata, da v postopku vnaprejšnjega izvajanja dokazov:

- (a) izvede dokaz z zaslišanjem prič, če obstaja utemeljen razlog za sklepanje, da priče zaradi bolezni oziroma resnih ovir ne bo mogoče zaslišati v kontradiktorni razpravi;

- (b) izvede dokaz z zaslišanjem prič, če je mogoče na podlagi konkretnih in posebnih razlogov utemeljeno sklepati o nevarnosti, da bi bilo proti priči lahko uporabljeno nasilje ali grožnja ali da bi ji lahko bil ponujen ali obljubljen denar oziroma druga ugodnost, zato da bi se ji preprečilo pričanje oziroma da bi podala krivo izpovedbo.

...

1a. V postopkih v zvezi z delikti iz členov 600a, 600b, 600d, 609a, 609b, 609c, 609d in 609g kazenskega zakonika (ki se nanašajo na spolne delikte ali delikte, ki so povezani s spolnostjo), lahko državni tožilec oziroma oseba, proti kateri je uvedena preiskava, zahtevata, da se v postopku vnaprejšnjega izvajanja dokazov izvede dokaz z zaslišanjem oseb, mlajših od šestnajst let, tudi če ne gre za primere, določene v odstavku 1.

...'

11 Člen 398(5a) CPP določa:

Če so v preiskavah v zvezi z delikti, določenimi v členih 600a, 600c, 600d, 609a, 609b, 609c, 609d in 609g kazenskega zakonika, med osebami, ki jih pridobivanje dokazov zadeva, mladoletniki, mlajši od šestnajst let, sodišče s sklepom določi [...] kraj, čas in podrobna pravila za vnaprejšnjo izvedbo dokaza, če je to glede na položaj mladoletnika primerno in potrebno. Zato se lahko zaslišanje opravi drugje kot na sodišču, v morebitnih specializiranih centrih za pomoč oziroma, če to ni mogoče, na domu mladoletnika. Izpovedbe morajo biti v celoti dokumentirane s sredstvi za zvočno in slikovno snemanje. Če snemalne naprave oziroma tehnično osebje niso na voljo, ima sodnik možnost uporabiti različne oblike izvedenskih mnenj oziroma tehničnega svetovanja. Poleg tega se zaslišanje povzame v zapisnik. Posnetki se prepišejo samo na zahtevo strank.

Dejansko stanje in vprašanje za predhodno odločanje

- 12 Pupino v kazenskem postopku, ki je bil začel zoper njo, očita, prvič, da je januarja in februarja 2001 storila več kaznivih dejanj zlorabe disciplinskih ukrepov v smislu člena 571 italijanskega kazenskega zakonika (v nadaljevanju: CP) proti nekaterim učencem, ki so bili takrat mlajši kot pet let, predvsem tako, da naj bi jih redno tepla, jim grozila, da jim bo dala pomirjevala, jim na usta lepila obliže in jim preprečevala iti na stranišče. Drugič se ji očita, da je februarja 2001 storila kaznivo dejanje hude telesne poškodbe iz členov 582, 585 in 576 CP, v povezavi s členom 61, točki 2 in 11, istega zakonika, ker je eni izmed učenk zadala močan udarec, ki je tej povzročil rahlo oteklino sprednjega dela glave. Postopek, ki se je začel pred Tribunale di Firenze, je v fazi preiskave.

- 13 Predložitveno sodišče v zvezi s tem poudarja, da ima kazenski postopek v italijanskem pravu dve različni fazi. V prvi fazi, to je v fazi preiskave, državno tožilstvo pod nadzorom sodnika, zadolženega za preiskavo, išče in zbira dokazno gradivo, na podlagi katerega presodi, ali naj opusti pregon ali predlaga napotitev zadevne osebe na sojenje pred kazenskim sodiščem. V tem primeru navedeni sodnik dokončno odločbo, s katero se ugotovi tem zahtevam oziroma se postopek ustavi, sprejme po opravljeni ad hoc obravnavi.
- 14 Z morebitno odločbo o napotitvi na sojenje osebe, proti kateri je uvedena preiskava, se začne druga faza postopka, ki se imenuje faza obravnavanja, v kateri sodnik, zadolžen za preiskavo, ne sodeluje. V njej se začne postopek v ožjem smislu. Po splošnem pravilu se lahko dokazi na predlog strank izvedejo samo v tej fazi, ob spoštovanju načela kontradiktornosti. Predložitveno sodišče poudarja, da se dokazno gradivo, ki ga predložijo stranke, kot dokaz v tehničnem smislu, lahko sprejme na obravnavi. V teh okoliščinah mora biti dokazno gradivo, ki ga je zbral državni tožilec v fazi preiskave, zato da bi se lahko odločil, ali je treba vložiti obtožnico ali predlagati ustavitev pregona, predloženo v kontradiktorno razpravo, ki se opravi v postopku v ožjem smislu z namenom, da v celoti pridobi dokazno vrednost.
- 15 Predložitveno sodišče poudarja, da vendar obstajajo izjeme od tega pravila, ki so določene v členu 392 CPP in po odločitvi sodnika, zadolženega za preiskavo, ob spoštovanju načela kontradiktornosti dopuščajo vnaprejšnje izvajanje dokazov že v fazi preiskave, to je v postopku vnaprejšnjega izvajanja dokazov. Tako zbrano dokazno gradivo ima enako dokazno vrednost kot tisto, ki je zbrano v drugi fazi postopka. Člen 392(1a) CPP je uvedel možnost, da se postopek vnaprejšnjega izvajanja dokazov uporabi takrat, kadar gre za zbiranje pričevanj žrtev določenih deliktov, ki so izčrpno naštet (spolni delikti in delikti, ki so povezani s spolnostjo), starih manj kot šestnajst let, čeprav ne gre za primere, določene v odstavku 1 tega člena. Člen 398(5a) CPP istemu sodniku poleg tega dopušča, da ob preiskavah v zvezi z delikti iz člena 392(1a) CPP odredi izvedbo dokaza na poseben način, ki omogoča varstvo zadevnih mladoletnikov. Po mnenju predložitvenega sodišča so te dodatne izjeme po eni strani namenjene varstvu dostojanstva, spodobnosti in osebnosti priče, ko je žrtev mladoletnik, in po drugi strani pristnosti dokaza.

- 16 V zadevi v glavni stvari je državni tožilec avgusta 2001 od sodnika, zadolženega za preiskavo, zahteval, naj v postopku za vnaprejšnje izvajanje dokazov na podlagi člena 392(1a) CPP zbere izpovedbe osmih otrok, prič in žrtev deliktov, za katere je proti go. Pupino uvedena preiskava, ker zaradi izjemne mladosti prič in neizogibnih sprememb v njihovem duševnem stanju ter morebitne potlačitve čustev izvedbe dokazov ne bi bilo mogoče odlašati do kontradiktorne obravnave. Državni tožilec je prav tako zahteval, da se iskanje dokazov izvede v skladu s posebnim postopkom, določenim v členu 398(5a) CPP, v skladu s katerim se zaslišanje opravi v posebnih prostorih, na način, ki varuje dostojanstvo, zasebno življenje in duševno ravnovesje zadevnih mladoletnikov, tako da se, če je to potrebno, vključijo strokovnjaki za psihologijo zaradi občutljivosti in teže dejstev ter zaradi težav, povezanih z nizko starostjo žrtev. Ga. Pupino je tej zahtevi nasprotovala tako, da je zatrjevala, da pri tej ne gre za nobenega izmed primerov iz člena 392(1) in (1a) CPP.
- 17 Po mnenju predložitvenega sodišča je treba zahtevo državnega tožilca glede na predmetne nacionalne določbe zavrnil, saj te v primeru, ko so podana dejstva, kot so tista, ki se očitajo obdolženki, ne določajo niti možnosti uporabe postopka za vnaprejšnje izvedbo dokazov niti uporabe posebnih postopkov za izvedbo dokazov, čeprav nič ne nasprotuje temu, da predmetne določbe zajemajo tudi primere, ki niso določeni v členu 392(1) CPP, ko je žrtev mladoletnik. Številni delikti, pri katerih je uporaba člena 392(1) CPP izključena, bi se prav lahko za žrtev izkazali za hujše od tistih, ki jih ta določba zajema. Tak naj bi bil primer v zadevi v glavni stvari, saj naj bi po mnenju državnega tožilca ga. Pupino zlorabljala več otrok in pri njih povzročila duševne travme.

- 18 Ker je sodnik, zadolžen za preiskavo pri Tribunale di Firenze, menil, da mora nacionalno sodišče, tudi če odmislimo vprašanje obstoja ali neobstoja neposrednega učinka evropske zakonodaje, svoje nacionalno pravo razlagati v luči besedila in duha skupnostnih določb, in ker je dvomil o skladnosti členov 392(1a) in 398(5a) CPP s členi 2, 3 in 8 okvirnega sklepa, kolikor te določbe navedenega zakonika možnost sodnika, zadolženega za preiskavo, da uporabi način vnaprejšnjega izvajanja dokazov ali posebne postopke za zbiranje in potrjevanje dokazov, omejujejo na spolne delikte oziroma na delikte, ki so povezani s spolnostjo, je odločil, da prekine odločanje in da Sodišču predlaga, naj se izreče o obsegu uporabe členov 2, 3 in 8 okvirnega sklepa.

Pristojnosti Sodišča

- 19 Na podlagi člena 46(b) EU se določbe Pogodb ES, ESPJ in ESAE, ki se nanašajo na pristojnost Sodišča in na izvajanje te pristojnosti, med katerimi je tudi člen 234 ES, uporabljajo za določbe Naslova VI Pogodbe o Evropski uniji pod pogoji iz člena 35 EU. Iz tega sledi, da se lahko ureditev iz člena 234 ES na podlagi člena 35 EU, pod pogoji iz te določbe, uporablja za pristojnost Sodišča na področju predhodnega odločanja.
- 20 Kot je navedeno v točki 5 te sodbe, je Italijanska republika v izjavi, ki velja od 1. maja 1999, torej od dne, ko je začela veljati Amsterdamska pogodba, navedla, da priznava pristojnost Sodišča za odločanje o veljavnosti in razlagi aktov, navedenih v členu 35 EU, v skladu z določbo odstavka 3(b) tega člena.
- 21 Kar zadeva akte, naštete v členu 35(1) EU, odstavek 3(b) tega člena z enakimi izrazi kot prvi in drugi odstavek člena 234 ES določa, da [katero koli] sodišče države članice lahko zaprosi Sodišče za predhodno odločanje o vprašanju v zadevi, ki jo obravnava in ki se nanaša na veljavnost ali razlago takih aktov, če to sodišče meni, da je za izrek njegove sodbe potrebna odločitev o tem vprašanju.

- 22 Ni sporno, prvič, da sodnik, zadolžen za preiskavo, ki odloča v kazenskem postopku, kot se je začel v zadevi v glavni stvari, posega v opravljanje sodne funkcije tako, da ga je treba šteti za sodišče države članice v smislu člena 35 EU (glede člena 234 ES glej v tem smislu sodbi z dne 23. februarja 1995 v zadevi *Cacchiarelli in Stanghellini*, C-54/94 in C-74/94, Recueil, str. I-391, in z dne 12. decembra 1996 v zadevi *X*, C-74/95 in C-129/95, Recueil, str. I-6609), in drugič, da spada okvirni sklep, ki temelji na členih 31 EU in 34 EU, med akte, naštet v členu 35(1) EU, o katerih lahko Sodišče predhodno odloča.
- 23 Čeprav je Sodišče načeloma pristojno, da odgovori na postavljeno predhodno vprašanje, sta francoska in italijanska vlada zoper vloženi predlog vendarle uveljavljali ugovor nedopustnosti, ki temelji na trditvi, da naj odgovor Sodišča ne bi bil potreben za rešitev spora v glavni stvari.
- 24 Francoska vlada poudarja, da želi predložitveno sodišče posamezne določbe okvirnega sklepa uporabiti namesto nacionalne zakonodaje, medtem ko okvirni sklepi glede na besedilo člena 34(2)(b) EU ne morejo imeti takega neposrednega učinka. Poleg tega naj bi bila po mnenju navedene vlade, ki meni enako kot predložitveno sodišče, razlaga nacionalnega prava, ki bi bila skladna z okvirnim sklepom, nemogoča. V skladu s sodno prakso Sodišča pa načelo skladne razlage zgolj na podlagi okvirnega sklepa ne more pripeljati do razlage contra legem in niti do poslabšanja položaja posameznika v kazenskem postopku, kar bi bil vendar lahko primer v zadevi v glavni stvari.
- 25 Italijanska vlada najprej navaja, da sta okvirni sklep in direktiva Skupnosti drug od drugega popolnoma različna pravna vira in da zato okvirni sklep za nacionalnega sodnika ne more pomeniti nastanka obveznosti skladne razlage nacionalnega prava, kot je tista, ki jo je Sodišče razdelalo v svoji sodni praksi, ki se nanaša na direktive Skupnosti.

- 26 Ne da bi izrecno podvomili o dopustnosti predhodnega vprašanja, se švedska vlada in vlada Združenega kraljestva smiselno strinjata z italijansko vlado, predvsem glede vztrajanja pri medvladnem sodelovanju med državami članicami v okviru Naslova VI Pogodbe o Evropski uniji.
- 27 Nazadnje nizozemska vlada poudarja meje, postavljene obveznosti skladne razlage, in postavlja vprašanje, ali bi jo bilo mogoče ob predpostavki, da ta obveznost velja tudi za okvirne sklepe, uporabiti tudi v zadevi v glavni stvari, glede na prav te omejitve.
- 28 Poudariti je treba, da je mogoče ureditev iz člena 234 ES, tako kot je navedeno v točki 19 te sodbe, uporabiti tudi za člen 35 EU, pod pogoji, ki jih zadnje navedena določba vsebuje.
- 29 Kot člen 234 ES tudi člen 35 EU pristojnost Sodišča v postopku predhodnega odločanja veže na pogoj, da nacionalno sodišče meni, da je za izrek njegove sodbe potrebna odločitev o tem vprašanju, tako da je mogoče sodno prakso Sodišča, ki se nanaša na dopustnost predlogov za predhodno odločanje na podlagi člena 234 ES, načeloma prenesti na predloge za sprejem predhodne odločbe, ki so predloženi Sodišču na podlagi člena 35 EU.
- 30 Iz tega sledi, da je mogoče domnevo pristojnosti, povezano s postavljenimi vprašanji, ki jih v postopku predhodnega odločanja postavijo nacionalna sodišča, zavrniti samo v izjemnih primerih, ko je popolnoma očitno, da razlaga določb prava Unije, po kateri sprašujejo v teh vprašanjih, ni v nobeni zvezi z resničnostjo oziroma predmetom spora v glavni stvari, ali ko je problem hipotetične narave oziroma ko Sodišče nima dovolj pravnih ali dejanskih elementov, da bi lahko učinkovito odgovorilo na postavljena vprašanja. Z izjemo takih primerov Sodišče načeloma mora odločati o predhodnih vprašanjih, ki se nanašajo na razlago aktov, določenih v členu 35(1) EU (glede člena 234 ES glej predvsem sodbo z dne 7. septembra 1999 v zadevi Beck in Bergdorf, C-355/97, Recueil, str. I-4977, točka 22, in z dne 7. junija 2005 v zadevi VEMW in drugi, C-17/03, še neobjavljena v ZOdl., točka 34).

- 31 Upošteva je navedbe, ki so jih podale italijanska, francoska, nizozemska in švedska vlada ter vlada Združenega kraljestva, je treba, tako kot je predpostavil nacionalni sodnik in kot poudarjajo grška, francoska in portugalska vlada ter Komisija, preučiti, ali se obveznost nacionalnih organov, da svoje nacionalno pravo čimbolj razlagajo v luči besedila in namena direktiv Skupnosti, z enakimi učinki uporablja takrat, ko je predmetni akt okvirni sklep, sprejet na podlagi člena VI Pogodbe o Evropski uniji.
- 32 Ob pritrdilnem odgovoru je treba preveriti, kot so opozorile italijanska, francoska in švedska vlada ter vlada Združenega kraljestva, ali je očitno, da odgovor na predhodno vprašanje ne more konkretno vplivati na rešitev spora v glavni stvari, upošteva je meje, ki so neločljivo povezane z obveznostjo skladne razlage.
- 33 Takoj je treba poudariti, da se besedilo člena 34(2)(b) EU v veliki meri zgleduje po besedilu člena 249(3) PES. Na podlagi člena 34(2)(b) EU so okvirni sklepi obvezni v tem smislu, da so zavezujoči za države članice glede cilja, ki ga je treba doseči, nacionalnim organom pa prepuščajo izbiro oblike in metod.
- 34 Posledica zavezujočih okvirnih sklepov, določenih z enakimi izrazi, kot so tisti iz člena 249, tretji odstavek, ES, je za nacionalne organe, in predvsem nacionalna sodišča, obveznost skladne razlage nacionalnega prava.
- 35 Okoliščina, da so pristojnosti, ki jih ima Sodišče na podlagi člena 35 EU, v okviru Naslova VI Pogodbe o Evropski uniji manj široke od pristojnosti Sodišča na podlagi Pogodbe ES, in dejstvo, da v okviru navedenega Naslova VI ni popolnega sistema pravnih sredstev in postopkov za zagotavljanje varstva zakonitosti aktov institucij, temu zaključku ne nasprotujeta.

- 36 Pravzaprav je neodvisno od stopnje povezovanja, predvidenega v Amsterdamski pogodbi, v procesu oblikovanja vse tesnejše zveze med narodi Evrope v smislu člena 1, drugi odstavek, EU popolnoma razumljivo, da se je avtorjem Pogodbe o Evropski uniji zdelo koristno v okviru Naslova VI te pogodbe določiti možnost uporabe pravnih instrumentov z učinki, ki so podobni tistim, določenim v Pogodbi ES, da bi tako učinkovito prispevali k zasledovanju ciljev Unije.
- 37 Pomen pristojnosti za predhodno odločanje Sodišča na podlagi člena 35 EU potrjuje dejstvo, da lahko vsaka država članica na podlagi odstavka 4 le-tega, ne glede na to, ali je dala izjavo na podlagi odstavka 2 tega člena ali ne, Sodišču predloži zaznamke ali pisne ugotovitve v primerih iz odstavka 1 iste določbe.
- 38 Ta pristojnost bi ostala brez bistvenega dela polnega učinka, če posamezniki ne bi imeli pravice sklicevati se na okvirne sklepe, zato da bi pred sodišči držav članic dosegli skladno razlago nacionalnega prava.
- 39 Italijanska vlada in vlada Združenega kraljestva v podporo svojim navedbam zatrjujeta, da Pogodba o Evropski uniji za razliko od Pogodbe ES ne vsebuje nobene obveznosti, ki bi bila podobna obveznosti, določeni v členu 10 ES, na kateri sodna praksa Sodišča zato, da bi lahko upravičila obveznost skladne razlage nacionalnega prava z ozirom na pravo Skupnosti, delno vendarle temelji.
- 40 Tej navedbi ni mogoče pritrditi.
- 41 Člen 1, drugi in tretji odstavek, Pogodbe o Evropski uniji določa, da ta pogodba označuje novo stopnjo v procesu oblikovanja vse tesnejše zveze med evropskimi narodi, in da je naloga Unije, ki temelji na Evropskih skupnostih, dopolnjenih s politikami in oblikami sodelovanja, ki jih uvaja navedena pogodba, dosledno in solidarno urediti odnose med državami članicami in njihovimi narodi.

- 42 Unija bi s težavo učinkovito izpolnila svojo nalogo, če načelo lojalnega sodelovanja, ki pomeni predvsem to, da države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe, splošne in posebne, da bi zagotovile izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz prava Evropske unije, ne bi bilo enako obvezno v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, ki prav tako temelji na sodelovanju med državami članicami in institucijami, tako kot je upravičeno poudarila generalna pravobranilka v točki 26 sklepnih predlogov.
- 43 Glede na vse zgoraj navedeno je treba zaključiti, da je načelo skladne razlage obvezno tudi za okvirne sklepe, sprejete v okviru Naslova VI Pogodbe o Evropski uniji. Pri uporabi nacionalnega prava mora predložitveno sodišče, ki bo podalo njegovo razlago, to storiti, kolikor je le mogoče, v luči besedila in namena okvirnega sklepa, zato da bi doseglo v njem določen rezultat in da bi ravnalo tudi v skladu s členom 34(2)(b) EU.
- 44 Kljub temu je treba poudariti, da je obveznost nacionalnega sodnika, da se pri razlagi upoštevni pravil svojega nacionalnega prava sklicuje na vsebino posameznega okvirnega sklepa, omejena s splošnimi pravnimi načeli, predvsem z načeloma pravne varnosti in prepovedi povratne veljavnosti.
- 45 Navedeni načeli nasprotujeta predvsem temu, da bi lahko navedena obveznost na temelju posameznega okvirnega sklepa in neodvisno od zakona, sprejetega za njegovo izvajanje, določila oziroma povečala kazensko odgovornost tistih, ki kršijo njegove določbe (o direktivah Skupnosti glej predvsem zgoraj navedeno sodbo X, točka 24, in sodbo z dne 3. maja 2005 v zadevi Berlusconi in drugi, C-387/02, C-391/02 in C-403/02, še neobjavljena v ZOdl., točka 74).
- 46 Vendar je treba poudariti, da se določbe, ki so predmet tega predloga za sprejem predhodne odločbe, ne nanašajo na obseg kazenske odgovornosti zadevne osebe, pač pa na potek postopka in na posebne postopke za izvedbo dokazov.

- 47 Obveznost nacionalnega sodnika, da se pri razlagi upoštevnihi pravil svojega nacionalnega prava sklicuje na vsebino okvirnega sklepa, preneha, če tega nacionalnega prava ni mogoče uporabiti tako, da bi bil dosežen rezultat, skladen s tistim, ki je določen z okvirnim sklepom. Z drugimi besedami se načela skladne razlage ne more uporabiti kot temelj za razlago nacionalnega prava contra legem. To načelo kljub temu zahteva, da nacionalno sodišče v okoliščinah posameznega primera upošteva celotno nacionalno pravo, zato da bi lahko presodilo, v kakšnem obsegu ga je mogoče uporabiti tako, da ne bo dosežen rezultat, nasproten tistemu, ki je zajet v okvirnem sklepu.
- 48 Kot je poudarila generalna pravobranilka v točki 4 sklepnih predlogov, ni očitno, da bi bila v zadevi v glavni stvari razlaga nacionalnega prava v skladu z okvirnim sklepom nemogoča. Nacionalni sodnik mora v navedeni zadevi preveriti, ali je skladna razlaga njegovega nacionalnega prava mogoča.
- 49 S tem pridržkom je treba odgovoriti na vprašanje za predhodno odločanje.

Vprašanje za predhodno odločanje

- 50 Z vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člene 2, 3 in 8(4) okvirnega sklepa razlagati tako, da mora imeti nacionalno sodišče možnost dovoliti mlajšim otrokom, ki tako kot v zadevi v glavni stvari zatrjujejo, da so bili žrtve grdega ravnanja, da podajo svoje izpovedbe na poseben način, ki jim zagotavlja primerno varstvo, zunaj javne obravnave in preden se ta opravi.
- 51 V skladu s členom 3 okvirnega sklepa vsaka država članica varuje možnost, da se zasliši žrtve med postopkom in da predložijo dokaze, ter sprejme ustrezne ukrepe za to, da njeni organi zaslišujejo žrtve samo toliko, kot je potrebno za namen kazenskega postopka.

- 52 Člena 2 in 8(4) okvirnega sklepa vsako državo članico zavezujeta, da si po svojih najboljših močeh prizadeva, da zagotovi zlasti obravnavanje žrtev z ustreznim spoštovanjem posameznikovega osebnega dostojanstva med postopkom, da zagotovi, da so žrtve, ki so posebej ranljive, lahko deležne posebne obravnave, ki je glede na njihov položaj najprimernejša, in da zagotovi, da so tam, kjer je treba zaznamovati žrtve - predvsem najranljivejše - pred posledicami pričanja na javni obravnavi, žrtve s sklepom sodišča lahko upravičene do pričanja na način, ki omogoča doseganje tega cilja s sredstvom, ki ustreza njenim osnovnim pravnim načelom.
- 53 Okvirni sklep ne opredeljuje pojma ranljivosti žrtve v smislu členov 2(2) in 8(4). Vendar je neodvisno od vprašanja, ali okoliščina, da je žrtev kaznivega dejanja mladoletnik, na splošno zadošča za to, da bi bilo mogoče tako žrtev opredeliti kot posebej ranljivo v smislu okvirnega sklepa, neizpodbitno, da so lahko ti mlajši otroci takrat, ko trdijo, tako kot v zadevi v glavni stvari, da so pretrpeli grdo ravnanje, in to celo s strani učiteljice, predmet take opredelitve, upošteva predvsem njihovo starost in naravo ter posledice kaznivih dejanj, katerih žrtve naj bi bili, zato da bi bili lahko upravičeni do posebnega varstva, ki ga zahtevajo zgoraj navedene določbe okvirnega sklepa.
- 54 Nobena izmed treh določb okvirnega sklepa, ki jih navaja predložitveno sodišče, ne določa konkretnih načinov za izvedbo v njih opredeljenih ciljev, ki so predvsem v tem, da se zlasti ranljivim žrtvam zagotovi posebn[a] obravnav[a], ki je glede na njihov položaj najprimernejša, kot tudi pričanj[e] na [poseben] način, ki omogoča, da se vsem žrtvam zagotovi obravnava z ustreznim spoštovanjem posameznikovega osebnega dostojanstva, možnost, da so zaslišane in da predložijo dokaze, ter da so te žrtve zaslišane samo toliko, kot je potrebno za namen kazenskega postopka.

- 55 V skladu z ureditvijo, ki je predmet postopka v glavni stvari, se mora izpoved, podana tekom preiskave, načeloma ponoviti na javni obravnavi, zato da v celoti dobi dokazno vrednost. V določenih primerih je kljub temu dovoljeno, da se ta izpoved opravi samo enkrat, med preiskavo, z enako dokazno vrednostjo, vendar v drugačnih razmerah, kot veljajo za javno obravnavo.
- 56 V teh okoliščinah uresničevanje ciljev zgoraj navedenih določb okvirnega sklepa zahteva, da ima nacionalno sodišče možnost, da za žrtve, ki so zlasti ranljive, uporabi poseben postopek, kot je postopek za vnaprejšnje izvajanje dokazov, določen v pravu države članice, in določene posebne pogoje za izpovedbe, če je ta postopek glede na položaj žrtev najprimernejši in potreben, zato da se prepreči izgubljanje dokaznega gradiva, da se ponavljanje zasliševanj zmanjša na najnižjo možno raven in da se za navedene žrtve preprečijo škodljive posledice izpovedbe na javni obravnavi.
- 57 V tem oziru je treba pojasniti, da mora na podlagi člena 8(4) okvirnega sklepa način, ki je določen za pričevanje, v vsakem primeru ustrezati osnovnim pravnim načelom zadevne države članice.
- 58 Poleg tega Unija na podlagi člena 6(2) EU spoštuje temeljne pravice, kot jih zagotavlja Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisana v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju: konvencija), in ki kot splošna načela prava Skupnosti izhajajo iz skupnih ustavnih tradicij držav članic.
- 59 Okvirni sklep je torej treba razlagati tako, da so temeljne pravice, med katerimi je treba posebej omeniti pravico do poštenega sojenja, ki je določena v členu 6 konvencije in ki jo je razlagalo Evropsko sodišče za človekove pravice, spoštovane.

- 60 Predložitveno sodišče se mora prepričati, da uporaba ukrepov, ob predpostavki, da se v tem primeru lahko uporabita postopek za vnaprejšnje izvajanje dokazov in zaslišanje v posebnih razmerah, ki sta določena v italijanskem pravu, upošteva obveznost skladne razlage nacionalnega prava, ni taka, da bi kazenski postopek, ki teče zoper go. Pupino, gledano v celoti lahko postal nepošten v smislu člena 6 konvencije, kot ga je razlagalo Evropsko sodišče za človekove pravice (glej predvsem sodbe Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 20. decembra 2002 v zadevi P. S. proti Nemčiji, z dne 2. julija 2002 v zadevi S. N. proti Švedski, Recueil des arrêts et décisions 2002-V; z dne 13. februarja 2004 v zadevi Rachdad proti Franciji in sklep z dne 20. januarja 2005 v zadevi Accardi in drugi proti Italiji, req. št. 30598/02).
- 61 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na zastavljeno predhodno vprašanje odgovoriti, da se morajo členi 2, 3 in 8(4) okvirnega sklepa razlagati tako, da mora imeti nacionalno sodišče možnost, da mlajšim otrokom, ki tako kot v zadevi v glavni stvari zatrjujejo, da so bili žrtve grdega ravnanja, dovoli, da podajo izpovedbe v razmerah, v katerih je mogoče zagotoviti ustrezno raven varstva, na primer zunaj javne obravnave in preden se ta opravi. Nacionalno sodišče mora upoštevati vsa pravila nacionalnega prava in jih, kolikor je to mogoče, razlagati v luči besedila in namena navedenega okvirnega sklepa.

Stroški

- 62 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

Člene 2, 3 in 8 Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ z dne 15. marca 2001 o položaju žrtv v kazenskem postopku je treba razlagati tako, da mora imeti nacionalno sodišče možnost, da mlajšim otrokom, ki tako kot v zadevi v glavni stvari zatrjujejo, da so bili žrtve grdega ravnanja, dovoli, da podajo izpovedbe v razmerah, v katerih je mogoče zagotoviti ustrezno raven varstva, na primer zunaj javne obravnave in preden se ta opravi.

Nacionalno sodišče mora upoštevati vsa pravila nacionalnega prava in jih, kolikor je to mogoče, razlagati v luči besedila in namena navedenega okvirnega sklepa.

[Podpisi]

SODBA SODIŠČA (veliki senat),

z dne 3. maja 2007

(Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Člena 6(2) in 34(2)(b) EU – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Evropski nalog za prijetje in postopki predaje med državami članicami – Približevanje nacionalnih zakonodaj – Opustitev ugotavljanja dvojne kaznivosti – Veljavnost)

V zadevi C-303/05,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 35 EU, ki ga je vložilo Arbitragehof (Belgija) z odločbo z dne 13. julija 2005, ki je prispela na Sodišče 29. julija 2005, v postopku

Advocaten voor de Wereld VZW

proti

Leden van de Ministerraad,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Schintgen, P. Kūris, E. Juhász in J. Klučka, predsedniki senatov, J. N. Cunha Rodrigues (poročevalec), J. Makarczyk, U. Lõhmus, E. Levits in L. Bay Larsen, sodniki,

generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave dne 11. julija 2006,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Advocaten voor de Wereld VZW L. Deleu, P. Bekaert in F. van Vlaenderen, advocaten,
- za belgijsko vlado M. Wimmer, zastopnik, skupaj z E. Jacobowitzom in P. de Maeyerom, avocats,
- za češko vlado T. Boček, zastopnik,
- za špansko vlado J. M. Rodríguez Cárcamo, zastopnik,
- za francosko vlado G. de Bergues, J.-C. Niollet in E. Belliard, zastopniki,
- za latvijsko vlado E. Balode-Buraka, zastopnica,
- za litovsko vlado D. Kriaučiūnas, zastopnik,
- za nizozemsko vlado H. G. Sevenster, M. de Mol in C. M. Wissels, zastopnice,
- za poljsko vlado J. Pietras, zastopnik,
- za finsko vlado E. Bygglin, zastopnica,
- za vlado Združenega kraljestva S. Nwaokolo in C. Gibbs, zastopnici, skupaj z A. Dashwoodom, barrister,
- za Svet Evropske unije S. Kyriakopoulou, J. Schutte in O. Petersen, zastopniki,
- za Komisijo Evropskih skupnosti W. Bogensberger in R. Troosters, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 12. septembra 2006

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na presojo veljavnosti Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, str. 1, v nadaljevanju: Okvirni sklep).

- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru tožbe, ki jo je združenje Advocaten voor de Wereld VZW (v nadaljevanju: Advocaten voor de Wereld) vložilo pri Arbitragehof za razveljavitev belgijskega zakona z dne 19. decembra 2003 o evropskem nalogu za prijetje (Moniteur belge z dne 22. decembra 2003, str. 60075, v nadaljevanju: zakon z dne 19. decembra 2003), in zlasti njegovih členov 3, 5(1) in (2) ter 7.

Pravni okvir

- 3 V skladu s peto uvodno izjavo Okvirnega sklepa:

„Zastavljeni cilj Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi. Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, bi moralo, v območju svobode, varnosti in pravice, v kazensko-pravnih zadevah nadomestiti sistem prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.“

- 4 Šesta uvodna izjava Okvirnega sklepa določa:

„Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen‘ pravosodnega sodelovanja.“

- 5 V skladu s sedmo uvodno izjavo Okvirnega sklepa:

„Ker cilja o nadomestitvi sistema večstranske izročitve oseb, ki se je oblikoval na podlagi Evropske konvencije o izročitvi z 13. decembra 1957, ni mogoče zadostno uresničiti z enostranskim delovanjem držav članic in ga je torej, zaradi njegovega obsega in učinkov, lažje uresničiti na ravni Unije, lahko Svet sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 2 Pogodbe o Evropski uniji in člena 5 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. V skladu z načelom proporcionalnosti, kakor je predstavljeno v slednjem členu, ta okvirni sklep ne presega okvirov tega, kar je potrebno za uresničitev tega cilja.“

6 V skladu z enajsto uvodno izjavo Okvirnega sklepa:

„V odnosih med državami članicami naj bi evropski nalog za prijetje zamenjal vse prejšnje dokumente o izročitvi, vključno z vsemi določbami Naslova III Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma, v delih, v katerih ta ureja izročitev oseb.“

7 Člen 1 Okvirnega sklepa, ki je bil sprejet na podlagi členov 31(1)(a) in (b) EU ter 34(2)(b) EU, določa:

‘1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 Pogodbe o Evropski uniji.

8 Člen 2 Okvirnega sklepa:

‘1. Evropski nalog za prijetje se lahko izda za dejanja, ki se po pravu odreditvene države članice kaznujejo s kaznijo zapor ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, najmanj 12 mesecev ali, kadar sta izrečena kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, za kazni do najmanj štirih mesecev.

2. Naslednja kazniva dejanja, če se v odreditveni državi članici kaznujejo s kaznijo zapor ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, najmanj treh let in glede na njihovo opredelitev po pravu odreditvene države članice, so po tem okvirnem sklepu in brez ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja razlog za predajo osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje:

- pripadnost kriminalni združbi,
- terorizem,
- trgovina z ljudmi
- spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija,
- nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami
- nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in eksplozivi
- korupcija
- goljufije, vključno s tistimi, ki ogrožajo finančne interese Evropske unije v smislu Konvencije o varovanju finančnih interesov Evropske unije z dne 26.7.1995
- pranje denarja
- ponarejanje denarja, vključno z evrom,
- kazniva dejanja, storjena z uporabo računalnika,
- kazniva dejanja storjena zoper okolje, prostor in naravne dobrine, vključno z nedovoljeno trgovino z ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami,
- omogočanje prepovedanega prehoda čez državno mejo in bivanja v državi
- umor in povzročitev hudih telesnih poškodb
- nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi
- ugrabitev, protipraven odvzem prostosti, jemanje talcev
- rasizem in ksenofobija,
- rop v skupini ali oborožen rop,
- nedovoljen trgovina s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli
- goljufije

- izsiljevanje v skupini ali z uporabo orožja ali nevarnega orodja
- ponarejanje industrijskih izdelkov in prodaja takih izdelkov
- ponarejanje in promet z uradnimi dokumenti
- ponarejanje različnih oblik plačilnih sredstev
- nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi spodbujevalci rasti
- nedovoljena trgovina z jedrskimi in radioaktivnimi snovmi
- trgovina z ukradenimi vozili
- posilstvo
- požig
- kazniva dejanja, za katera je pristojno Mednarodno kazensko sodišče
- ugrabitev letala ali ladje
- sabotaža.

3. Svet lahko kadarkoli soglasno odloči, po posvetovanju z Evropskim parlamentom, kot to določajo pogoji iz člena 39(1) Pogodbe o Evropski uniji, da se seznamu iz odstavka 2 dodajo še druge kategorije kaznivih dejanj. Svet, glede na poročilo, ki mu ga predloži Komisija na podlagi člena 34(3), preuči ali je treba seznam razširiti ali spremeniti.

4. Pri drugih kaznivih dejanjih, ki niso zajeta v odstavku 2, se zahtevana oseba lahko preda pod pogojem, da dejanja, za katera je bil odrejen nalog za prijetje, po zakonu izvršitvene države članice pomenijo kaznivo dejanje, kakršni koli že so njegovi sestavni elementi ali opis.

9 Člen 31 Okvirnega sklepa:

‘1. Brez poseganja v uporabo konvencij v odnosih med državami članicami in tretjimi državami ta okvirni sklep s 1. januarjem 2004 nadomesti ustrezne določbe naslednjih konvencij, ki se uporabljajo na področju izročitve oseb v odnosih med državami članicami:

- (a) Evropske konvencije o izročitvi s 13. decembra 1957, njenega dodatnega protokola s 15. oktobra 1975, in drugega dodatnega protokola s 17. marca 1978 in Evropske konvencije o zatiranju terorizma s 27. januarja 1977, v delu, v katerem ta konvencija ureja izročitve oseb;
- (b) Sporazuma med dvanajstimi državami članicami Evropskih skupnosti o poenostavitvi in posodobitvi metod pošiljanja zahtev po izročitvi s 26. maja 1989;
- (c) Konvencije o poenostavljenem postopku izročitve med državami članicami Evropske unije z 10. marca 1995;
- (d) Konvencije o izročitvi oseb med državami članicami Evropske unije z dne 27. septembra 1996;
- (e) poglavja 4 naslova III Konvencije z 19. junija 1990 o izvajanju Schengenskega sporazuma z 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah.

2. Države članice lahko tudi potem, ko bo ta okvirni sklep sprejet, uporabljajo veljavne dvostranske in večstranske sporazume in dogovore, če ti sporazumi in dogovori širijo cilje tega okvirnega sklepa ter pomagajo poenostaviti in pospešijo postopke predaje oseb, ki so predmet evropskih nalogov za prijetje.

Države članice lahko sklenejo dvostranske in večstranske sporazume in dogovore tudi po začetku veljavnosti tega okvirnega sklepa, če ti sporazumi in dogovori omogočajo razširitev predpisov tega okvirnega sklepa in pomagajo še bolj poenostaviti in pospešiti postopke predaje oseb, ki so predmet evropskih nalogov za prijetje, zlasti z določitvijo krajših časovnih rokov, kot so tisti iz člena 17, z razširitvijo seznama kaznivih dejanj iz člena 2(2), z dodatnim krčenjem razlogov za zavrnitev iz členov 3 in 4 in z nižanjem praga, predvidenega v členu 2(1) in (2).

Sporazumi in dogovori iz drugega pododstavka nikakor ne smejo vplivati na odnose z državami članicami, ki niso njihove podpisnice.

Države članice v treh mesecih po začetku veljavnosti tega okvirnega sklepa uradno obvestijo Svet in Komisijo o obstoječih sporazumih in dogovorih iz prvega pododstavka, ki jih želijo še naprej uporabljati.

Države članice uradno obvestijo Svet in Komisijo tudi o vseh novih sporazumih in dogovorih, kakor so navedeni v drugem pododstavku, v treh mesecih po njihovem podpisu.

3. Kadar se konvencije in sporazumi iz odstavka 1 uporabljajo na tistih ozemljih držav članic ali na ozemljih, kjer je država članica odgovorna za njihove zunanje odnose, na katerih se ta okvirni sklep ne uporablja, te listine še naprej urejajo odnose med temi ozemlji in drugimi državami članicami.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 10 Iz predložitvene odločbe izhaja, da je Advocaten voor de Wereld z vlogo z dne 21. junija 2004 pri Arbitragehof vložilo tožbo za celotno ali delno razveljavitev zakona z dne 19. decembra 2003, ki v notranje belgijsko pravo prenaša določbe Okvirnega sklepa.
- 11 Advocaten voor de Wereld v utemeljitev svoje tožbe trdi predvsem, da je Okvirni sklep neveljaven, ker bi moralo biti področje evropskega naloga za prijetje preneseno s konvencijo in ne z okvirnim sklepom, ker je v skladu s členom 34(2)(b) EU okvirne sklepe možno sprejeti le za „približevanje zakonov in drugih predpisov držav članic“, za kar pa naj v tej zadevi ne bi šlo.

- 12 Advocaten voor de Wereld poleg tega trdi, da člen 5(2) zakona z dne 19. decembra 2003, s katerim se v notranje belgijsko pravo prenaša člen 2(2) Okvirnega sklepa, krši načelo enakosti in prepovedi diskriminacije, s tem da pri kaznivih dejanjih, navedenih v tej določbi, v primeru izvršitve evropskega naloga za prijetje brez objektivne in primerne utemeljitve odstopa od zahteve po dvojni kaznivosti, medtem ko je ta zahteva ohranjena za druga kazniva dejanja.
- 13 Advocaten voor de Wereld prav tako zatrjuje, da zakon z dne 19. decembra 2003, s tem da ne navaja več kaznivih dejanj, katerih normativna vsebina je dovolj jasno in natančno določena, temveč našteva le nejasne kategorije nezaželenih dejanj, niti ne izpolnjuje zahtev načela zakonitosti na kazenskem področju. Pravosodni organ, ki mora odločiti o izvršitvi evropskega naloga za prijetje, naj ne bi imel zadostnih informacij za učinkovit nadzor, ali kazniva dejanja, zaradi katerih je zahtevana oseba kazensko preganjana ali za katera je bila zoper njo izrečena kazen, izhajajo iz ene izmed kategorij, navedenih v členu 5(2) navedenega zakona. Neobstoj jasne in natančne opredelitve kaznivih dejanj iz te določbe naj bi vodil do neskladne uporabe navedenega zakona s strani različnih organov, ki morajo izvršiti evropski nalog za prijetje in naj bi zato prav tako kršil načelo enakosti in prepovedi diskriminacije.
- 14 Arbitragehof poudarja, da je zakon z dne 19. decembra 2003 neposredna posledica odločitve Sveta, da področje evropskega naloga za prijetje uredi z okvirnim sklepom. Očitki, na katere se je zoper navedeni zakon sklicevalo Advocaten voor de Wereld, naj bi prav tako veljali glede Okvirnega sklepa. Razlike v razlagi med sodišči glede veljavnosti aktov Skupnosti in veljavnosti zakonodaje, s katero se ti akti izvajajo v nacionalnem pravu, bi ogrozile enotnost pravnega reda Skupnosti in škodile splošnemu načelu pravne varnosti.
- 15 Arbitragehof dodaja, da je na podlagi člena 35(1) EU Sodišče edino pristojno za predhodno odločanje o veljavnosti okvirnih sklepov in da je v skladu z odstavkom 2 tega člena Kraljevina Belgija priznala pristojnost Sodišča na tem področju.

16 V teh okoliščinah je Arbitragehof prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

- ‘1. Ali je Okvirni sklep [...] združljiv s členom 34(2)(b) Pogodbe [EU], v skladu s katerim se okvirni sklepi lahko sprejemajo le z namenom približevanja zakonov in drugih predpisov držav članic?
2. Ali je člen 2(2) Okvirnega sklepa [...] v delu, v katerem razveljavlja v njem določeno ugotovitev obstoja dvojne kaznivosti kaznivih dejanj, določenih v njem, združljiv s členom 6(2) Pogodbe [EU], zlasti z načelom zakonitosti v kazenskih zadevah ter načelom enakosti in prepovedi diskriminacije, ki jih zagotavlja ta določba?’“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

Dopustnost

- 17 Češka vlada trdi, da je prvo vprašanje za predhodno odločanje nedopustno, ker Sodišču nalaga preizkus člena 34(2)(b) EU, ki je določba primarnega prava, nad katerim nima nadzora.
- 18 Ta trditev ni utemeljena. V skladu s členom 35(1) EU je namreč Sodišče ob upoštevanju pogojev iz tega člena pristojno za predhodno odločanje o razlagi in veljavnosti zlasti okvirnih sklepov, kar nujno pomeni, da lahko tudi v primeru neobstoja izrecne pristojnosti v zvezi s tem razlaga določbe primarnega prava, kot je člen 34(2)(b) EU, kadar mora, kot v postopku v glavni stvari, Sodišče presoditi, ali je bil Okvirni sklep pravilno sprejet na podlagi tega člena.

- 19 Po mnenju češke vlade je prvo vprašanje za predhodno odločanje prav tako nedopustno, ker iz predložitvene odločbe niso jasno razvidni primerni razlogi, ki bi upravičevali ugotovitev neveljavnosti Okvirnega sklepa. Ta vlada naj zato ne bi imela možnosti ustrezno predstaviti svojih stališč glede tega vprašanja. Natančneje, če je *Advocaten voor de Wereld* trdilo, da Okvirni sklep ni privedel do približevanja zakonov držav članic, bi morale utemeljiti to trditev, *Arbitragehof* pa bi jo moral navesti v predložitveni odločbi.
- 20 Poudariti je treba, da podatki, posredovani v predložitvenih odločbah, Sodišču ne omogočajo samo tega, da poda ustrezne odgovore, ampak dajejo tudi vladam držav članic in drugim zainteresiranim strankam možnost, da v skladu s členom 23 Statuta Sodišča predstavijo svoja stališča (glej zlasti sklep z dne 2. marca 1999 v zadevi *Colonia Versicherung* in drugi, C-422/98, *Recueil*, str. I-1279, točka 5).
- 21 V postopku v glavni stvari predložitvena odločba vsebuje dovolj navedb za izpolnitev teh zahtev. Kot je bilo poudarjeno v točki 11 te sodbe, iz predložitvene odločbe namreč izhaja, da *Advocaten voor de Wereld* zagovarja trditev, v skladu s katero bi morale biti področje evropskega naloga za prijetje preneseno s konvencijo in ne z okvirnim sklepom, ker je v skladu s členom 34(2)(b) EU okvirne sklepe mogoče sprejeti le zaradi „približevanja zakonov in drugih predpisov držav članic“, za kar pa naj v obravnavanem primeru ne bi šlo.
- 22 Takšne navedbe ne zadostujejo le za to, da se Sodišču omogoči, da poda ustrezen odgovor, ampak tudi, da se zaščiti možnosti, da se predstavijo stališča zadevnih strank, držav članic, Sveta in Komisije v skladu s členom 23 Statuta Sodišča, kar prav tako potrjujejo stališča, ki so jih podale vse stranke, ki so intervenirale v tem postopku, vključno s stališči, ki jih je predstavila češka vlada.

23 Prvo vprašanje za predhodno odločanje je zato dopustno.

Utemeljenost

24 *Advocaten voor de Wereld* v nasprotju z vsemi drugimi strankami, ki so podale stališča v okviru tega postopka, trdi, da bi moralo biti področje evropskega naloga za prijetje v skladu s členom 34(2)(d) EU urejeno s konvencijo.

25 Po eni strani naj namreč okvirni sklep ne bi mogel biti veljavno sprejet za približevanje zakonov in drugih predpisov, kot določa člen 34(2)(b) EU, ker naj bi bil Svet pooblaščen za sprejemanje okvirnih sklepov le za postopno približevanje kazenskih predpisov zgolj v primerih, določenih v členih 29, drugi odstavek, tretja alineja, EU in 31(1)(e) EU. Za druge skupne ukrepe na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah naj bi moral Svet uporabiti konvencije na podlagi člena 34(2)(d) EU.

26 Po drugi strani naj bi Okvirni sklep v skladu s členom 31 s 1. januarjem 2004 nadomestil konvencijsko pravo, ki se uporablja na področju izročitve oseb v odnosih med državami članicami. Vendar pa naj bi le tovrsten akt, in sicer konvencija v smislu člena 34(2)(d) EU, lahko veljavno odstopil od veljavnega konvencijskega prava.

27 Tega argumenta ni mogoče sprejeti.

28 Kot izhaja zlasti iz člena 1(1) in (2) Okvirnega sklepa ter njegovih od pete do sedme ter enajste uvodne izjave, je njegov namen nadomestitev sistema večstranske izročitve med državami članicami s sistemom predaje obsojenih ali osumljenih oseb med pravosodnimi organi zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni, ki temelji na načelu medsebojnega priznavanja.

- 29 Medsebojno priznavanje nalogov za prijetje, izdanih v različnih državah članicah, v skladu s pravom zadevne odreditvene države zahteva približevanje zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah in, podrobneje, predpisov, ki zadevajo pogoje, postopke in učinke predaje med nacionalnimi organi.
- 30 Natančno to je namen Okvirnega sklepa, zlasti kar zadeva pravila, ki se nanašajo na kategorije navedenih kaznivih dejanj, za katera ni ugotavljanja dvojne kaznivosti (člen 2(2)), na razloge za obvezno ali fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje (člena 3 in 4), na vsebino in obliko tega naloga (člen 8), na pošiljanje tega naloga in postopke pošiljanja (člena 9 in 10), na minimalna jamstva, ki jih je treba zagotoviti zahtevani ali prijeti osebi (členi od 11 do 14), na časovne roke in postopke pri odločitvi o izvršitvi navedenega naloga (člen 17) ter na časovne roke za predajo zahtevane osebe (člen 23).
- 31 Okvirni sklep temelji na členu 31(1)(a) in (b) EU, v katerem je določeno, da je namen skupnih ukrepov na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah olajševanje in pospeševanje pravosodnega sodelovanja pri postopkih in izvrševanju odločitev ter olajševanje izročitve med državami članicami.
- 32 V nasprotju s tem, kar trdi Advocaten voor de Wereld, ni mogoče sklepati, da se približevanje zakonov in drugih predpisov držav članic s sprejetjem okvirnih sklepov na podlagi člena 34(2)(b) EU nanaša le na kazenske predpise teh držav članic, navedene v členu 31(1)(e) EU, in sicer tiste o elementih kaznivih dejanj in kaznih na področjih, navedenih v tej določbi.

- 33 Na podlagi člena 2, prvi odstavek, četrta alineja, EU, je razvoj območja svobode, varnosti in pravice med cilji Unije, člen 29, prvi odstavek, EU pa določa, da so za zagotovitev državljanom visoke stopnje varstva na takem območju pripravljene skupni ukrepi med državami članicami, zlasti pri pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah. V skladu z drugim odstavkom, druga alineja, tega člena, k uresnitvi tega cilja prispeva „tesnejš[e] sodelovanj[e] med sodnimi in drugimi pristojnimi organi držav članic, [...], skladno z določbami členov 31 [EU] in 32 [EU]“.
- 34 Vendar pa člen 31(1)(a) in (b) EU ne vsebuje nobenega podatka v zvezi s pravnimi instrumenti, ki jih je treba uporabiti v ta namen.
- 35 Poleg tega člen 34(2) EU s splošnimi pojmi določa, da Svet „sprejema ukrepe in spodbuja sodelovanje, s čimer prispeva k doseganju ciljev Unije“ in „v ta namen“ pooblašča Svet, da sprejme različne vrste aktov, naštetih v navedenem členu 2, od (a) do (d), med katerimi so tudi okvirni sklepi in konvencije.
- 36 Poleg tega niti člen 34(2) EU niti nobena druga določba iz naslova VI Pogodbe EU ne razlikuje med vrstami aktov, ki se lahko sprejmejo glede na zadevo, na kateri temelji skupni ukrep na področju kazenskega sodelovanja.
- 37 Člen 34(2) EU ne določa niti prednostnega vrstnega reda med različnimi instrumenti, ki so navedeni v tej določbi, tako da ni izključeno, da bi Svet za ureditev istega področja lahko izbral med več instrumenti, s pridržkom omejitev, ki izhajajo iz lastnosti izbranega instrumenta.
- 38 V teh okoliščinah člena 34(2) EU v delu, v katerem našteva in določa s splošnimi izrazi različne vrste pravnih instrumentov, ki se lahko uporabijo za „doseganje ciljev Unije“, naštetih v naslovu VI Pogodbe EU, ni mogoče razlagati tako, kot da izključuje, da bi približevanje zakonov in drugih predpisov držav članic s sprejetjem okvirnega sklepa na podlagi navedenega odstavka 2(b) lahko zadevalo druga področja od tistih, naštetih v členu 31(1)(e) EU, in zlasti področje evropskega naloga za prijetje.

- 39 Razlaga, v skladu s katero približevanje zakonov in drugih predpisov držav članic s sprejetjem okvirnih sklepov ni dovoljeno le na področjih, določenih s členom 31(1)(e) EU, je potrjena v odstavku 1(c) istega člena, ki določa, da je namen skupnih ukrepov prav tako „zagotavljanje skladnosti predpisov, ki se uporabljajo v državah članicah, kolikor je to potrebno za izboljšanje takšnega [pravosodnega] sodelovanja [v kazenskih zadevah]“, brez razlikovanja med različnimi vrstami aktov, ki se lahko uporabijo za približevanje teh predpisov.
- 40 V tem primeru, če člen 34(2)(c) EU izključuje možnost, da bi Svet za približevanje zakonov in drugih predpisov držav članic lahko uporabil sklep in če se mora pravni instrument skupnega stališča v smislu istega odstavka (2)(a) omejiti na določitev pristopa Unije do posamezne zadeve, se torej postavlja vprašanje, ali je lahko v nasprotju s tem, kar trdi *Advocaten voor de Wereld*, Svet veljavno uredil področje evropskega naloga za prijetje z okvirnim sklepom namesto s konvencijo v skladu s členom 34(2)(d) EU.
- 41 Čeprav je res, da bi bil evropski nalog za prijetje lahko predmet konvencije, ima Svet diskrecijsko pravico dati prednost pravnemu instrumentu okvirnega sklepa, če so, kot v tem primeru, pogoji za sprejetje tega akta izpolnjeni.
- 42 Tega sklepa ne ovrže dejstvo, da Okvirni sklep v skladu z njegovim členom 31(1) s 1. januarjem 2004 v odnosih med državami članicami nadomesti ustrezne določbe prejšnjih konvencij v zvezi z izročitvijo, ki so navedene v tej določbi. Vsaka druga razlaga, ki se ne opira niti na člen 34(2) EU niti na katerokoli drugo določbo Pogodbe EU, bi lahko odvzela bistveni del učinkovitosti pristojnosti Sveta, da sprejema okvirne sklepe na področjih, ki so bila prej urejena z mednarodnimi konvencijami.

43 Iz tega izhaja, da Okvirni sklep ni bil sprejet v nasprotju s členom 34(2)(b) EU.

Drugo vprašanje

- 44 Advocaten voor de Wereld v nasprotju z vsemi drugimi strankami, ki so podale stališča v okviru tega postopka, trdi, da člen 2(2) Okvirnega sklepa v delu, v katerem odpravlja ugotavljanje dvojne kaznivosti kaznivih dejanj, določenih v njem, nasprotuje načelu enakosti in prepovedi diskriminacije ter načelu zakonitosti v kazenskih zadevah.
- 45 Uvodoma je treba poudariti, da Unija v skladu s členom 6 EU temelji na načelu pravne države in spoštuje temeljne pravice, kot jih zagotavlja Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisana v Rimu 4. novembra 1950, in ki kot splošna načela prava Skupnosti izhajajo iz skupnih ustavnih tradicij držav članic. Iz tega izhaja, da so institucije podvržene nadzoru skladnosti njihovih aktov s pogodbami in splošnimi pravnimi načeli, enako kot države članice, ko izvajajo pravo Unije (glej zlasti sodbi z dne 27. februarja 2007 v zadevi Gestoras Pro Amnistía in drugi proti Svetu, C-354/04 P, še neobjavljena v ZOdl., točka 51, in v zadevi Segi in drugi proti Svetu, C-355/04 P, še neobjavljena v ZOdl., točka 51).
- 46 Ni sporno, da sta med temi načeli tako načelo zakonitosti v kazenskem pravu kot načelo enakosti in prepovedi diskriminacije, ki sta bili vsako posebej potrjeni v členih 49, 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, razglašene 7. decembra 2000 v Nici (UL C 364, str. 1).
- 47 Sodišče mora torej preizkusiti veljavnost Okvirnega sklepa ob upoštevanju navedenih načel.

Načelo zakonitosti v kazenskem pravu

- 48 Po mnenju Advocaten voor de Wereld je seznam več kot tridesetih kaznivih dejanj, zaradi katerih je običajni pogoj dvojne kaznivosti opuščen takrat, ko odreditvena država članica ta dejanja kaznuje s kaznijo zapora ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, najmanj treh let, v tej točki nejasen in nedoločen, ker krši ali bi vsaj lahko kršil načelo zakonitosti v kazenskem pravu. Kazniva dejanja, navedena na tem seznamu, naj ne bi bila razvrščena po njihovi pravni opredelitvi, temveč sestavljajo zelo nejasno določene kategorije nezaželenih dejanj. Oseba, ki ji je bila z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje odvzeta prostost brez ugotavljanja dvojne kaznivosti, naj ne bi imela koristi od jamstva, v skladu s katerim mora kazensko pravo izpolnjevati pogoje natančnosti, jasnosti in predvidljivosti, ki vsakomur omogočajo, da v trenutku storitve določenega dejanja ve, ali slednje pomeni kaznivo dejanje ali ne, in to v nasprotju s tistimi, ki jim je prostost odvzeta drugače kot z evropskim nalogom za prijetje.
- 49 Ugotoviti je treba, da je bilo načelo zakonitosti v kazenskem pravu (*nullum crimen, nulla poena sine lege*), ki je del splošnih pravnih načel, na katerih temeljijo skupne ustavne tradicije držav članic, določeno tudi v različnih mednarodnih pogodbah, zlasti s členom 7(1) Evropske konvencije o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah (glej v tem smislu zlasti sodbe z dne 12. decembra 1996 v zadevi X, C-74/95 in C-129/95, Recueil, str. I-6609, točka 25, in z dne 28. junija 2005 v zadevi Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, ZOdl., str. I-5425, točke od 215 do 219).
- 50 To načelo določa, naj zakon jasno opredeli kazniva dejanja in kazni, s katerimi se ta kaznujejo. Ta pogoj je izpolnjen, ko lahko naslovnik norme iz besedila zadevne določbe in po potrebi s pomočjo njene razlage s strani sodišč razbere, za katera dejanja in opustitve mora kazensko odgovarjati (glej zlasti sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice v zadevi Coëme in drugi proti Belgiji z dne 22. junija 2000, Recueil des arrêts et décisions 2000-VII, točka 145).
- 51 V skladu s členom 2(2) Okvirnega sklepa so kazniva dejanja, navedena v tej določbi, razlog za predajo osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje brez ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja, „če so v odreditveni državi članici kazniva z zaporno kaznijo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, najmanj treh let in kot so opredeljena po pravu odreditvene države članice“.

- 52 Zato, čeprav države članice dobesedno prevzamejo navedbo kategorij kaznivih dejanj iz člena 2(2) Okvirnega sklepa za njegovo izvajanje, sama opredelitev teh kaznivih dejanj in kazni, ki se izrečejo, izhajajo iz prava „odreditvene države članice“. Namen Okvirnega sklepa ni uskladitev zadevnih kaznivih dejanj v zvezi z njihovimi elementi ali kaznimi, ki so predpisane zanje.
- 53 Čeprav člen 2(2) Okvirnega sklepa opušča ugotavljanje dvojne kaznivosti za kategorije kaznivih dejanj, navedenih v tej določbi, opredelitev slednjih in kazni, ki se izrečejo, še naprej ostaja v pristojnosti prava odreditvene države članice, ki mora, kot je sicer določeno v členu 1(3) tega okvirnega sklepa, spoštovati temeljne pravice in temeljna pravna načela, kot so določena s členom 6 EU, in s tem načelo zakonitosti v kazenskem pravu.
- 54 Iz tega izhaja, da člen 2(2) Okvirnega sklepa v delu, v katerem opušča ugotavljanje dvojne kaznivosti za kazniva dejanja, navedena v tej določbi, ni neveljaven zaradi kršitve načela zakonitosti v kazenskem pravu.

Načelo enakosti in prepovedi diskriminacije

- 55 Advocaten voor de Wereld meni, da je načelo enakosti in prepovedi diskriminacije kršeno z Okvirnim sklepom, ker se pri drugih kaznivih dejanjih, ki niso zajeta v členu 2(2) tega okvirnega sklepa, zahtevana oseba lahko preda pod pogojem, da dejanja, za katera je bil odrejen nalog za prijetje, po zakonu izvršitvene države članice pomenijo kaznivo dejanje. Tako razlikovanje naj ne bi bilo objektivno upravičeno. Opustitev ugotavljanja dvojne kaznivosti naj bi bila toliko bolj sporna, ker v Okvirnem sklepu ni nobene podrobne opredelitve dejanj, za katera se zahteva predaja. Ureditev tega sklepa naj bi vodila do neupravičenih razlik pri obravnavanju posameznikov glede na to, ali so bila kazniva dejanja storjena v izvršitveni državi članici ali zunaj te države. Tem posameznikom naj bi bilo torej glede odvzema prostosti sojeno drugače, ne da bi bilo to upravičeno.

- 56 Poudariti je treba, da načelo enakosti in prepovedi diskriminacije zahteva, naj se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in naj se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je tako obravnavanje objektivno utemeljeno (glej zlasti sodbo z dne 26. oktobra 2006 v zadevi Koninklijke Coöperatie Cosun, C-248/04, še neobjavljena v ZOdl., točka 72 in navedena sodna praksa).
- 57 Kar po eni strani zadeva izbor 32 kategorij kaznivih dejanj, navedenih v členu 2(2) Okvirnega sklepa, je Svet na podlagi načela medsebojnega priznavanja in ob upoštevanju visoke stopnje zaupanja in solidarnosti med državami članicami lahko sklepal, da so bodisi zaradi njihove narave bodisi zaradi zagrožene kazni do najmanj treh let kategorije kaznivih dejanj spadajo med tista kazniva dejanja, katerih teža kršitve reda in javne varnosti upravičuje dejstvo, da se ne zahteva ugotavljanje dvojne kaznivosti.
- 58 Zato je razlikovanje, čeprav predpostavimo, da je položaj oseb, osumljenih storitve kaznivih dejanj iz seznama iz člena 2(2) Okvirnega sklepa ali obsojenih storitve teh kaznivih dejanj, primerljiv s položajem oseb, osumljenih storitve ali obsojenih za kazniva dejanja, ki niso našteta na tem seznamu, v vsakem primeru objektivno utemeljeno.
- 59 Kar po drugi strani zadeva dejstvo, da bi nenatančnost pri opredelitvi zadevnih kategorij kaznivih dejanj lahko povzročila neenoten prenos Okvirnega sklepa v različne nacionalne pravne rede, zadostuje poudarek, da njegov namen ni uskladitev materialnega kazenskega prava v državah članicah in da nobena določba iz naslova VI Pogodbe EU, katere člena 34 in 31 sta bila določena kot pravni temelj tega okvirnega sklepa, ne pogojuje uporabe evropskega naloga za prijetje za uskladitev kazenskih zakonodaj držav članic na področju zadevnih kaznivih dejanj (glej po analogiji zlasti sodbi z dne 11. februarja 2003 v zadevi Gözütok in Brügge, C-187/01 in C-385/01, Recueil, str. I-1345, točka 32, ter sodbo z dne 28. septembra 2006 v zadevi Gasparini in drugi, C-467/04, še neobjavljena v ZOdl., točka 29).

- 60 Iz tega izhaja, da člen 2(2) Okvirnega sklepa v delu, v katerem opušča ugotavljanje obstoja dvojne kaznivosti za kazniva dejanja, navedena v tej določbi, ni neveljaven zaradi kršitve člena 6(2) EU in, podrobneje, načela zakonitosti v kazenskem pravu ter načela enakosti in prepovedi diskriminacije.
- 61 Glede na vse navedene ugotovitve je treba odgovoriti, da pri preučitvi zastavljenih vprašanj ni bil ugotovljen noben dejavnik, ki bi vplival na veljavnost Okvirnega sklepa.

Stroški

- 62 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, le-to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

Pri preučitvi zastavljenih vprašanj ni bil ugotovljen noben dejavnik, ki bi vplival na veljavnost Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami.

[Podpisi]

PRILOGA VII

ODLOČBE NEKATERIH VRHOVNIH SODIŠČ (povzetek)

Portugalska:

- **Zahteva Španije za predajo portugalskega državljana. Evropski nalog za prijetje je bil izdan za izvršitev triletno zaporne kazni.**

V skladu z odločbo pritožbenega sodišča v Evori se je odobrila predaja portugalskega državljana za prestajanje kazni. Javni tožilec se je pritožil zoper odločbo in se pri tem skliceval na člen 4(6) okvirnega sklepa ter odsotnost vzajemnosti s strani Španije (glej člen 12(2)(f) Zakona 3/2003 z dne 14. marca).

Vrhovno sodišče je ugotovilo, da bi bilo po španski sodni praksi v podobnem primeru sprejeto drugačno stališče in ob upoštevanju člena 33(5) Ustave Portugalske republike razsodilo, da odsotnost vzajemnosti ne more biti ovira za sodelovanje v Evropski uniji ter odločilo, da se portugalski državljan preda ustreznemu španskemu sodišču za izvršitev kazni.

- **Obtoženec se je pritožil zoper odločbo pritožbenega sodišča v Lizboni, ki je dopustilo njegovo predajo španskim oblastem, saj ni predložil pisnega zagovora in izvršitveno sodišče ni bilo seznanjeno odločbo odreditvenega sodišča.**

Ustavno sodišče je razsodilo tako kot vrhovno sodišče – da je namreč pisni zagovor obvezen le na ustnem zaslišanju, česar v tem primeru ni bilo, ter da je bilo izvršitveno sodišče seznanjeno z odločbo odreditvenega sodišča. Odločba preprosto ni bila v korist obtoženega, s čimer seveda ni bi zadovoljen.

– Obtoženec se je pritožil zoper odločbo pritožbenega sodišča v Lizboni, ki je dopustilo njegovo predajo belgijskim oblastem, na podlagi: prvič, neveljavne odločbe, saj je bil obrazec večkrat preoblikovan in dopolnjen, s čimer je bila obtožba popačena, in drugič, razlogov, ki so obstajali za zavrnitev izvršitve evropskega naloga za prijetje.

Vrhovno sodišče je odločilo, da:

1. je pritožbeno sodišče resnično zahtevalo dodatne informacije o dejstvih zadeve, da bi lahko določilo vrsto zadevnega kaznivega dejanja, in sklenilo, da je bilo ugotavljanje dvojne kaznivosti dejanja nepotrebno, saj je šlo za kaznivo dejanje s seznama kaznivih dejanj iz člena 2.
2. Glede razloga za zavrnitev, ki ga je navedel obtoženec ni za nobenega od elementov, ki jih je predstavilo odreditveno sodišče, v zvezi z državljanstvom obtoženega, krajem, kjer je bilo storjeno dejanje, ali vrsto dejanja, treba preučiti razlogov za neizvršitev, ki bi bila v vsakem primeru neobvezna. Odločba o predaji pritožbenega sodišča v Lizboni je bilo zato potrjena.

Ciper

Ciprsko vrhovno sodišče je 7. novembra 2005 sprejelo pomembno odločitev glede izvajanja in uveljavljanja okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje.

Vrhovno sodišče Republike Ciper je potrdilo odločbo okrajnega sodišča o pritožbi, ki jo je državni tožilec predložil zoper odločbo, s katero je bilo odločeno, da ciprskega državljana ni mogoče prijeti in predati pravosodnim oblastem Združenega kraljestva na podlagi evropskega naloga za prijetje, saj je nacionalni predpis, s katerim se okvirni sklep prenaša v nacionalni pravi red, protiustaven. Ustava Cipra prepoveduje izročitev ciprskih državljanov katerikoli državi.

Dve glavni utemeljitvi, ki jih je državni tožilec predstavil v pritožbi – tj. da postopek glede evropskega naloga za prijetje ni enak postopku izročitve ter da bi bilo treba načelo prevlade prava Skupnosti nad nacionalno zakonodajo države članice v vsakem primeru uporabljati smiselno glede na zakonodajo Evropske unije – je vrhovno sodišče zavrnilo z naslednjo utemeljitvijo:

- a. kljub razpravam o naravi evropskega naloga za prijetje, predvsem z upoštevanjem odločitve poljskega vrhovnega sodišča o isti zadevi, je Sodišče odločilo da – ne glede na njegovo naravo in vprašanje, ali se nalog uporablja ali ne uporablja pri izročitvah – ni moglo najti primerne pravne podlage v ustavi, ki bi upravičevala odvzem prostosti ciprskemu državljanu, da bi bil na podlagi evropskega naloga za prijetje izročen pristojnim pravosodnim organom druge države članice. Razlogi, ki upravičujejo odvzem prostosti, so izčrpno naštet v ustavi in nobenega od njih se ne more razlagati, kot da dovoljuje prijetje in predajo ciprskega državljana drugi državi članici. Sodišče zato nacionalne zakonodaje ni moglo razlagati v skladu z zakonodajo Evropske unije.
- b. Okvirni sklepi, izdani na podlagi člena 34 Pogodbe o Evropski uniji, nimajo neposrednega učinka. Pričakovani rezultati, ki so zavezujoči za države članice, se lahko dosežejo le s prenosom "z ustreznimi pravno utemeljenimi postopki, ki obstajajo v vseh državah članicah". Po mnenju sodišča to na Cipru ni bilo storjeno, saj so določbe zadevne zakonodaje za prenos okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje v nasprotju z določbami ustave. S to utemeljitvijo sodišče odloča, četudi ne izrecno, da se okvirni sklepi ne smejo obravnavati kot nadrejeni ustavi.

Ob upoštevanju odločitve vrhovnega sodišča in posledic, ki jih ima ta odločitev za izpolnjevanje obveznosti Republike Ciper v okviru Pogodbe o Evropski uniji, je vlada sklenila, da bo parlamentu predložila predlog za spremembo ustave.

V prehodnem obdobju in dokler ustava ni spremenjena, ciprski pristojni organi ne bodo mogli izvrševati evropskih nalogov za prijetje, ki jih zoper ciprske državljane izdajo pristojni organi druge države članice.

Na *Cipru* je ciprsko vrhovno sodišče z odločbo z dne 7. novembra 2005 razglasilo, da je zakon o prenosu evropskega naloga za prijetje v nasprotju s ciprsko ustavo. Sprememba je začela veljati 28. julija 2006, vendar pa se s tako spremenjenim novim členom 11 postavlja časovni pogoj za možnost predaje državljanov Cipra, saj za kazniva dejanja, storjena po pristopu Cipra k Evropski uniji, tj. 1. maja 2004, predaja ni mogoča.

Francija

- **Izdaja evropskega naloga za prijetje za dejanja, storjena pred 1. novembrom 1993 ali po njem**

V odločitvi št. 5233, izdani 21. septembra 2004, je kazenski senat vrhovnega pritožbenega sodišča menil, da se lahko evropski nalog za prijetje izvrši, če zadeva vsaj eno dejanje, storjeno po 1. novembru 1993, za katero se zahteva predajo za namen prestajanja zaporne kazni.

- **Dejanje, ki je bilo delno storjeno v Franciji**

V odločitvi št. 4351 z dne 8. julija 2004 je kazenski senat vrhovnega pritožbenega sodišča menil, da zagrešitev dela dejanj na francoskem ozemlju upravičuje zavrnitev predaje.

- **Ali morajo sodišča sistematično preverjati, ali se kazen lahko prestaja v Franciji (člen št. 695-24-2 zakona o kazenskem postopku)?**

V odločitvi št. 4540, izdani 5. avgusta 2004, je kazenski senat vrhovnega pritožbenega sodišča menil, da senat, kateremu je bil dodeljen pripravljalni postopek in ki mora presoditi o predaji osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje za namen izvršitve kazni, ni zavezan preučiti, ali se lahko kazen izvrši na državnem ozemlju.

– **Predaja za dejanja, ki niso kazniva po francoski zakonodaji**

V odločitvi št. 4540, izdani 5. avgusta 2004, je kazenski senat vrhovnega pritožbenega sodišča menil, da senat, kateremu je bil dodeljen pripravljalni postopek, ne more veljavno odrediti predaje francoskega državljana, za katerega je bil izdan evropski nalog za dejanja, ki po francoski zakonodaji ne pomenijo kršitve.

– **Značilnosti postopka pri evropskem nalogu za prijetje**

V odločitvi št. 4630, izdani 5. avgusta 2004, je kazenski senat vrhovnega pritožbenega sodišča menil, da postopek pri evropskem nalogu za prijetje in ureditev za njegovo izvršitev nista del predpisov o ureditvi za izvršitev in uporabo kazni v smislu člena št. 112-2-3 kazenskega zakonika, in da zato v skladu s členom 32 okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 veljata za dejanja, strojena od 1. novembra 1993 (glej tudi odločitev sodišča št. 6578, ki jo je kazenski senat izdal 23. novembra 2004).

– **Pomembnost roka šestih dni za prejem evropskega naloga za prijetje**

V odločitvi št. 4785, izdani 1. septembra 2004, je kazenski senat vrhovnega pritožbenega sodišča menil, da se časovni rok šestih dni, določenega v francoski zakonodaji za prejem izvirnika ali kopije izvoda evropskega naloga za prijetje, ob upoštevanju ugovora zoper ničnost ne določi. Vprašanje o tem, ali takšno neupoštevanje upravičuje izpustitev osebe ali ne, se zaenkrat še ni razrešilo.

– **Veljavnost evropskega naloga za prijetje, izdanega po opozorilu iz schengenskega informacijskega sistema, na podlagi katerega je bila oseba prijeta**

V odločitvi št. 5548, izdani 5. oktobra 2004, je kazenski senat vrhovnega pritožbenega sodišča menil, da senat, kateremu je bil dodeljen pripravljalni postopek in ki zavrača predajo osebe, prijete po izdaji opozorila o mednarodnem nalogu za prijetje v schengenskem informacijskem sistemu, ker je bil evropski nalog za prijetje izdan po izdaji opozorila, ne navaja pravne podlage za svojo odločitev (glej tudi odločitev sodišča št. 00742, ki jo je kazenski senat izdal 1. februarja 2005).

– **Narava odločb senata, kateremu je bil dodeljen pripravljalni postopek po odločitvi o predaji (člen 695-46 zakona o kazenskem postopku)**

V odločitvi št. 5834, izdani 13. oktobra 2004, je kazenski senat vrhovnega pritožbenega sodišča menil, da senat, kateremu je bil dodeljen pripravljalni postopek, v primeru, ko prejme zahtevo za odobritev pregona zaradi kršitev, ki niso razlog za predajo in so bile storjene pred predajo, odloča brez možnosti pritožbe (glej tudi odločitev sodišča št. 7034, ki jo je kazenski senat izdal 14. decembra 2004).

– **Začasna predaja in odsotnost naloga za prijetje (člen 695-39 zakona o kazenskem postopku)**

V odločitvi št. 7071, izdani 13. oktobra 2004, je kazenski senat vrhovnega pritožbenega sodišča menil, da se na podlagi člena 695-39 zakona o kazenskem postopku zaradi neobstoja naloga za prijetje zahtevane osebe ne sprejema odločitev o začasni predaji zadevne osebe, preganjane v Franciji.

– **Predaja osebe, za katero je izdan nalog za prijetje (člen 695-12 zakona o kazenskem postopku)**

V odločitvi št. 3197, izdani 25. maja 2005, je kazenski senat vrhovnega pritožbenega sodišča menil, da je bila predaja posameznika, za katerega je bil izdan ukrep, vezan na odvzem prostosti – v tem konkretnem primeru je bilo treba vsakih šest mesecev ponovno preučiti primernost pripora na psihiatričnem oddelku – v skladu z določbami iz členov 695-11 do 695-24 zakona o kazenskem postopku, saj je bil izrečeni ukrep, vezan na odvzem prostosti, veljaven dlje od zaporne kazni štirih mesecev.

PRILOGA VIII

STANDARDNI OBRAZEC ODLOČITVE O IZDAJI EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE

Ta obrazec ne nadomešča niti odločitve o predaji, ki se pošlje v skladu s členom 22 Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, niti – po potrebi in na zahtevo odreditvenega organa – celotnega besedila sodne odločbe o evropskem nalogu za prijetje.

I.-IDENTIFIKACIJA EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE					
REFERENČNA ŠT. IZDAJE:	REFERENČNA ŠT. IZVRŠITVE:		REFERENČNA ŠT. SIS:		
ODREDITVENI ORGAN:		DATUM IZDAJE:			
IZVRŠITVENI ORGAN:		ZAHTEVANA OSEBA			
DRŽAVLJANSTVO OSEBE:					
II.- KONČNA ODLOČITEV O IZDAJI EVROPSKEGA NALOGA ZA PRIJETJE					
REFERENČNA ŠT. ORGANA, SODBE ALI ODLOČITVE			Z DNE		
-A- ☐ IZVRŠEN:					
PRIVOLITEV ZAHTEVANE OSEBE (ČLEN 13 OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)	☐ DA ☐ NE		ODPOVED PRAVILU SPECIALNOSTI (ČLEN 13(2) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)	☐ DA ☐ NE	V PRIMERU DELNE PREDAJE NAVEDITE KAZNIVA DEJANJA, ZA KATERA EVROPSKI NALOG ZA PRIJETJE NI SPREJEMLJIV:
TRAJANJE ZADRŽANJA DO PREDAJE V IZVRŠITVENI DRŽAVI ČLANICI (ČLEN 26 OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)	☐ PRIPOR		SOJENJE V ODSOTNOSTI (ČLEN 4a OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)	☐ DA	☐ NOVO OBVESTILO ☐ NOVO SOJENJE ☐ NI RELEVANTNO (zahteve člena 4a so izpolnjene)
	☐ BREZ PRIPORA				

¹ Ta opomba se ponovi, kot sledi: "Ta datum vpiše organ, ki osebo predaja, če ga pozna. Vpiše ga lahko tudi organ, ki osebo sprejme."

JAMSTVA (ČLEN 5 OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)	☐ PREUČITEV DOSMRTNE ZAPORNE KAZNI (ČLEN 5(2) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)	PRELOŽENO (ČLEN 24(1) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)	☐ DA	☐ ZA PREGON V IZVRŠITVENI DRŽAVI ČLANICI
	☐ VRAČILO DRŽAVLJANOV IZVRŠITVENE DRŽAVE ČLANICE ALI OSEB S PREBIVALIŠČEM V TEJ DRŽAVI (ČLEN 5(3) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)		☐ ZA PRESTAJANJE KAZNI V IZVRŠITVENI DRŽAVI ČLANICI	SKUPNO TRAJANJE IZREČENE KAZNI
			☐ NE	
ZAČASNA PREDAJA		☐ NE ☐ DA DO (DATUMA) (ČLEN 24(2) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)		
1.1.1. OBVEZNI RAZLOGI ZA ZAVRNITEV:		1.1.2. RAZLOGI V SKLADU Z NACIONALNO ZAKONODAJO:		
☐ PRAVNOMOČNA SODBA (ČLEN 3(2) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE) ☐ MLADOLETNIK (ČLEN 3(3) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE) ☐ POMILOSTITEV (ČLEN 3(1) OKVIRNEGA SKLEPA O EVROPSKEM NALOGU ZA PRIJETJE)		☐ PROSIMO, NAVEDITE PODROBNOSTI:		
III.- OPOMBE:				

Kraj, datum in podpis pristojnega organa izvršitvene države članice
 ZA PRISTOJNI ORGAN ODREDITVENE DRŽAVE ČLANICE
